

รายงานโครงการวิจัย

วิจัยและพัฒนาเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาขุด
ด้วยระบบอัตโนมัติแบบติดตั้งท้ายรถแทรคเตอร์ขนาดเล็ก
เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์

Research and Development of Peanut Combine Harvester with
Automatic Control of Digger Leg Vibration Attached to
a Small Tractor for Seed Production

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย

นายศักดิ์ชัย อษาวงศ์

Mr. Sakchai Arsawang

ปี พ.ศ. 2564

รายงานโครงการวิจัย

วิจัยและพัฒนาเครื่องขุดเก็บและปลิดฝึกถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาขุด
ด้วยระบบอัตโนมัติแบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็ก
เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์

Research and Development of Peanut Combine Harvester with
Automatic Control of Digger Leg Vibration Attached to
a Small Tractor for Seed Production

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย
นายศักดิ์ชัย อษาวงศ์

Mr. Sakchai Arsawang

ปี พ.ศ. 2564

คำปรากร (Foreword หรือ Preface)

งานวิจัยด้านเครื่องจักรกลการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำเกษตรแบบแม่นยำในยุคการเกษตร 4.0 มีความสำคัญต่อการพัฒนาและการแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านการเกษตรของประเทศไทย เพื่อเพิ่มชีดความสามารถแข่งขันให้กับการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชและปลูกต้นให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเมล็ดพันธุ์พืช (Seed Hub) ของอาเซียนและเอเชียในอนาคต ซึ่งโครงการ “วิจัยและพัฒนาเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาขุดด้วยระบบอัตโนมัติแบบติดตั้งท้ายรถแทรಕเตอร์ขนาดเล็ก เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์” เป็นงานวิจัยตามแผนแม่บทยุทธศาสตร์ศูนย์กลางเมล็ดพันธุ์ พ.ศ. 2558-2567 ในการพัฒนาเครื่องมือในกระบวนการผลิตซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสนับสนุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559) ที่กรมวิชาการเกษตรได้รับมอบหมายภารกิจจากรัฐบาลกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คณะกรรมการวิจัยจึงได้จัดทำผลงานวิจัยเรื่องเต็มของโครงการวิจัยดังกล่าวนี้ เพื่อหวังว่าองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร นักวิชาการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงผู้ที่สนใจ

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	1
ผู้วิจัย.....	2
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	3
บทนำ.....	4
บทคัดย่อ.....	5
กิจกรรมที่ 1: การออกแบบและสร้างเครื่องขุดเก็บและปลิดฝึกถั่วลิสง ที่ควบคุมการสั่นของขาขุดด้วยระบบอัตโนมัติแบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็ก เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์.....	7
กิจกรรมที่ 2: การทดสอบเครื่องขุดเก็บและปลิดฝึกถั่влิสงที่ควบคุมการสั่นของขาขุด ด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็กเพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์.....	7
บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก	57

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชขอนแก่น ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น รวมถึงเกษตรกรในพื้นที่ ที่เอื้อเพื่อแปลงวิจัยสำหรับการทดสอบเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาขุดด้วยระบบอัตโนมัติแบบติดตั้งท้ายรถแทรกรถบรรทุก เนื่องจากความต้องการในการผลิตเมล็ดพันธุ์ และรวมถึง เจ้าหน้าที่ และพนักงานจ้างเหมาทุกท่านที่มีได้อีก ที่ช่วยเหลือร่วมมือในการสร้าง และการทดสอบต้นแบบในภาคสนาม

ผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

นายศักดิ์ชัย อาษาวงศ์

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

นายเวียง อาจารชี

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

นายวุฒิพล จันทร์สารคุณ

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมสุราษฎร์ธานี

นายเอกภพ ป้านภูมิ

สังกัด ศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น

นายตฤณสิษฐ์ ไกรสินบุรศักดิ์

สังกัด สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม

นายสิทธิพงษ์ ครีสว่างวงศ์

สังกัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชขอนแก่น

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

A	คือ	น้ำหนักฝักถั่วทั้งหมดในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
B	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่ไม่ถูกชุด และผังอยู่ใต้ดินในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
C	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่ถูกชุด และร่วงบนดินในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
D	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่ปลิดได้ในพื้นที่ทดสอบ และอยู่ในกระบวนการเก็บฝัก (กิโลกรัม)
E	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่ไม่ถูกปลิด ติดไปกับต้นถั่ว ในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
F	คือ	น้ำหนักฝักถั่วสภาพสมบูรณ์คัดจากกระบวนการ ในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
G	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่แตกหักคัดจากกระบวนการ ในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
H	คือ	น้ำหนักฝักถั่วสภาพสมบูรณ์ที่มีข้อติดฝักคัดจากการระบายน้ำในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
I	คือ	น้ำหนักข้าวจากฝักที่มีข้อติดฝักจากการระบายน้ำในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
J	คือ	น้ำหนักต้นถั่วในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
K	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่ปลิดได้เพื่อทดสอบ และถูกจัดเก็บในกระบวนการ (กิโลกรัม)
L _B	คือ	ความสูญเสียฝักถั่วลิสงจากการไม่ถูกชุดและผังอยู่ใต้ดิน (%)
L _C	คือ	ความสูญเสียฝักถั่วลิสงจากการถูกชุดและร่วงอยู่บนดิน (%)
L _E	คือ	ความสูญเสียฝักถั่วลิสงจากการไม่ถูกปลิดและติดไปกับต้นถั่ว (%)
L _G	คือ	ความสูญเสียฝักถั่วลิสงจากการแตกหัก (%)
K _e	คือ	ประสิทธิภาพในการปลิดฝักถั่วลิสง (%)
H _e	คือ	ประสิทธิภาพในการปลิดข้าวจากฝักถั่วลิสง (%)
I _e	คือ	การคัดแยกข้าวออกจากฝักถั่วลิสง (%)
L1	คือ	เกียร์ Low 1 ของแทรกเตอร์
L2	คือ	เกียร์ Low 2 ของแทรกเตอร์
L3	คือ	เกียร์ Low 3 ของแทรกเตอร์
H1	คือ	เกียร์ High 1 ของแทรกเตอร์

บทนำ

เนื่องจากธุรกิจมีอยู่อย่างแพร่หลายส่งเสริมการปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยทดแทนการปลูกข้าวนาปรัง ซึ่งถ้วนลิสงเป็นพืชหนึ่งที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสม เพราะเป็นพืชที่ใช้น้ำต่ำลดอุดตันน้ำอยกว่าข้าว และตลาดมีความต้องการมาก จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรปี พ.ศ. 2558 พบร่วมประเทศไทยมีความต้องการเมล็ดถ้วนลิสงปริมาณมากถึง 164,595 ตัน แต่ผลิตได้เพียง 36,337 ตัน ส่งผลให้มีการนำเข้าถ้วนลิสงจากต่างประเทศมากถึง 79,784 ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 1,100 ล้านบาท สาเหตุที่ทำให้ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการเนื่องจากเนื้อที่เพาะปลูกลดลง และผลผลิตต่อไร่ของประเทศไทยในระดับต่ำ โดยพืชกลุ่มถ้วนลิสงมีพื้นที่ปลูกไม่มากนัก โดยถ้วนลิสงมีเมล็ด 2 แสน粒 ถ้วนเขียว มีประมาณ 8.5 แสน粒 และถ้วนลิสง มีประมาณ 1.5 แสน粒 ส่วนความต้องการเมล็ดพันธุ์ถ้วนลิสง ถ้วนเขียว และถ้วนลิสง มีประมาณ 7,300 4,200 และ 3,000 ตัน ตามลำดับ แต่หน่วยงานต่าง ๆ ผลิตได้เพียง 812 617 และ 267 ตัน เท่านั้น หรือคิดเป็นร้อยละ 11 15 และ 9 ตามลำดับ ทำให้เมล็ดพันธุ์มีราคาแพงขึ้น และส่งผลทำให้ต้นทุนการผลิตถ้วนลิสงสูงขึ้น

การแก้ปัญหาขาดแคลนเมล็ดพันธุ์คุณภาพดี กรมวิชาการเกษตรได้ผลิตเมล็ดพันธุ์หลักที่รักษามาตรฐานและส่งเสริมไปให้สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการรายย่อยที่มีอยู่เป็นจำนวนมากทำการขยายพันธุ์ ภายใต้การดูแลและแนะนำของเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญด้านการขยายพันธุ์พืชที่มีอยู่ตามศูนย์วิจัยต่างๆ นอกจากนี้ยังส่งเสริมเทคโนโลยีการเก็บเกี่ยวที่ลดการสูญเสีย และประหยัดแรงงาน เนื่องจากเครื่องขุดถ้วนลิสงสามารถทำงานได้มากกว่าการใช้แรงงานคนราوا 133 เท่า แต่เครื่องเก็บเกี่ยวถ้วนลิสงขนาดใหญ่ที่มีระบบขับเคลื่อนตัวเองในตัวแบบตีนตะขาบนั้นเหมาะสมกับการเก็บเกี่ยวในแปลงปลูกขนาดใหญ่เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการแปรรูปในโรงงานขนาดใหญ่ จึงยังไม่เหมาะสมกับการใช้งานในแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ซึ่งเหมาะสมกับการใช้แทรกเตอร์ขนาดเล็กเป็นต้นกำลังมากกว่า อีกทั้งการใช้เครื่องขนาดเล็กยังสามารถจัดการทางด้านคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ได้ง่ายกว่า ดังนั้นการวิจัยและพัฒนาเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถ้วนลิสง ที่ควบคุมการสั่นของขุดด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็กและมีระบบการปลิดฝักจะเป็นการลดตั้งเวลาและขั้นตอนในการเก็บเกี่ยวได้มากขึ้น จึงเป็นการจูงใจและช่วยสนับสนุนการเพิ่มพื้นที่ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ถ้วนลิสงของกลุ่มเกษตรกร เครื่อข่ายที่ร่วมโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ ซึ่งส่วนมากแล้วมีพื้นที่ปลูกรายละประมาณ 5 ไร่ ให้สามารถเพิ่มพื้นที่การปลูกได้ไม่ต่ำกว่ารายละ 20 ไร่ จึงเป็นการช่วยลดปัญหาการขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพได้

บทคัดย่อ

เครื่องชุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสันของชาชุดด้วยระบบอัตโนมัติแบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็กเพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ ใช้รถแทรกเตอร์ขนาด 21 แรงม้าเป็นต้นกำลัง โซ่หนีบตันถั่วติดตั้งในแนวขานานกับตัวแทรกเตอร์และมีชุดลูกปัดอยู่ใต้โซ่หนีบ ส่วนระบบจัดเก็บฝักถั่влิสงติดตั้งอยู่ด้านหลังเครื่องตันแบบที่ไม่สันชุดขามีการสูญเสียรวมต่ำกว่าแบบสัน โดยควรเลือกใช้งานที่เกียร์ L2 รอบเครื่องยนต์ 1,000 หรือ 1,200 รอบต่อนาที การสูญเสียจากฝักที่ไม่ถูกชุด ฝักร่วงบนดิน และการแตกหักมีน้อย และมีการสูญเสียรวมในช่วง 9 %- 11.8 % อัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง 2.31 ลิตร / ไร่ ประสิทธิภาพเชิงพื้นที่ 83.33 % มีจุดคุ้มทุน (Break-even Point, BEP) เท่ากับ 45.29 ไร่ / ปี หากมีการรับจ้าง 200 ไร่ / ปี ที่ราคารับจ้างประมาณ 800 บาท / ไร่ จำนวนวันขันต์ต่ำที่ต้องปฏิบัติงานเท่ากับ 17 วันต่อปี ระยะเวลาคืนทุน 1.55 ปี

Abstract

Peanut Combine Harvester with Automatic Control of Digger Leg Vibration Attached to a Small Tractor for Seed Production using a 21 hp tractor. The nut chain is mounted parallel to the tractor and has a set of knives under the chain. The peanut pod storage pickup is located at the back. Prototype that doesn't shake the legs. have lower total loss than oscillating type It is preferable to use the L2 gear at 1,000 or 1,200 rpm, which has a total loss in the range of 9% - 11.8%, but losses from unearthened pods, pod fall on the ground and breakage are minimal. Fuel consumption 2.31 liters / rai, spatial efficiency 83.33%, break-even point (BEP) equal to 45.29 rai / year, if there is a contract of 200 rai / year at the contract price of about 800 baht / rai, the minimum number of days The required work time is 17 days per year, payback period 1.55 years.

กิจกรรมที่ 1

การออกแบบและสร้างเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาขุดด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทร็คเตอร์ขนาดเล็ก เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์

Design and prototyping of Peanut Combine Harvester with Automatic Control of Digger

Leg Vibration Attached to a Small Tractor for Seed Production

กิจกรรมที่ 2

การทดสอบเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาขุดด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทร็คเตอร์ขนาดเล็ก เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์

Testing of Peanut Combine Harvester with Automatic Control of Digger Leg Vibration

Attached to a Small Tractor for Seed Production

ศักดิ์ชัย อาษาวงศ์, เวียง อาการชี, วุฒิพล จันทร์สารคุณ, เอกภาพ ป้านภูมิ,
ตฤณสิษฐ์ ไกรสินบุรศักดิ์, สิทธิพงษ์ ศรีสว่างวงศ์,

คำสำคัญ (Key words)

ถั่วลิสง เครื่องขุด เครื่องเก็บเกี่ยว ระบบควบคุมอัตโนมัติ
Peanut Digger harvester machine Automatic Control

บทคัดย่อ

เครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาขุดด้วยระบบอัตโนมัติแบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็กเพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ ใช้รถแทรกเตอร์ขนาด 21 แรงม้าเป็นต้นกำลัง โซ่หนีบตันถั่วติดตั้งในแนวขานานกับตัวแทรกเตอร์และมีชุดลูกปัดอยู่ใต้โซ่หนีบ ส่วนระบบจัดเก็บฝักถั่влิสงติดตั้งอยู่ด้านหลังเครื่องตันแบบที่ไม่สั่นชุดขามีการสูญเสียรวมต่ำกว่าแบบสั่น โดยควรเลือกใช้งานที่เกียร์ L2 รอบเครื่องยนต์ 1,000 หรือ 1,200 รอบต่อนาที การสูญเสียจากฝักที่ไม่ถูกขุด ฝักร่วงบนดิน และการแตกหักมีน้อย และมีการสูญเสียรวมในช่วง 9 %- 11.8 % อัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง 2.31 ลิตร / ไร่ ประสิทธิภาพเชิงพื้นที่ 83.33 % มีจุดคุ้มทุน (Break-even Point, BEP) เท่ากับ 45.29 ไร่ / ปี หากมีการรับจ้าง 200 ไร่ / ปี ที่ราคารับจ้างประมาณ 800 บาท / ไร่ จำนวนวันขันต์ต่ำที่ต้องปฏิบัติงานเท่ากับ 17 วันต่อปี ระยะเวลาคืนทุน 1.55 ปี

Abstract

Peanut Combine Harvester with Automatic Control of Digger Leg Vibration Attached to a Small Tractor for Seed Production using a 21 hp tractor. The nut chain is mounted parallel to the tractor and has a set of knives under the chain. The peanut pod storage pickup is located at the back. Prototype that doesn't shake the legs. have lower total loss than oscillating type It is preferable to use the L2 gear at 1,000 or 1,200 rpm, which has a total loss in the range of 9% - 11.8%, but losses from unearthened pods, pod fall on the ground and breakage are minimal. Fuel consumption 2.31 liters / rai, spatial efficiency 83.33%, break-even point (BEP) equal to 45.29 rai / year, if there is a contract of 200 rai / year at the contract price of about 800 baht / rai, the minimum number of days The required work time is 17 days per year, payback period 1.55 years.

บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์พืชที่มีศักยภาพของภูมิภาคเอเชีย ทั้งการเป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ที่พัฒนาเองในประเทศ และผลิตเมล็ดพันธุ์ที่มีการพัฒนามาจากต่างประเทศ ซึ่งขณะนี้ต่างชาติเข้ามาลงทุนผลิตเมล็ดพันธุ์พืชในไทยเพื่อการส่งออกมากขึ้น การผลิตเมล็ดพันธุ์พืชของประเทศไทยมีอยู่ 2 ลักษณะคือ หน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์พืชที่เป็นความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศไทย เช่น ข้าว พืชตระกูลถั่วต่าง ๆ ส่วนภาคเอกชนจะเป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมเปิดเพื่อการค้า เช่น ข้าวโพด ทานตะวัน และพืชผักต่าง ๆ ในแต่ละปี การส่งออกค่อนข้างมาก โดยส่งออกเมล็ดพันธุ์พืชมากกว่า 30 ชนิด ปริมาณรวมมากกว่า 25,000 ตัน สร้างรายได้เข้าประเทศตั้งแต่ปี 2557 ถึง 2559 มีมูลค่าไม่น้อยกว่า 5,000 ล้านบาทต่อปี โดยเฉพาะเมล็ดพันธุ์ผักและพืชไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2560)

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการปลูกพืชที่ใช้น้ำอยทดแทนการปลูกข้าวน้ำปราง ซึ่งถ้วนสิ่งเป็นพืชหนึ่งที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสม เพราะเป็นพืชที่ใช้น้ำต่ำลดอุดตันน้ำอยกว่าข้าว และตลาดมีความต้องการมาก จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรปี พ.ศ. 2558 พบร่วมประเทศไทยมีความต้องการเมล็ดถั่วถั่วเหลือง 164,595 ตัน แต่ผลิตได้เพียง 36,337 ตัน ส่งผลให้มีการนำเข้าถั่วถั่วเหลืองจากต่างประเทศมากถึง 79,784 ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 1,100 ล้านบาท สาเหตุที่ทำให้ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการเนื่องจากเนื้อที่เพาะปลูกลดลง และผลผลิตต่อไร่ของประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำ พืชกลุ่มถั่วเศรษฐกิจมีพื้นที่ปลูกไม่มากนัก โดยถั่วเหลืองมีไม่ถึง 2 แสนไร่ ถั่วเขียวมีประมาณ 8.5 แสนไร่ และถั่วถั่วเหลืองมีประมาณ 1.5 แสนไร่ ส่วนความต้องการเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง ถั่วเขียว และถั่วถั่วเหลือง มีประมาณ 7,300 4,200 และ 3,000 ตัน ตามลำดับ แต่หน่วยงานต่าง ๆ ผลิตได้เพียง 812 617 และ 267 ตัน เท่านั้น หรือคิดเป็นร้อยละ 11 15 และ 9 ตามลำดับ ทำให้เมล็ดพันธุ์มีราคาแพงขึ้น และส่งผลทำให้ต้นทุนการผลิตถั่วถั่วเหลืองสูงขึ้น

การแก้ไขปัญหาความขาดแคลนเมล็ดพันธุ์คุณภาพดีของเกษตรกรนั้น กรมวิชาการเกษตรได้ทำการผลิตเมล็ดพันธุ์หลักของพันธุ์ที่รัฐบาลแนะนำและส่งเสริมไปให้สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการรายย่อย ที่มีอยู่เป็นจำนวนมากทำการขยายพันธุ์ภายในตัวต่อตัว ที่มีความชำนาญด้านการขยายพันธุ์พืชที่มีอยู่ตามศูนย์วิจัยต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมเทคโนโลยีการเก็บเกี่ยวที่ลดการสูญเสียและประหยัดแรงงาน โดยเฉพาะการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรขนาดเล็กที่เหมาะสม มีความแม่นยำในการปลูกและเก็บเกี่ยวแล้วนำไปจำหน่ายให้แก่เกษตรกรตามแหล่งเพาะปลูกสำคัญ ไซยองค์ (2543) ได้ทดสอบเครื่องขุดถั่วถั่วเหลืองแบบพ่วงหัวแทรกเตอร์ขนาด 81 แรงม้า ที่มีใบมีดชุด แยกดิน และรอยตากตันถั่ว แต่ยังไม่มีระบบการปลิดฝัก โดยทดสอบกับถั่วถั่วเหลือง พันธุ์ขอนแก่น 60-3 ที่ปลูกในสภาพดินร่วนปนทราย ระยะปลูก 20 × 20 เซนติเมตร พบร่วมความเร็วแทรกเตอร์ในแปลงเก็บเกี่ยว 0.81 เมตรต่อวินาที เครื่องขุดมีความสามารถในการทำงาน 2.41 ไร่ต่อชั่วโมง ส่วนการถอนโดยใช้แรงงานคน พบร่วมทำงานได้เพียง 0.018 ไร่ต่อชั่วโมง จึงเห็นได้ว่า การใช้เครื่องขุดถั่วถั่วเหลืองมีความสามารถในการทำงานมากกว่าการใช้แรงงานคนราว 133 เท่า และหากเพิ่มให้มีระบบการปลิดฝักจะเป็นการลดทั้งเวลา และขั้นตอนในการเก็บเกี่ยวได้มากขึ้น จึงเป็นการจูงใจและช่วยสนับสนุน

การเพิ่มพื้นที่ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วลิสของกลุ่มเกษตรกรเครือข่ายที่ร่วมโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ ซึ่งส่วนมากแล้วมีพื้นที่ปลูกรายละประมาณ 5 ไร่ ให้สามารถเพิ่มพื้นที่การปลูกได้ไม่ต่ำกว่ารายละ 20 ไร่ ขึ้นไปได้

เครื่องเก็บเกี่ยวถั่วลิสที่มีการวิจัยมาก่อนหน้านี้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีระบบขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้าในตัวเองในตัวแบบตีนตะขาบ ซึ่งเหมาะสมกับการเก็บเกี่ยวในแปลงปลูกขนาดใหญ่ ที่เน้นการเก็บเกี่ยวถั่วลิสเพื่อนำเข้าสู่กระบวนการแปรรูปในโรงงานขนาดใหญ่ จึงยังไม่เหมาะสมกับการใช้งานในแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสมกับการใช้แทรกเตอร์ขนาดเล็กเป็นต้นกำลังมากกว่า และยังมีผลต่อการเกิดการอัดตัวของดินในแปลงปลูกน้อยกว่า อีกทั้งการใช้เครื่องขนาดเล็กยังสามารถจัดการทางด้านคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ได้ดียิ่งกว่า

การเก็บเกี่ยวถั่วลิสแบบดั้งเดิมใช้แรงงานในการเก็บเกี่ยวจำนวนมาก โดยเฉพาะค่าแรงงานคิดเป็น 60 % ของต้นทุนการผลิตถั่วลิสทั้งหมด อีกทั้งยังทำให้เกิดความเหนื่อยล้าอย่างมาก ปัจจุบันแรงงานด้านการเกษตรขาดแคลนมากขึ้นและมีอายุเฉลี่ยราว 40 ปี และแรงงานคนรุ่นใหม่ที่เข้าสู่ภาคการเกษตรมีน้อยลงอย่างมาก เครื่องเก็บเกี่ยวถั่วลิสขนาดเล็กที่เหมาะสม และมีความแม่นยำ จึงควรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการควบคุมอัตโนมัติหรือสมองกลฝังตัว ดังนั้นควรมีการวิจัยและพัฒนาเครื่องขุดถั่วลิสแบบต่อพ่วงแทรกเตอร์ขนาดเล็กที่มีขนาดตั้งแต่ 21 – 24 แรงม้า ซึ่งมีใช้ค่อนข้างมาก และเหมาะสมกับพื้นที่การปลูกของเกษตรกรรายย่อยที่เป็นเครือข่ายปลูกถั่วลิสเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ และควรมีการทำงานทั้งการขุด เขย่าดินที่ติดฝักออกได้ และปลิดฝักพร้อมเก็บฝักในระบบบรรทุก

การวิจัยและพัฒนาเครื่องขุดถั่วลิสตั้งกล่าวจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคต เป็นการเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันให้กับการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชของไทย เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเมล็ดพันธุ์พืช (Seed Hub) ของอาเซียนและเอเชียในอนาคต ตามแผนแม่บทยุทธศาสตร์ศูนย์กลางเมล็ดพันธุ์ พ.ศ. 2558-2567 ใน การพัฒนาเครื่องมือในกระบวนการผลิต ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสนับสนุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559) โดยกรมวิชาการเกษตรได้รับมอบหมายจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อีกทั้งยังตอบสนองนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลยุค Thailand 4.0 ที่ยึดหลัก “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” โดยเศรษฐกิจจะถูกขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เน้นเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มนูลค่าของสินค้าและการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ซึ่งในกลุ่มของอาหารและการเกษตรก็เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในนโยบายนี้

การทบทวนวรรณกรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัยและพัฒนาเครื่องขุดถั่วลิสง เริ่มจากการศึกษาวิธีการเก็บเกี่ยวถั่влิสง และการศึกษาเครื่องขุดถั่влิสง และเครื่องจักรอื่นที่มีการทำางานคล้ายกัน ทั้งจากต่างประเทศและในประเทศไทย แล้วนำข้อดีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ ซึ่งคาดหวังว่า เครื่องต้นแบบที่ได้จะเพิ่มความศักยภาพในการผลิต เม็ดพันธุ์ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ช่วยลดต้นทุนแรงงานลงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งพบว่าวิธีการเก็บเกี่ยวถั่влิสงโดยทั่วไปประกอบด้วย 1) การถอนหรือดึงด้วยแรงงานคน นิยมใช้กับแปลงที่มีดินร่วนซุย ไม่แน่นทึบ แต่วิธีนี้ยังมีประสิทธิภาพการทำงานต่ำ ฝิกมักขาดติดดิน ทำให้มีความสามารถพื้นที่เพาะปลูกได้ 2) การขุดด้วยจอบ วิธีนี้พับโดยทั่วไปในประเทศไทย ใช้กับแปลงที่ดินแน่นทึบ แข็งหรือแห้งเกินไป ซึ่งหากถอนด้วยมืออย่างเดียวฝิกจะขาดติดดินมาก จึงใช้จอบขุดและเขย่าดินออกปกติทำงานได้ช้ากว่าการถอนด้วยมือ และหากพื้นที่ขนาดใหญ่จะมีความเหนื่อยล้าสะสม จึงเป็นการสิ้นเปลืองเวลาและแรงงานมาก 3) การใช้เครื่องขุดถั่влิสงทั้งตัน เครื่องจะขุดยกดินและตันถ้วนให้ลอยพันหัวขุดแล้วทิ้งกลับลงไปในแปลง เพื่อให้ดินรอบตันถ้วนแตกตัวหรือหลุมพูขึ้น ทำให้ใช้แรงงานถอนดึงได้จ่ายและสะดวกขึ้น มีข้อดีคือ อัตราการทำงานสูง ใช้ได้กับดินที่แน่นทึบหรือร่วนปนทรายก็ได้ แต่ยังสิ้นเปลืองแรงงานคนมาก และตันถ้วนที่ตั้งลงมีการกระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ และมีบางส่วนถูกดินทับไว้ 4) เครื่องขุดและแยกดินแบบไม่มีการเขย่า เครื่องแบบนี้จะต่างกับแบบขุดทั้งตัน โดยจะแยกดินออกจากตันถ้วนได้มาก ขึ้นด้วยกลไกที่ไม่ซับซ้อน โดยเครื่องจะขุดถ้วนทั้งตันขึ้นมาพร้อมกับดิน และส่งเข้ากลไกสำหรับแยกดิน มีการวางแผนตันถ้วนได้ชัด โดยปล่อยตันถ้วลงบนมูลดินที่ถูกแยกออกจากก่อนแล้ว ทำให้โอกาสถูกดินทับน้อยลงแต่ความสามารถในการทำงานน้อย และใช้ได้กับแปลงที่ปลูกแบบยกร่องเท่านั้น 5) การใช้เครื่องขุด พร้อมเขย่าแยกดินที่ชุดลำเลียง และโรยตากตันถ้วน (Groundnut digger – shaker windrower) มีชุดหัวขุดทำหน้าที่ตัดรากถั่влิสงที่ระดับต่ำกว่าฝิกแล้วยกถั่влิสงทั้งตันขึ้นมาพร้อมกับดิน ขณะเดียวกันดินรอบตันถ้วนจะแตกตัวก่อนถูกส่งขึ้นสายพานลำเลียง การสั่นสะเทือนอันเนื่องมาจากการทำงานของชุดเครื่องมือจะช่วยให้ดินเกิดการแยกตัวได้ดียิ่งขึ้น ส่วนตันถ้วนที่แยกดินออกไปแล้วจะถูกโรยทั้งลงบนมูลดินที่ด้านหลังของสายพานลำเลียงเพื่อตากให้แห้ง 6) การใช้เครื่องขุดพร้อมเขย่าที่ชุดลำเลียงและโรยตากตันถ้วนแบบพลิกกลับ (Inverters) มีอุปกรณ์เพิ่มเข้ามาที่ส่วนท้ายของสายพานลำเลียง เพื่อทำหน้าที่พลิกกลับตันถ้วนให้ฝิกหายขึ้นด้านบน ซึ่งทำให้ฝิกแตกแห้งได้เร็วขึ้น 7) การใช้เครื่องเก็บเกี่ยวและนวดถั่влิสง ซึ่งเป็นเครื่องที่ทำงานในขั้นตอนต่อจากเครื่องขุดตันถั่влิสงซึ่งตันถ้วนถูกขุดและโรยตากไว้เป็นแนวยาวในแปลง จนแห้งดีแล้ว เครื่องถูกออกแบบตามมาตรฐานทั่วโลก เก็บเกี่ยวและนวดถั่влิสง กลไกการทำงานต่าง ๆ ทำงานโดยการถ่ายทอดกำลังขับจากเพลา จำนวนกำลัง กลไกการทำงานค่อนข้างซับซ้อน มีส่วนประกอบหลัก เช่น หัวเก็บตันถ้วน เกลียวป้อน ชุดลูกโม่ปลิดฝิก พัดลมทำความสะอาด ตะแกรงทำความสะอาดและสิ่งเจือปน และมีถังบรรจุฝิกถั่влิสง เป็นต้น เครื่องแบบนี้ถูกพัฒนาขึ้นใช้งานในประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา หมายเหตุการใช้งานในพื้นที่เพาะปลูกขนาดใหญ่เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรม แต่ยังมีข้อจำกัดเนื่องจาก ชนิดของดิน อากาศ ลักษณะ และปริมาณน้ำฝน อาจกล่าวได้ว่าเครื่องแบบนี้เหมาะสมกับการใช้งานในประเทศไทยและประเทศอเมริกาเท่านั้น นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงเครื่องเก็บเกี่ยวอื่น ๆ ที่มีการทำงานคล้ายกัน เช่นเครื่องขุดมันฝรั่ง โดยทั่วไปจะมีชุดขุด และชุดลำเลียงที่เป็นสายพานแบบตะแกรงร่อนดิน และเครื่องขุดขนาดเล็กแบบขาขุดไม่สั่นแต่มีการสั่นที่ชี้รอนดินควบคุมด้วยกลไก แต่การใช้กลไกยังไม่สามารถปรับค่าการสั่นที่เหมาะสมกับความเร็วการเคลื่อนที่ของรถทำให้การร่อนอยแยกดินยังไม่ดีพอ แต่สามารถนำหลักการสั่นของชีร่อนดินมาประยุกต์ใช้ได้

จากการศึกษาอาจสรุปได้ว่า เครื่องจากต่างประเทศมักมีขนาดใหญ่ เช่น เครื่องขุดถั่วลิสท์ทั้งตันเครื่องขุดแบบเบี่ยงที่ชุดลำเลียงและรอยตากแบบพลิกกลับ (Inverters) ซึ่งใช้ร่วมกับเครื่องเก็บเกี่ยวและนวดถั่วลิสท์เพมากกับการใช้งานในพื้นที่ปลูกขนาดใหญ่เท่านั้น และเนื่องจากปัญหาฐานล้อที่กว้างและมีการเหยียบตันถั่ว จึงไม่เหมาะสมกับการผลิตเม็ดพันธุ์ในประเทศไทย ซึ่งส่วนมากแปลงปลูกมีขนาดเล็ก

เครื่องขุดถั่วลิสท์ขนาดเล็กของประเทศไทยปุ่นโดยทั่วไปมีการขุดโดยไม่มีการสั่นของขาขุด แล้วเก็บรวบรวมด้วยแรงงานคนนำไปตากให้แห้ง ก่อนนำไปปลิดฝักด้วยเครื่องปลิด และยังมีเครื่องขุดอีกแบบหนึ่งที่ใช้กลไกควบคุม การสั่นที่ขาขุด แต่การใช้กลไกยังไม่สามารถปรับค่าการสั่นที่เหมาะสมกับความเร็วการเคลื่อนที่ของรถเข็นกัน ทำให้มีดินอัดที่หนาขุดได้นอกจากนี้ยังไม่พบว่ามีการสั่นของขุดซึ่ร่อนเศษดินแต่สามารถนำหลักการสั่นของขาขุดมาประยุกต์ใช้ได้

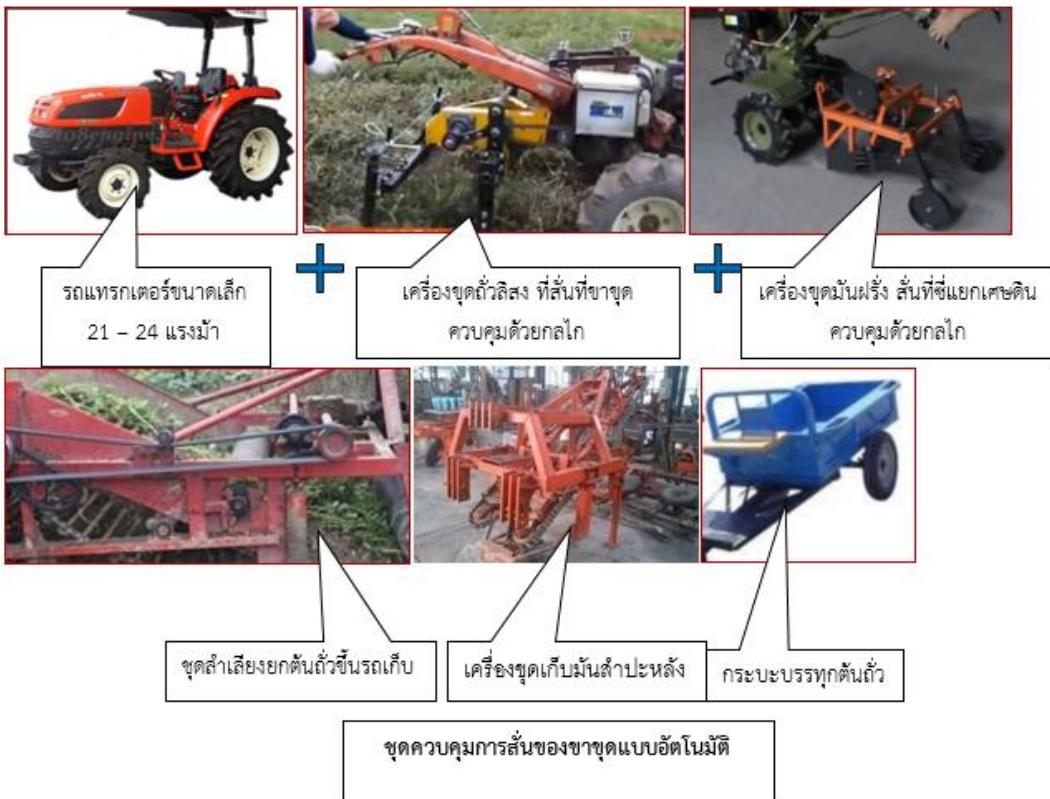
เครื่องขุดถั่วลิสท์ขนาดเล็กของประเทศไทยเป็นแบบ เครื่องขุด เบี่ยงแยกดินที่ชุดลำเลียงและรอยตากตันถั่วไว้ในแปลง แล้วเก็บรวบรวมด้วยแรงงานคนนำไปน้ำไปปลิดฝักด้วยเครื่องปลิด และยังมีเครื่องขุดอีกแบบหนึ่งซึ่งมีซึ่ร่อนเศษดินติดกับขาขุดแต่ทั้งขาขุดและซึ่ร่อนดินไม่มีการสั่นแต่มีชุดลำเลียงตันถั่วขึ้นจากดินหลังการขุดที่เป็นสายพานลวดถัก และปล่อยตันถั่วตากไว้ให้แห้งที่แปลง นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้เครื่องนวดปลิดฝักขนาดใหญ่ที่ใช้งานในแปลงได้โดยยังคงใช้แรงงานในการป้อนตันถั่วที่ตากไว้เข้าไปปลิดฝักอย่างไรก็ตามเครื่องขุดขนาดเล็กของจีนนั้นมีขนาดและระบบลำเลียงตันถั่วที่เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้ผลิตเม็ดพันธุ์ในประเทศไทยได้

เครื่องขุดถั่วลิสจากประเทศไทยตัวหัวน มีขนาดค่อนข้างใหญ่ ขับเคลื่อนด้วยระบบล้อตีนตะขاب มีระบบขุดแล้วยกตันถั่วขึ้นเหนือใบขุดแล้วขุดสายพานหนีบลำเลียงตันถั่วเข้าสู่ส่วนการปลิดฝัก และเก็บฝักถั่วไว้ในถังเก็บ แต่เนื่องจากมีขนาดค่อนข้างใหญ่จึงยังไม่เหมาะสมกับการใช้ในแปลงผลิตเม็ดพันธุ์เข็นกันแต่ระบบลำเลียงและระบบการปลิดฝักสามารถนำมายกต์ใช้ได้

เครื่องขุดถั่วลิสจากประเทศไทยขนาดเล็กที่เคยมีการวิจัยและใช้งานเป็นเครื่องขุดและแยกดินแบบไม่มีการเบี่ยง แต่ยังมีปัญหารื่องมีเศษดินติดกับตันถั่ว นอกจากนี้การควบคุมยังไม่สะอาด เพราะตันถั่วหล่นลงมาขวางทางเดินของผู้ควบคุมเครื่อง รวมถึงการมีเสาวัลล์และวัชพีซageติดที่ขาขุดมากหากแปลงปลูกมีวัชพีส่วนเครื่องขนาดใหญ่ที่มีใช้งานในแปลงปลูกขนาดใหญ่ ซึ่งมีระบบลำเลียงตันถั่วด้วยตะแกรงสายพานแต่ก็เหมาะสมกับการใช้งานในแปลงขนาดใหญ่ที่ปลูกเพื่อส่งผลผลิตเข้าสู่โรงงานแปรรูป จึงยังไม่เหมาะสมกับการเก็บเกี่ยวเพื่อผลิตเม็ดพันธุ์ในแปลงขนาดเล็ก สำหรับเครื่องปลิดฝักถั่วลิสที่มีรายงานการใช้งานในประเทศไทยเป็นแบบทำงานอยู่กับที่ ลูกปลิดมีลักษณะเป็นทรงกระบอกคู่ที่มีชี้เหล็กเส้นวารอบแกนทรงกระบอกและหมุนเข้าหากันเพื่อปลิดฝักและแบบลูกกลิ้งที่มีชิด漉ดเชื่อมติดผูกด้านนอกในการหมุนปลิดฝัก นอกจากนี้ยังพบว่ามีเครื่องปลิดแบบแบนยางมีริมเป็นรอยหยักฟันเลื่อย และแบบท่อนเหล็กทุ่มด้วยสายยางท่อนน้ำ โดยติดตั้งเครื่องปลิดฝักที่ด้านหน้ารถໄกดินตาม แต่จากการความต้องการที่ให้มีการปลิดอย่างต่อเนื่องตลอดการขุด จึงเห็นว่าชุดปลิดฝักแบบทรงกระบอกเหมาะสมกับการปลิดฝักแบบต่อเนื่องได้

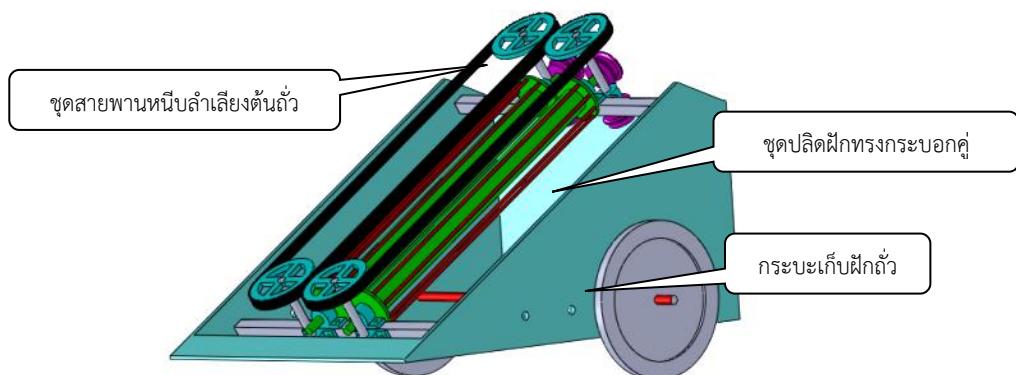
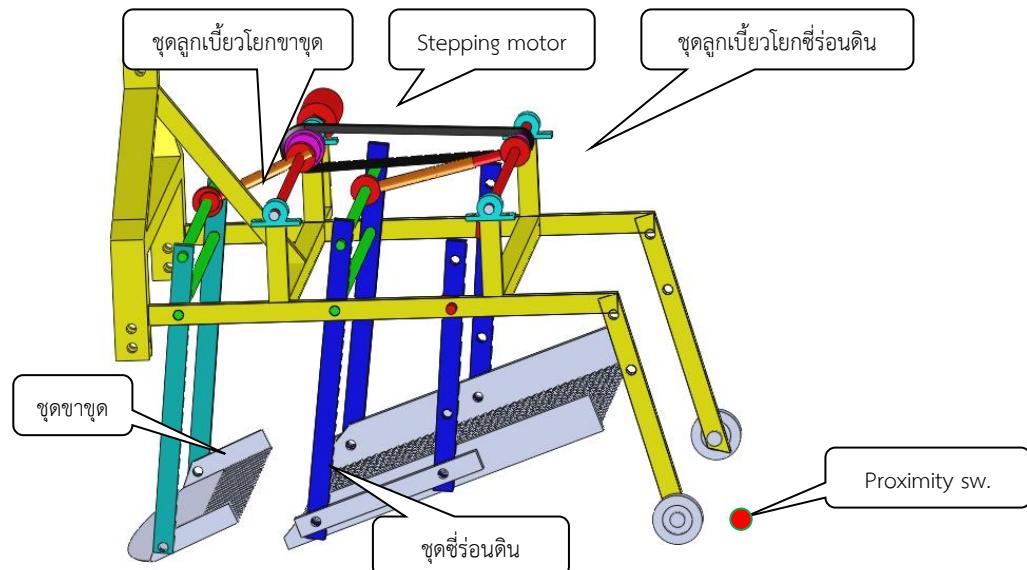
กรอบการวิจัยและพัฒนาเครื่องขุดเก็บ และปลิดฝักถั่วลิสที่ควบคุมการสั่นของขาและพาลขุดด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์เพื่อการผลิตเม็ดพันธุ์ จึงไม่น่าเลือกรูปแบบเครื่องจักรกลขนาดใหญ่ เพราะฐานล้อที่กว้างอาจมีการเหยียบตันถั่วได้ รวมถึงปัญหาการอัดตัวของดินจากน้ำหนักรถขนาดใหญ่ จึงควรเลือกรถ

แทรกเตอร์ขนาดเล็ก โดยชุดขุดครัวมีการสั่นของขาขุด และมีการสั่นของซี่ร่อนเศษดิน ควบมีระบบสายพานหนีบลำเลียงตันถ้วนเข้าสู่ส่วนการปลิดฝักแบบทรงกระบอกคู่ที่มีชีปลิดรอบแกนพร้อมกับการจัดเก็บฝักที่ปลิดแล้วในกระบวนการทุกโดยน้ำรูปแบบเครื่องจักรต่างๆ มาประยุกต์ใช้ ดังภาพที่ 1

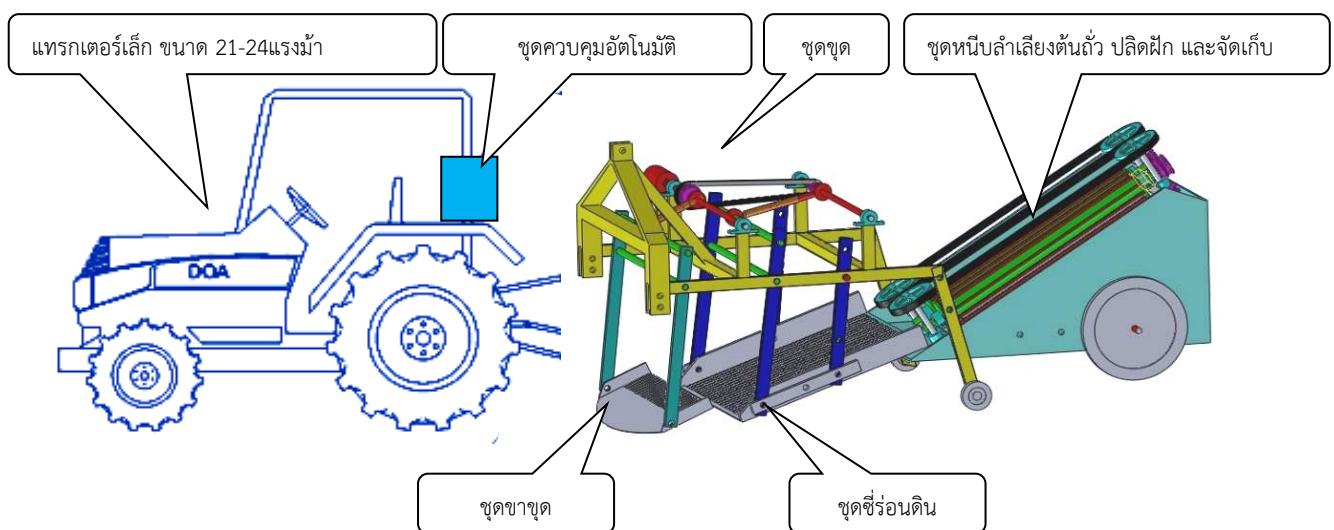

ภาพที่ 1 ครอบแนวคิดการนำหลักการของเครื่องจักรต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อการวิจัยและพัฒนาเครื่องขุดเก็บ และปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาและผลลัพธ์ด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์เล็ก

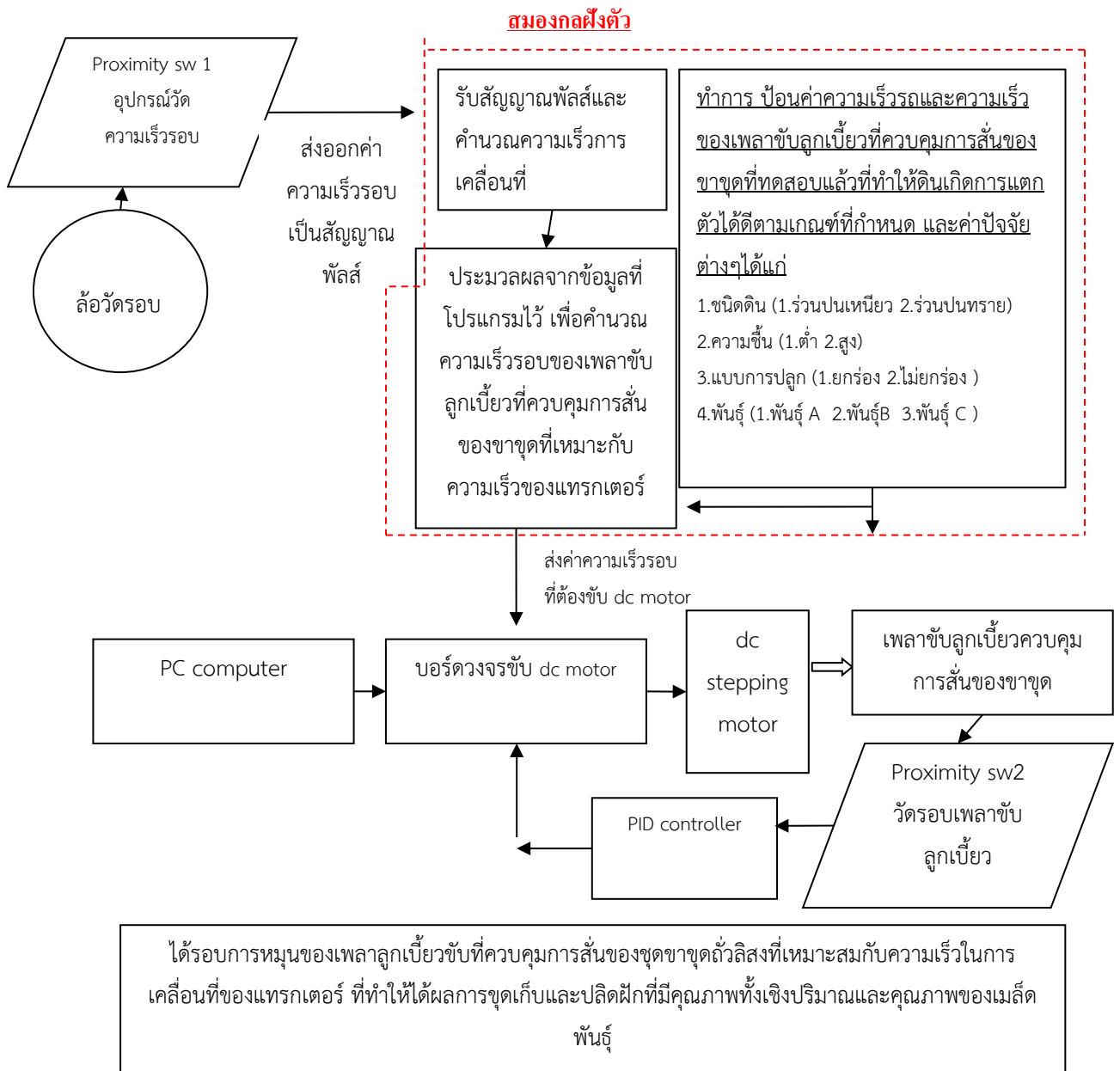
การวิจัยและพัฒนาเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาและผลลัพธ์ด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็ก เพื่อการผลิตเม็ดพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่การปลูกของเกษตรรายย่อยที่ปลูกถั่วลิสงเพื่อผลิตเม็ดพันธุ์ ควรประกอบด้วย 1) ส่วนชุดขาขุด ซึ่งจะมีไมโครคอนโทรลเลอร์ควบคุมการสั่นของขาและผลลัพธ์ที่สามารถปรับค่าการสั่นโดยอัตโนมัติที่เหมาะสมกับความเร็วในการเคลื่อนที่ของรถ แสดงดังภาพที่ 2 ซึ่งจะทำให้เดินแตกตัวได้ดีไม่ติดฝัก 2) ส่วนซี่ร่อนเศษดินจะมีการควบคุมการสั่นที่เหมาะสมกับการสั่นของขาขุด ซึ่งจะทำให้แยกตัวได้ดี 3) ชุดหนีบลำเลียงตันถ้วนถ่ายสายพานและชุดปลิดฝักแบบทรงกระบอกคู่ที่มีชีปลิดกลมติดตั้งไว้โดยรอบ ฝักถั่วลิสงที่ปลิดแล้วจะถูกเก็บไว้ในส่วนกระบวนการทุกที่อยู่ในชุดเดียวกันกับชุดปลิดฝัก ตันถ้วนที่ถูกปลิดฝักออกแล้วจะถูกทิ้งลงแปลงทางด้านท้ายเครื่องในลำดับต่อไปดังภาพที่ 3 และครอบแนวความคิดในการควบคุมอัตโนมัติ แสดงดังภาพที่ 4

ภาพที่ 2 กรอบแนวความคิดชุดขาขุดถ่วงลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาและผลลัพธ์ด้วยระบบอัตโนมัติ และชุดปลิดฝักแบบติดตั้งท้ายรถแทรกรถบรรทุกขนาดเล็ก

ภาพที่ 3 กรอบแนวความคิดเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถัวลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาและผลลัพธ์ด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกรถบรรทุกขนาดเล็กพร้อมชุดการหนีบลำเลียงตันถัวเพื่อปลิดฝักพร้อมเก็บที่ส่วนกระยะบรรทุก

ภาพที่ 4 กรอบแนวความคิดในการควบคุมอัตโนมัติ เครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถ้าลิสต์ที่ควบคุมการสั่นของขาและผลลัพธ์ด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกรเตอร์ขนาดเล็ก

แผนภาพความเข้มข้นของแต่ละโครงการรายไปต่อแผนบูรณาการแสดงดังแผนภาพด้านล่าง ซึ่งโครงการนี้อยู่ในหัวข้อ 2.3 วิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกลสำหรับการผลิตเมล็ดพันธุ์ถ้าลิสต์

แผนบูรณาการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์สู่การเกษตรที่มั่นคงและยั่งยืน

ที่มาของปัญหา

- ขาดแคลนเมล็ดพันธุ์คุณภาพดี คุณภาพเมล็ดพันธุ์ต่ำ
- สภาวะอากาศเปลี่ยนแปลง การระบาดของศัตรูพืช
- ขาดแคลนแรงงาน
- การตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ไม่เหมาะสม ต้นทุนสูง และใช้ระยะเวลานาน

1. ชุดโครงการวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืช

- 1.1 วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการโรคพืชที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ถ้วนเหลืองคุณภาพสูง
- 1.2 วิจัยและพัฒนาวิธีการตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์

2. โครงการวิจัยเดี่ยว

- 2.1 วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการโรคพืชที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ถ้วนเหลืองคุณภาพสูง
- 2.2 วิจัยและพัฒนาระบบการผลิตหัวพันธุ์มันฝรั่ง
- 2.3 วิจัยและพัฒนาเครื่องจักรกลสำหรับการผลิตเมล็ดพันธุ์ถ้วนลิสง
- 2.4 วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการยกระดับคุณภาพเมล็ดพันธุ์

- ได้เทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง มีคุณภาพตามมาตรฐาน ลดต้นทุน และเกษตรกรได้ผลตอบแทนสูง
- ได้เทคโนโลยีการจัดการโรคในแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์
- ได้วิธีการตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์อย่างมีคุณภาพ

พันธุ์รับรอง
หรือพันธุ์แนะนำ
(สว. สวส.)

การผลิตเมล็ดพันธุ์
(ศวม. ศวร. ศวส. ศวพ. ศชม.)

เทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์
(สวร. สวส. สวศ. สปพ..
สวพ. ศวม. ศวร. ศวส.)

1.3 วิจัยทดสอบและพัฒนาเทคโนโลยี
การผลิตเมล็ดพันธุ์แบบเกษตรกรรมมีส่วนร่วม

พัฒนาเครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์
ในพื้นที่แบบเกษตรกรรมมีส่วนร่วม
และถ่ายทอดเทคโนโลยีในพื้นที่เป้าหมาย
(หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน
องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กร
บริหารส่วนตำบล ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี และ¹
สถาบันเกษตรกร)

เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ และเพิ่ม²
ปริมาณเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

- เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ลดต้นทุน
- อาชีพเกษตรรยิ่งยืน
- สภาพนิเวศน์ดีขึ้น
- ได้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

- ชุมชนเข้มแข็ง
- คุณภาพชีวิตที่ดี
- เพิ่มองค์ความรู้
- เกษตรกรมีเครือข่าย
- ผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์

หมายเหตุ

สวร. -สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดลองพลังงาน	ศวม.-ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืช
สวส. -สถาบันวิจัยพืชสวน	สวพ.-สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร
สวศ. -สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม	ศขม.-ศูนย์ขยายเมล็ดพันธุ์พืช
สปพ. -สำนักวิจัยและพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ศวพ.-ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร	

การจำแนกถั่วลิสงตามลักษณะทางพฤกษาศาสตร์

คณานารย์ภาควิชาพืชไรน่า (2542) ได้จำแนกถั่วลิสงตามลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. **Virginia Type** มีลำต้นเป็นพุ่มเลี้ยงໄปตามผิวดิน ใบสีเขียวเข้ม เมล็ดและฝักมีขนาดใหญ่ เป็นลักษณะเมล็ดมีสีน้ำตาลแดง ฝักหนึ่งๆ มี 2-3 เมล็ด เมล็ดมีการพักตัวสูง มีน้ำมัน 38-47 เปอร์เซ็นต์ อายุเก็บเกี่ยว 120-180 วัน เช่น พันธุ์ขอนแก่น 60-3

2. **Spanish Type** มีลำต้นตรง มีกิ่งก้านสาขามาก ใบสีเขียวจาง ฝักและเมล็ดมีขนาดเล็กและสั้นป้อม เยื่อหุ้มเมล็ดมีสีจางหรือขาว เมล็ดมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง 47-50 เปอร์เซ็นต์ อายุเก็บเกี่ยวประมาณ 120-135 วัน

3. **Valencia Type** มีลำต้นเป็นพุ่ม กิ่งค่อนข้างโต มีกิ่งก้านน้อย ใบมีขนาดใหญ่สีเขียวเข้ม ฝักมีขนาดใหญ่ ลายบนฝักเห็นได้ชัดเจน ฝักหนึ่งๆ มี 3 เมล็ดเมล็ดมีทั้งแบบป้อมและยาวรี เยื่อหุ้มเมล็ดสีม่วงแดงและสีน้ำตาลอ่อน อายุเก็บเกี่ยวสั้นกว่าถั่влิสงชนิดอื่นๆ เมล็ดไม่มีการพักตัว เช่น พันธุ์สข. 38 และพันธุ์ลำปาง

การจำแนกถั่влิสงตามขนาดของเมล็ด

ศูนย์วิจัยพืชไรน่า (2542) ได้จำแนกถั่влิสงตามขนาดของเมล็ดออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่

1. **ถั่влิสงเมล็ดโต** เป็นถั่влิสงที่มีน้ำหนักเฉลี่ยต่อ 100 เมล็ด หนัก 60 กรัมขึ้นไป ได้แก่ถั่влิสงประเภท Virginia เป็นถั่влิสงที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิตสูงเมื่อปลูกในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างดี ถั่влิสงประเภทนี้ปลูกกันน้อยในประเทศไทย เนื่องจากแหล่งปลูกที่สำคัญมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ ทำให้เมล็ดลีบมาก ถั่влิสงพันธุ์รับรองและแนะนำในกลุ่มนี้ได้แก่พันธุ์ขอนแก่น 60-3 เกษตรศาสตร์ 50 เกษตร 1 มข. 72-1 และ มข.72

2. **ถั่влิสงเมล็ดปานกลาง** เป็นถั่влิสงที่มีน้ำหนักเฉลี่ยต่อ 100 เมล็ด หนัก 35-60 กรัมได้แก่ ถั่влิสงประเภท Valencia และ ประเภท Spanish เป็นถั่влิสงที่เจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิตสูงในสภาพการปลูกในประเทศไทย ถั่влิสงพันธุ์รับรองและแนะนำในกลุ่มนี้ได้แก่ พันธุ์ไทย 9 สข. 38 ลำปาง ขอนแก่น 60-1 ขอนแก่น 4 และขอนแก่น 5 โดยถั่влิสงพันธุ์ไทย 9 เป็นพันธุ์ที่ปลูกกันมากที่สุดในประเทศไทย

3. **ถั่влิสงเมล็ดเล็ก** เป็นถั่влิสงที่มีน้ำหนักเฉลี่ยต่อ 100 เมล็ด หนักต่ำกว่า 35 กรัม ได้แก่ถั่влิสงประเภท Spanish เป็นส่วนใหญ่ สามารถเจริญเติบโตได้ดี และให้ผลผลิตสูงในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ ถั่влิสงกลุ่มนี้ได้แก่ ถั่влิสงพันธุ์พื้นเมืองต่างๆ

การปลูกถั่วลิส

กรมส่งเสริมการเกษตร (2551) ได้แนะนำการปลูกถั่วลิสที่เหมาะสมโดยทั่วไป คือ ระยะระหว่างแทง 40 – 60 เซนติเมตร ระยะระหว่างหุ่ม 10 – 20 เซนติเมตร จำนวนต้น 1 – 3 ต้นต่อหุ่ม หรือระยะ 1 เมตร ควรกระจายตัวอยู่ 10 ต้น ใช้เมล็ดพันธุ์ประมาณ 20 – 25 กิโลกรัม/ไร่

การแบ่งระดับขั้นของเมล็ดพันธุ์

สำนักงานพัฒนาการวิจัย (องค์การมหาชน) (2561) ได้แบ่งเมล็ดพันธุ์แบ่งออกเป็น 4 ขั้น ตามลำดับได้แก่

1. เมล็ดพันธุ์คัด คือเมล็ดพันธุ์ที่ได้จากการผสมพันธุ์ หรือปรับปรุงพันธุ์โดยนักวิชาการเกษตร การผลิตอยู่ภายใต้การดำเนินงานของผู้คัดเลือกสายพันธุ์โดยตรง และอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจากกรมวิชาการเกษตร ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 เมล็ดพันธุ์ขั้นนี้จะนำไปขยายเป็นเมล็ดพันธุ์หลัก

2. เมล็ดพันธุ์หลัก คือเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตจากเมล็ดพันธุ์คัด ให้มีลักษณะสายพันธุ์และความบริสุทธิ์ของเมล็ดพันธุ์เดิมมากที่สุด การผลิตอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้คัดเลือกพันธุ์ หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเมล็ดพันธุ์ขั้นนี้จะนำไปขยายเป็นเมล็ดพันธุ์ขยาย

3. เมล็ดพันธุ์ขยาย คือเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตจากเมล็ดพันธุ์หลัก โดยต้องรักษาและตรวจสอบคุณลักษณะทางสายพันธุ์ รวมทั้งความบริสุทธิ์ตามมาตรฐานที่กรมวิชาการเกษตรกำหนดไว้

4. เมล็ดพันธุ์จำหน่าย คือเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตจากเมล็ดพันธุ์ขยาย โดยต้องรักษาและตรวจสอบคุณลักษณะทางสายพันธุ์ รวมทั้งความบริสุทธิ์ตามมาตรฐานที่กรมวิชาการเกษตรกำหนดไว้

ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ถั่วลิส

คุณภาพของเมล็ดพันธุ์เป็นดัชนีที่บ่งชี้ถึงศักยภาพในการอกราก การเจริญเติบโตของถั่วลิสเมื่อนำมาปลูก ปัจจัยที่ทำให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพแตกต่างกันมีหลายประการ พันธุกรรมเป็นปัจจัยสำคัญประการแรกที่เป็นตัวกำหนดหรือบ่งบอกถึงคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบอีกหลายประการที่ทำให้เมล็ดพันธุ์มีคุณภาพแตกต่างกัน ได้แก่ อายุ (maturity) ของเมล็ดหรือฝัก ความเก่าใหม่ (age) ของเมล็ดหรือฝัก ความชื้นของเมล็ด (seed moisture) และขนาดของเมล็ด (seed size) (จังจันทร์, 2529 ก)

ลักษณะสำคัญที่แสดงหรือปัจจัยคุณภาพของเมล็ดพันธุ์

ประกอบด้วย ความบริสุทธิ์ของสายพันธุ์ (varietal purity) ความบริสุทธิ์ของเมล็ดพันธุ์ (physical purity) ความอกรากของเมล็ดพันธุ์ (germination) และความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ (seed vigor) ทั้งนี้ ความอกรากและความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ เป็นลักษณะสำคัญที่สุดที่บ่งชี้คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ (จังจันทร์, 2529 ก; Delouche, 1971) การปลูกถั่วลิสที่ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีความแข็งแรงสูงจะทำให้ได้จำนวนต้นกล้าที่ออกในໄร่สูง ต้นกล้าถั่วลิสเมื่อเจริญเติบโตเร็วในระยะแรกและให้ผลผลิตสูงกว่าถั่วลิสที่ปลูกจากเมล็ดพันธุ์ที่มีความแข็งแรงต่ำ (อุดม, 2530) ความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ความแข็งแรงทางพันธุกรรม (genetic vigor) เป็นลักษณะดีเด่นของเมล็ดพันธุ์ที่มีผลมาจากการพันธุกรรม ส่วนความแข็งแรงทางสรีรวิทยา (physiological vigor) เป็นความแข็งแรงที่มีผลอันเนื่องมาจากการแวดล้อมที่มีต่อมel็ดพันธุ์ตั้งแต่ปลูกไปจนกระทั่งเก็บเกี่ยว ตาก ขย้ำ ตลอดจนเก็บรักษา (จังจันทร์, 2529 ก) การประเมินความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์โดยทั่วไปมักใช้วิธีการเร่งอายุของเมล็ด (accelerated aging test) ซึ่งทำได้ง่ายและสะดวก และประเมินผลได้ชัดเจน นอกจากนี้ยังสามารถใช้

ประเมินความสามารถในการเก็บรักษาของเมล็ดพันธุ์ (seed storability) ได้เมื่อเทียบกับการเก็บรักษาในสภาพที่ไม่มีการควบคุมอุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ นานประมาณ 12-18 เดือน

ผลของการเร่งอายุมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเก็บรักษาของเมล็ดพันธุ์ กล่าวคือ เมล็ดพันธุ์ที่ผ่านการเร่งอายุแล้วยังมีความออกฤทธิ์ แสดงว่าเมล็ดพันธุ์นั้นสามารถเก็บรักษาไว้ได้นาน ส่วนเมล็ดพันธุ์ที่ผ่านการเร่งอายุแล้วมีความออกตัว แสดงว่าเมล็ดพันธุ์นั้น เก็บรักษาไว้ได้ไม่นาน (จงจันทร์, 2529 ก; Delouche and Baskin, 1973)

ปัจจัยที่มีผลต่อความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์

ประกอบด้วยลักษณะทางพันธุกรรม สภาพแวดล้อมระหว่างการพัฒนาเมล็ด การสูกแก่ของเมล็ดพันธุ์ เวลาและวิธีเก็บเกี่ยว การตก การปรับปรุงสภาพ และการเก็บรักษา ผลเสียหายจากการใช้เครื่องจักรกล (*mechanical damage*) ขนาดและน้ำหนักของเมล็ดพันธุ์ ความเก่าใหม่ และการเสื่อมคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ (deterioration) โรคและแมลงที่ติดมากับเมล็ด (จงจันทร์, 2529 ก; Delouche, 1973) การเก็บเกี่ยวฝักถั่วลิสงที่สูกแก่ทางสรีรวิทยาเมล็ดจะมีความออกและความแข็งแรงสูงสุด (Dey et al., 1999) สุดยอด (2527) รายงานว่า การเก็บเกี่ยวถั่влิสงที่เร็วเกินไปมีผลผลิตและคุณภาพของเมล็ดต่ำ เนื่องจากมีฝักอ่อนมาก ฝักที่สูกแก่น้อย ส่วนการเก็บเกี่ยวชาเกินไปทำให้ผลผลิตลดลง เนื่องจากมีฝักสูกแก่เกินไปมาก มีฝักหลุดร่วงในดินและออกต้าน

วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเมล็ดพันธุ์

1. ความเสียหายที่มีอยู่ไม่เห็นด้วยตาเปล่าของเมล็ดถั่влิสงที่สมบูรณ์ไม่แตกหัก ตรวจสอบโดยวิธี Fast green test ตามวิธีการของจงจันทร์ (2529 ก) ใช้สารละลาย Fast green 0.1 % ละลายสาร Fast green 1 กรัม ในน้ำกลิ้น 1 ลิตร สุมนับเมล็ดถั่влิสงตัวอย่างละ 300 เมล็ดแบ่งเป็น 3 ช้าๆ ละ 100 เมล็ด ใส่ในบีกเกอร์ 500 มิลลิลิตร เทสารละลาย Fast green ให้ท่วมเมล็ดพันธุ์และคนเมล็ดพันธุ์กับสารละลาย Fast green ทึ่งไว้ 2 นาที เทสารละลาย Fast green ออกแล้วล้างด้วยน้ำสะอาด นำเมล็ดถั่влิสง มาผึ่งให้แห้งบนกระดาษซับ ตรวจนับเมล็ดที่มีสีติดบริเวณเยื่อหุ้มเมล็ดเกิน 50 เปอร์เซ็นต์

2. ความออกของเมล็ดถั่влิสงที่สมบูรณ์ไม่แตกหัก ตรวจวัด ตามวิธีของจงจันทร์ (2529 ก) โดยสุมนับเมล็ดถั่влิสงตัวอย่างละ 100 เมล็ดจำนวน 3 ช้าๆ แต่ละช้าๆ แบ่งเป็น 2 ชุด ๆ ละ 50 เมล็ด เพาะเมล็ดในกล่องพลาสติก ใส่ขนาด 18x27x10 เซนติเมตร โดยใช้ทรายละเอียดเป็นวัสดุเพาะ รดน้ำให้มี ความชื้นประมาณ 70 % วางไว้ที่อุณหภูมิห้อง ตรวจนับความออกครั้งแรกที่ 5 วัน และครั้งสุดท้ายที่ 10 วันหลังเพาะ โดยนับต้นกล้าถั่влิสงที่ผลลัพธ์ วัสดุเพาะ มีใบเลี้ยงแผ่น กะบัด แล้วนับต้นกล้าที่ออก芽 2 ใบ เปอร์เซ็นต์ความออกคำนวณจากจำนวนต้นกล้าที่ออก芽ต่อหนึ่งหน่วยเวลา

3. ความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ (seed vigor test) ตรวจวัดความแข็งแรงของเมล็ดถั่влิสง ที่สมบูรณ์ไม่แตกหัก โดยวิธีการเร่งอายุของเมล็ด (accelerated aging test). ระบุไว้ว่า สุ่มเมล็ดพันธุ์ถั่влิสงแต่ละตัวอย่างจำนวน 300 เมล็ด แบ่งเป็น 3 ช้าๆ ละ 100 เมล็ด แต่ละช้าๆ แบ่งเป็น 2 ชุด ๆ ละ 50 เมล็ด ใส่ในตะกรงลวดสแตนเลสรูปทรงกลมเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 เซนติเมตร สูง 5 เซนติเมตร ขاتตั้งสูง 3 เซนติเมตร นำตะกรงลวดใส่ในขวดเร่งอายุที่บรรจุน้ำ 100 มิลลิลิตร ที่ก้นขวดตะกรงลวดที่มีขาสูง 3 เซนติเมตร จะทำให้เมล็ดพันธุ์อยู่สูงกว่าระดับน้ำในขวด 2-3 เซนติเมตร ปิดฝาขวดให้สนิทเพื่อให้ความชื้นสัมพัทธ์ในขวดโลหะเท่ากับ 100 เปอร์เซ็นต์ นำไปเร่งอายุในตู้อบที่อุณหภูมิ 42°C เป็นเวลา 96 ชั่วโมง จากนั้นนำเมล็ดที่ผ่านการเร่งอายุไปทดสอบความออกตามวิธีที่ระบุไว้

พันธุ์ถั่วลิสต์รับรอง และพันธุ์แนะนำของกรมวิชาการ

ลำดับ	ชื่อพืช	วันที่รับรอง	ประเภทพันธุ์
1	• <u>ถั่วลิสต์ ขอนแก่น 84-8</u>	วันที่รับรอง : 13 กันยายน 2554	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์รับรอง
2	• <u>ถั่วลิสต์ ขอนแก่น 84-7</u>	วันที่รับรอง : 30 มิถุนายน 2554	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์รับรอง
3	• <u>ถั่วลิสต์ ขอนแก่น 6</u>	วันที่รับรอง : 20 พฤษภาคม 2547	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์รับรอง
4	• <u>ถั่วลิสต์ ขอนแก่น</u>	วันที่รับรอง : 09 กรกฎาคม 2546	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์แนะนำ
5	• <u>ถั่วลิสต์ ก้าฟลีนธ์ 2</u>	วันที่รับรอง : 09 มีนาคม 2544	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์แนะนำ
6	• <u>ถั่วลิสต์ ก้าฟลีนธ์ 1</u>	วันที่รับรอง : 09 มีนาคม 2544	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์แนะนำ
7	• <u>ถั่วลิสต์ ขอนแก่น 5</u>	วันที่รับรอง : 18 มีนาคม 2541	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์รับรอง
8	• <u>ถั่วลิสต์ ขอนแก่น 4</u>	วันที่รับรอง : 15 ธันวาคม 2537	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์รับรอง
9	• <u>ถั่วลิสต์ ขอนแก่น 60-3</u>	วันที่รับรอง : 14 กันยายน 2531	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์รับรอง
10	• <u>ถั่วลิสต์ ขอนแก่น 60-2</u>	วันที่รับรอง : 30 กันยายน 2530	ประเภทพันธุ์ : พันธุ์รับรอง

วิธีการเก็บเกี่ยวถั่วลิสต์

การเก็บเกี่ยวมีสำคัญมากขึ้นตอนหนึ่ง เนื่องจากถั่วลิสต์มีลักษณะเฉพาะที่สำคัญอยู่หลายประการที่แตกต่างจากพืชชนิดอื่น และมีผลกระทบโดยตรงต่อกระบวนการของการเก็บเกี่ยว เช่นการออกใต้ดินของเมล็ด การขาดของฝัก และการมีช่วงการสุกแก่สัน เป็นต้น (สถาบันวิจัยพืชไร่, 2537) เครื่องมือเก็บเกี่ยวเป็นเครื่องจักรกลที่มีความซับซ้อนและทำงานอย่างเป็นระบบ ช่วยให้เก็บเกี่ยวได้ทันทุกกาล ทำให้ผลผลิตพันความเสียหายทางธรรมชาติได้ (มงคล, 2530) เครื่องเก็บเกี่ยวมีหลายชนิดขึ้นกับชนิดของพืช เช่นเครื่องเก็บเกี่ยวพืชหัวใต้ดิน เครื่องเก็บเกี่ยวฝ้าย และเครื่องเก็บเกี่ยวธัญพืช เป็นต้น เครื่องเก็บเกี่ยวถั่วลิสต์ จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีราคาแพง และมีลักษณะเฉพาะเช่นเดียวกันกับเครื่องมือเพื่อการเก็บเกี่ยวหัวผักกาดหวาน ข้าวโพด ฝ้าย ผลไม้ และพืชผักต่าง ๆ (Hunt, 1995) โดยที่เครื่องเก็บเกี่ยวถั่วลิสต์จะมีลักษณะแตกต่างกันไปขึ้นกับภูมิประเทศของแต่ละท้องถิ่น ขนาดพื้นที่ และวัตถุประสงค์การใช้งาน แต่โดยทั่วไปจะมีกลไกชุดยกต้นถั่วขึ้นมาพร้อมกับดินรอบ ๆ ต้น และมีกลไกแยกดินออกจากก้อนโดยหากลากถั่วลงในแปลง อย่างไรก็ตามเครื่องบางรุ่นก็ไม่ได้ออกแบบให้ทำงานครบถ้วนทุกขั้นตอน หรือมีลักษณะแตกต่างกันออกไปบ้างประสิทธิภาพและความสามารถในการทำงานของเครื่องเก็บเกี่ยวขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย (FMO, 1981) เช่นสภาพของแปลงทดสอบ ความกว้างและความเร็วในการทำงาน เป็นต้น โดยที่สภาวะการทำงานที่ดีจะต้องมีการสูญเสียและการเสียหายของผลผลิตต่ำที่สุด ความเร็วของเครื่องเก็บเกี่ยวทุกประเภทควรอยู่ระหว่าง 4 – 7.25 กิโลเมตรต่อชั่วโมง (1 – 2 เมตรต่อวินาที) อาจแบ่งวิธีการเก็บเกี่ยวถั่วลิสต์ดังกล่าวออกเป็นกลุ่มตามลักษณะการทำงานดังนี้

การถอนดึงด้วยแรงงานคน

เป็นวิธีหลักที่ทำมานานและยังถือปฏิบัติอยู่ โดยเกษตรกรจะใช้มือรูบตันถั่วลิสต์ในกอกเดียวกันเข้าด้วยกันแล้วถอนดึงขึ้นตรง ๆ พร้อมกันทั้งกอ หากกอใดมีต้นล้มอยู่จะเสียเวลารวมกอนมาก เมื่อถอนขึ้นมาแล้วจะเบี่ย่าให้

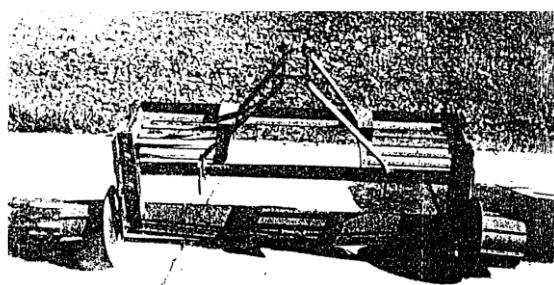
ดินแยกออก และปลิดฝักออกทันทีในกรณีต้องการขายฝักสด หากต้องการขายฝักแห้งจะวางตากทั้งต้นไว้ในแปลงประมาณ 2 วัน และนำเข้าห้องอบนานอีก 7 – 10 วัน รอให้แห้งสนิทก่อน หากต้องการเก็บเป็นเมล็ดพันธุ์จะตากต่อให้แห้งสนิทจริง ๆ เพื่อไม่ให้เชื้อราและแมลงเข้าทำลายได้ง่าย เพราะจะทำให้มีอัตราการออกตัว การเก็บเกี่ยวด้วยวิธีนี้นิยมใช้กับแปลงที่มีดินร่วนซุย ไม่แห้งเร็ว และขณะถอนต้นต้องมีความชื้นพอสมควรจึงจะถอนได้ง่าย และฝักขาดติดดินน้อย วิธีนี้ยังมีประสิทธิภาพการทำงานตัว ฝักขาดติดดินเสมอ ทำให้ไม่สามารถขยายพื้นที่เพาะปลูกได้

การขุดด้วยจอบ

วิธีนี้พบโดยทั่วไปในประเทศไทย ใช้กับแปลงที่ดินแห้งเร็ว แข็งหรือแห้งเกินไป ซึ่งหากถอนด้วยมืออย่างเดียวฝักจะขาดติดดินมาก จึงใช้จอบขุดและเขย่าดินออก (อารีย์, 2527) ปกติทำงานได้ช้ากว่าการถอนด้วยมือ เพราะมีหลายขั้นตอนและฝักถ่วงมักเสียหายจากการถูกสับและกระทบจากจอบ และเกิดความเหนื่อยล้าแก่ผู้ปฏิบัติงานมากกว่า และหากพื้นที่ขนาดใหญ่จะมีความเหนื่อยล้าสะสม จึงเป็นการสิ้นเปลืองเวลาและแรงงานมาก

เครื่องขุดถั่วถั่ลิสงทั้งต้น

เป็นเครื่องที่คล้ายการขุดด้วยจอบ แต่ใช้เครื่องยนต์เป็นต้นกำลังแทนแรงงานคน สามารถขุดได้ทั้งแครเดียและหอยและหอยแครงพร้อมกัน เครื่องจะขุดยกดินและตันถั่วให้ลอยพ้นหัวขุดแล้วทิ้งกลับลงไปในแปลงอย่างเดียวเพื่อให้ดินรอบต้นหรือ根อถั่วแตกตัวหรือหลุมพูดขึ้น ทำให้ใช้แรงงานถอนตัวได้ง่ายและสะดวกขึ้น จึงมีข้อดี อัตราการทำงานสูง ใช้ได้กับดินที่แห้งเร็ว ร่วนปนทรายก็ได้ แต่ยังสิ้นเปลืองแรงงานคนมาก และตันถั่วที่ทิ้งลงมีการกระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ บางส่วนถูกดินทับไว้ ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่ต้องการ ตัวอย่างเครื่องแบบนี้คือ groundnut digger ซึ่งเป็นเครื่องขุดถั่วถั่ลิสงที่พัฒนาขึ้นในประเทศไทย (RNAM, 1991). ใช้กับแทรกเตอร์ขนาด 60 - 80 แรงม้า ใช้การต่อพ่วงแบบสามจุด หัวขุดเป็นเหล็กแผ่นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า วางขวางทิศทางการทำงาน หรือแครงปลูก มีความสามารถในการทำงาน 0.25 – 0.30 เอกเมตรต่อชั่วโมง (1.5 -1.8 ไร่ต่อชั่วโมง) ความเร็วในการทำงาน 2 – 2.5 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ฝักเสียหาย 30 % ทั้งนี้หมายความว่าต้นถั่วที่ถูกขุดต้องใช้แรงงานจำนวนมากเข้าร่วมทำงาน ตันถั่วที่ทิ้งลงมีการกระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ บางส่วนถูกดินทับไว้ ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 เครื่องขุดถั่วถั่ลิสงทั้งต้นแบบgroundnut digger

ที่มา: RNAM, 1991

เครื่องขุดและแยกดิน

เครื่องแบบนี้จะต่างกับแบบขุดทั้งตัน โดยจะแยกดินออกจากตันถ้วนได้มากขึ้นด้วยกลไกที่ไม่ซับซ้อน โดยเครื่องจะขุดถ้วนทั้งตันขึ้นมาพร้อมกับดิน และส่งเข้ากลไกสำหรับแยกดิน และมีการวางแผนตันถ้วนได้ดีขึ้น โดยปล่อยตันถ้วนลงบนมูลดินที่ถูกแยกออกจากกันแล้ว ทำให้โอกาสสูญเสียหัวดินทับน้อยลง ตัวอย่างของเครื่องแบบนี้คือ เครื่องขุดถ้วนลิสิงพ่วงรถไถเดินตาม ซึ่งออกแบบและสร้างขึ้นโดย สรุเวทย์ (2528) แสดงดังภาพที่ 6 ตัวใบมีดขุดมีความเชื่อมต่อเข้ากับจุดต่อพ่วงของรถไถเดินตาม ใบมีดเป็นแผ่นเหล็กคล้ายใบหัวหมูซึ่งวางทำมุ่นในแนวราบกับการเคลื่อนที่และมีมุ่นขุดเล็กน้อย ทางใบมีดมีเหล็กเส้นต่อยาวออกไปด้านหลัง และทำมุ่นให้โค้งลงด้านหลังเพื่อทำหน้าที่แยกดินออกจากและวางแผนตันถ้วนลิสิง ในขณะทำงานใบมีดจะยกดินและถ้วนทั้งตันขึ้นมาทีละแตร แล้วเลื่อนผ่านใบมีดและซี่เหล็กไปหล่นลงด้านหลังใบมีดในลักษณะคล้ายใบหัวหมูแต่ไม่พลิกดิน ดินรอบ ๆ ตันถ้วนจะแตกออกและหล่นลอดซี่เหล็กลงพื้นก่อน จึงเสมือนตันถ้วนถูกถอนด้วยมือคนแล้ววางรายลงเหนือดินที่บริเวณเดิม แล้วใช้แรงงานคนตามเก็บภายหลัง ทำให้สะดวกพอสมควร เพราะไม่ต้องออกแรงถอนตันถ้วนมากนัก เครื่องนี้ถูกออกแบบให้ใช้งานในแปลงปลูกแบบยกร่อง และสภาพดินค่อนข้างแห้ง ใช้แรงงานเพียงคนเดียวในการควบคุมการทำงาน สามารถทำงานได้ 0.35 – 0.5 ไร่/คน/วัน ใช้ความเร็วในการทำงาน 1.2 – 2.0 กิโลเมตรต่อชั่วโมง มีฝักเสียหาย 5 – 7 เปอร์เซ็นต์ ตั้งนั้นเครื่องขุดนี้จึงมีข้อดี คือใช้งานได้ในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะดินร่วนปนทราย เครื่องมีขนาดเล็ก น้ำหนักน้อย ใช้กับตันกำลังขนาดเล็กได้ ทดแท่นแรงงานคนได้ดีพอสมควร แต่ยังมีข้อด้อยคือ ความสามารถในการทำงานน้อย และใช้ได้กับแปลงที่ปลูกแบบยกร่องเท่านั้น และหากพื้นที่ไม่ราบเรียบใบมีดจะเอียง ทำให้ประสิทธิภาพการขุดเปลี่ยนไป รวมถึงยังแยกดินออกจากตันและฝักถ้วนได้ไม่ดีนัก เพราะยังต้องใช้แรงงานตามเก็บและขยายดินออกจากตันถ้วน นอกจากนี้การควบคุมยังไม่สะดวก เพราะตันถ้วนล่นลงมาขวางทางเดินของผู้ควบคุมเครื่อง รวมถึงการมีเกาวลัยและวัชพืชเก้าอี้ติดที่ขาขุดมากหากแปลงปลูกมีวัชพืชซึ่งตันแบบมีการพัฒนาและใช้งานในเขตจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดใกล้เคียง

ภาพที่ 6 เครื่องขุดและแยกดิน: เครื่องขุดถ้วนลิสิงแบบติดท้ายรถไถเดินตาม

ที่มา: สรุเวทย์ (2528)

เครื่องขุดและแยกดินของ Nguyen (2004) VIAEP (HCM city) ซึ่งศึกษาเครื่องขุดถ้วนลิสิงรุ่น DL -0.3 ดังภาพที่ 7 ติดตั้งกับแทรกเตอร์รุ่น MTZ -50 ส่วนขุดขุดหลักมีใบมีดขุดวางไว้สองด้าน หลังจากขุดเสร็จแล้วขันตอนการ

รวมจะทำด้วยมือ ตอบสนองความต้องการในการผลิตและทำงานได้ดีในพื้นที่แห้งผลผลิตสูง 0.3-0.4 เฮกตาร์/ชม. สูญเสีย < 1 %

ภาพที่ 7 เครื่องขุดถั่วลิสงขนาด DL -0.3

ที่มา: Nguyen (2004)

เครื่องขุดถั่วลิสงขนาดเล็กแบบขุดและแยกดินของประเทศไทยปัจจุบัน โดยทั่วไปมีการขุดโดยไม่มีการสับของขาขุด แล้วเก็บรวมด้วยแรงงานคนนำไปตากให้แห้ง ก่อนนำไปปลิดฝักด้วยเครื่องปลิด และยังมีอีกแบบหนึ่งที่ใช้กลไกควบคุมการสับที่ขาขุด แต่การใช้กลไกยังไม่สามารถปรับค่าการสับที่เหมาะสมกับความเร็วการเคลื่อนที่ของรถทำให้มีดินอัดที่หน้าขาขุดได้ นอกจากนี้ยังไม่พบว่ามีการสับของขาขุดซึ่ร่อนเศษดินแสดงดังภาพที่ 8 และภาพที่ 9

ภาพที่ 8 เครื่องขุดถั่วลิสงขนาดเล็กของประเทศไทยปัจจุบัน

ภาพที่ 9 เครื่องขุดถั่วลิสงขนาดเล็กของประเทศไทยปัจจุบัน แบบใช้กลไกควบคุมการสับที่ขาขุด

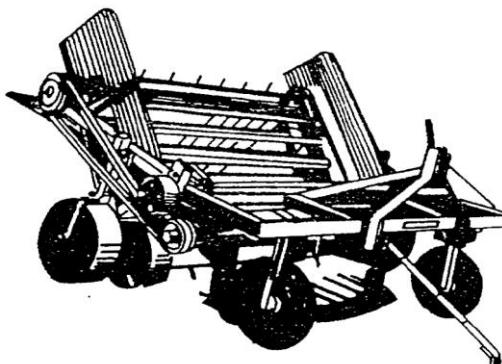
เครื่องขุดพร้อมเขย่าแยกดิน และรอยตากตันถั่ว

เครื่องแบบนี้ถือได้ว่าได้รับการพัฒนาความสามารถที่จะทำงานได้ครบถ้วนตามขั้นตอน ของกระบวนการของการเก็บเกี่ยวมากที่สุด โดยไม่ต้องใช้แรงงานในการถอนดึงเพื่อตากตันถั่วหลังการทำงาน ซึ่งเครื่องสามารถขุดแยกดิน และตากตันถั่วได้เองจากการทำงานเพียงรอบเดียว ซึ่งถือเป็นข้อดีที่ต่างจากแบบอื่นมาก โดยทั่วไปเครื่องจะมีส่วนประกอบที่คล้ายคลึงกันคือ มีชุดหัวขุดทำหน้าที่ตัดรากถั่วลิสงที่ระดับต่ำกว่าฝักแล้วยกถั่วลิสงทั้งต้นขึ้นมาพร้อมกับดิน ขณะเดียวกันดินรอบต้นถั่วจะแตกตัวก่อนถูกส่งเข้าสายพานลำเลียง การสับจะอันเนื่องมาจาก

การทำงานของชุดเครื่องมือจะช่วยให้ดินเกิดการแยกตัวได้ดียิ่งขึ้น ส่วนต้นถั่วที่แยกดินออกไปแล้วจะถูกโรยทึ่งลงบนมูลดินที่ด้านหลังของสายพานลำเลียงเพื่อตากให้แห้ง ตัวอย่างเครื่องมือแบบนี้ได้แก่ Groundnut digger – shaker windrower และ Inverter ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.Groundnut digger – shaker windrower

เป็นเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นในประเทศไทย (RNAM, 1991) เป็นอุปกรณ์ติดตั้งเข้ากับชุดพ่วงแบบสามจุดของแทรคเตอร์ขนาด 25 แรงม้า ขึ้นไป สามารถทำงานได้ 0.15 – 0.25 แอกแตร์ต่อชั่วโมง มีฝักเสียหาย 20 % เครื่องรุ่นนี้เป็นเครื่องที่นิยมแพร่หลายและมีการพัฒนาขึ้นมาใช้งานในหลายประเทศพอสมควร ดังภาพที่ 10 ตัวเครื่องประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนแรกเป็นใบมีดแบบแผ่นเหล็กแบบยาว มีชื่อเหล็กต่อสันออก (radder bar) มาทางด้านหลังเหมือนเครื่องขุดถั่วลิสต์โดยเดินตามขอบ ในมีดมีหน้าที่ชุดตัดรถากถั่วลิสต์ที่ระดับต่ำกว่าฝัก และยกขึ้นมาพร้อมกับดิน ดินรอบ ๆ ตันถั่วจะแตกตัวและแยกออกไปบางส่วน และตันถั่วจะถูกวางไว้เหนือดินด้านหลังหัวขุด ส่วนที่สองเป็นสายพานลำเลียง มีหน้าที่เกี่ยวตึงตันถั่วที่ถูกทิ้งไว้ขึ้นมาให้เคลื่อนที่ผ่านสายพานขึ้นไปแล้วโรยทึ่งด้านหลัง ในระหว่างการลำเลียงดินที่ติดมาจะแตกตัวหล่นลง การสั่นสะเทือนอันเนื่องมาจากการทำงานจะช่วยให้ดินแตกตัว และแยกออกจากตันถั่วได้ดีขึ้น เครื่องบางแบบอาจมีการออกแบบให้ส่วนที่สองรับเอาตันถั่ว ก่อนที่จะทึ่งลงแปลง และบางรุ่นอาจมี windrower ซึ่งเป็นอุปกรณ์บังคับให้ตันถั่วรวมกันก่อนโรยลงด้านหลังของสายพานช่วยให้กองตากไว้อย่างเป็นระเบียบมากขึ้น โดยจะโรยกองยาวตามแนวการทำงานของเครื่อง ทำให้ง่ายต่อการจัดการในขั้นตอนต่อไป

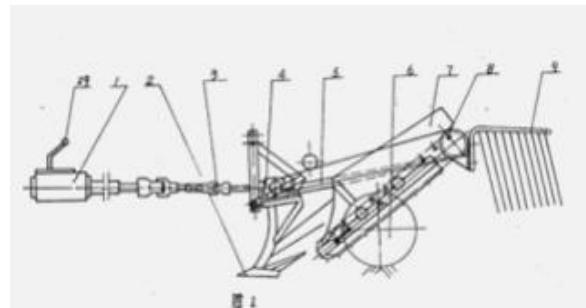
ภาพที่ 10 เครื่องเก็บเกี่ยวถั่วลิสต์แบบขุด เขย่า และโรยตาก(Groundnut digger – shaker windrower)

ที่มา: RNAM, 1991

เครื่องขุดถั่วลิสต์ขนาดเล็กแบบขุดและเขย่าแยกดินของประเทศไทย จะมีการขุด โรยตากไว้ในแปลง และเก็บรวบรวมด้วยแรงงานคนนำไปนำไปปลิดฝักด้วยเครื่องปลิด แสดงดังภาพที่ 11 และแบบขายุ่น มีชื่อร่อนเศษดินติดกับขาขุดแต่ไม่มีการสั่น และมีชุดลำเลียงตันถั่วขึ้นจากดินหลังการขุดที่เป็นสายพานลวดถัก แต่ยังปล่อยตากไว้ให้แห้งที่แปลง ดังภาพที่ 12 และ ภาพที่ 13 ซึ่งพบว่าเครื่องขุดของจีนมีขนาดและระบบลำเลียงตันถั่วที่เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้ผลิตเมล็ดพันธุ์ในประเทศไทยได้

ภาพที่ 11 เครื่องขุดถั่วลิสงขนาดเล็กของประเทศไทย

ภาพที่ 12 เครื่องขุดถั่วลิสงขนาดเล็กของประเทศไทยแบบซีติดกับขาขุดและมีชุดลำเลียงตันถั่ว

ภาพที่ 13 เครื่องขุดถั่วลิสงขนาดกลางของประเทศไทยแบบซีติดกับขาขุดและมีชุดลำเลียงตันถั่ว
เครื่องขุดถั่วลิสงขนาดใหญ่แบบขุดและเขย่าแยกดินพร้อมรอยตาก ที่มีใช้ในประเทศไทย ใช้งานใน
แปลงปลูกขนาดใหญ่เพื่อส่งผลผลิตเข้าสู่โรงงานแปรรูป ดังภาพที่ 14 ซึ่งมีระบบลำเลียงตันถั่วด้วยตะแกรงสายพาน
แต่ยังไม่เหมาะสมกับการเก็บเกี่ยวเพื่อผลิตเม็ดพันธุ์ในแปลงขนาดเล็ก ส่วนเครื่องขุดขนาดเล็ก วินิต (2545)
ทำการศึกษาและการพัฒนาเครื่องขุด เครื่องปลิด และเครื่องสะเทาะถั่วลิสงเมล็ดโดยสำหรับการผลิตรายย่อย โดยได้
พัฒนาเครื่องขุดถั่วลิสงเมล็ดโดยสำหรับต่อพ่วงเข้ากับรถไถเดินตามและรถแทรกเตอร์ขนาดเล็ก แสดงดังภาพที่ 15

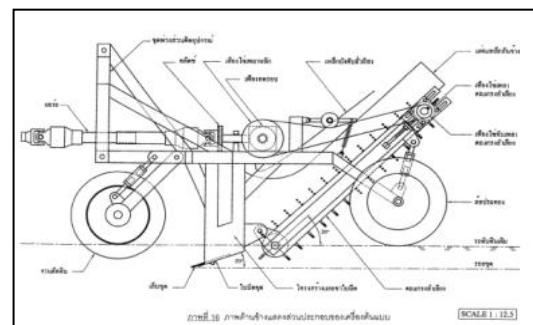
ภาพที่ 14 เครื่องขุดถั่วลิสงขนาดใหญ่ในประเทศไทย ที่ใช้ขุดถั่วลิสงเพื่อส่งโรงงานแปรรูป

ภาพที่ 15 แสดงลักษณะการทำงานของเครื่องขุดถั่วลิสิงเมล็ดโต

ที่มา: วินิต (2545)

ไชยยงค์ (2543) วิจัยและสร้างเครื่องเก็บเกี่ยวถั่วลิสิงพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ แบบใบมีดขุด แยกดิน และโรยตาก แสดงดังภาพที่ 16 เครื่องมีขนาด $2.09 \times 2.35 \times 1.51$ เมตร หนัก 651.3 กิโลกรัม หน้ากว้างการทำงาน 1.40 เมตร มีส่วนประกอบสำคัญคือ ajanตัดดิน ในมีดขุด ตะแกรงลำเลียงและแยกดิน และล้อประจำกอง ผลการทดสอบในแปลงถั่วลิสิงตัวอย่างซึ่งดินเป็นดินร่วนปนทราย cone index 6.57 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ความชื้น 8.66 % ฐานแห้ง พบว่า ความเร็วที่เหมาะสมต่อการใช้งานคือ 2.92 กิโลเมตรต่อชั่วโมง มีความสามารถในการทำงานจริง 2.41 ไร่ต่อชั่วโมง ประสิทธิภาพเชิงเวลา 92.99 % มีอัตราการสูญเสียถั่วลิสิงฝักสดโดยน้ำหนัก 11.96 % ใช้แรงคนลากเฉลี่ย 0.37 นิวตันต่อตารางเมตร และต้องการกำลังเพื่อใช้ในการทำงาน 4.04 กิโลวัตต์ แต่เครื่องนี้ยังไม่มีการสั่นของขาขุด อาจทำให้ดินแตกตัวได้ไม่ดีนัก แต่สามารถนำข้อมูลเรื่องมุมพาลาดุล และการจัดวางอุปกรณ์ โดยการนำชุดหนีบจับและชุดปลิดฝักมาประยุกต์ใช้แทนตะแกรงลำเลียงและแยกดินได้

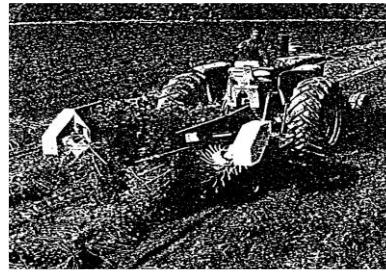

ภาพที่ 16 เครื่องเก็บเกี่ยวถั่วลิสิงพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ แบบใบมีดขุด แยกดินและโรยตาก

ที่มา: ไชยยงค์ (2543)

เครื่องขุดเขย่า และโรยตากแบบพลิกกลับ (Inverters)

เป็นเครื่องที่ทำงานเหมือนกับเครื่องแบบ Groundnut digger – shaker windrower แต่มีอุปกรณ์เพิ่มเข้ามาที่ส่วนท้ายของสะพานลำเลียง เพื่อทำหน้าที่พลิกกลับต้นถั่วให้ฝักหงายขึ้นด้านบน ซึ่งทำให้ฝักแตกแห้งได้เร็วขึ้น ช่วยลดปัญหาอันเนื่องมาจากความชื้นได้ (Clinton and William, 1983) ดังภาพที่ 17 ภาพการทำงานในแปลงขนาดใหญ่ แสดงดังภาพที่ 18

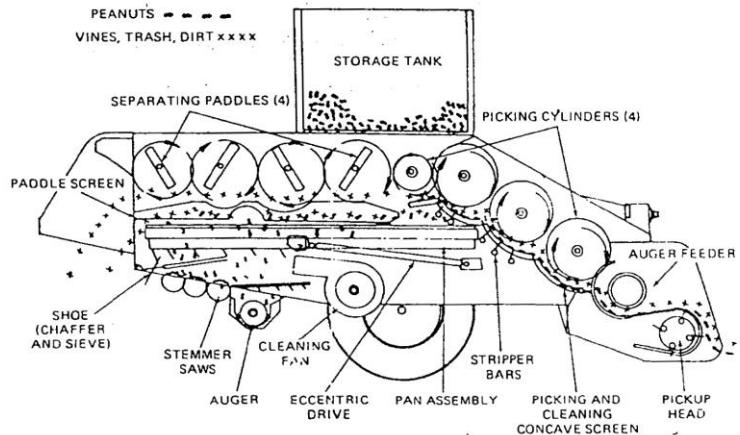
ภาพที่ 17 เครื่องขุดเขย่า และรอยตากแบบพลิกกลับ (Inverters)
ที่มา: Clinton and William (1983)

ภาพที่ 18 เครื่องขุดถัวลิสงานดใหญ่ขุดเขย่า และรอยตากแบบพลิกกลับของต่างประเทศ

เครื่องเก็บเกี่ยวและนวดถัวลิส

เป็นเครื่องที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อทำงานในขั้นตอนต่อจากเครื่องขุดตันถัวลิส ซึ่งถูกขุดและรอยตากไว้เป็นแนวยาวในแปลงจนแห้งแล้ว เครื่องถูกออกแบบด้วยแทรคเตอร์ กลไกการทำงานต่าง ๆ ทำงานโดยการถ่ายทอดกำลังขับจากเพลาอันวายกำลัง กลไกการทำงานค่อนข้างซับซ้อน มีส่วนประกอบหลัก เช่น หัวเก็บตันถัว เกลียวป้อน ชุดลูกโม่ปลิดฝัก พัดลมทำความสะอาด ตะแกรงทำความสะอาดแยกเศษตันถัวและสิ่งเจือปน และมีถังบรรจุฝุ่นถัวลิส เป็นต้น เครื่องแบบนี้ถูกพัฒนาขึ้นใช้งานในประเทศไทยและอเมริกา เหมาะกับการใช้งานในพื้นที่เพาะปลูกขนาดใหญ่ เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรม แสดงดังภาพที่ 19 แต่ยังมีข้อจำกัดเนื่องจาก ชนิดของดิน อากาศ ลักษณะ และปริมาณน้ำฝน อาจกล่าวได้ว่าเครื่องแบบนี้เหมาะสมกับการใช้งานในประเทศไทยและอเมริกาเท่านั้น (Clinton and William, 1983) การเก็บเกี่ยวในแปลงขนาดใหญ่ แสดงดังภาพที่ 20

ภาพที่ 19 ภาพตัดแสดงกลไกภายในและการทำงานของเครื่องเก็บและนวดถั่วถิง

ที่มา: Clinton and William (1983)

ภาพที่ 20 การตากถั่วถิงหลังการขุด เครื่องเก็บและปลิดถั่วถิงขนาดใหญ่ของต่างประเทศ

เครื่องปลิดฝักขนาดใหญ่ของประเทศไทยนั้น ที่ใช้งานในแปลงและใช้แรงงานในการป้อนต้นถั่วเข้าเครื่องและบางครั้งมีการนำไปปลิดฝักในโรงงาน ดังภาพที่ 21

ภาพที่ 21 เครื่องปลิดถั่วถิงในแปลงของประเทศไทยนั้น นำไปปลิดฝักในโรงงาน

เครื่องขุดเก็บพร้อมปลิดฝักถั่วลิสิง

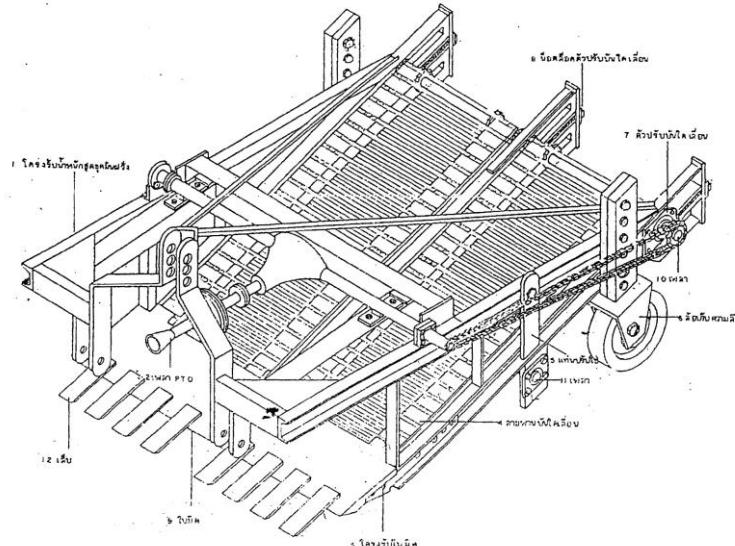
เครื่องขุดและเก็บถั่วลิสิงยี่ห้อ Kending จากประเทศไต้หวัน สามารถรวมขั้นตอนการขุดและปลิดฝักสดเข้าไว้ด้วยกัน ตั้งภาพที่ 22 โดยจะมีรุ่นหลักอยู่ 2 รุ่นคือ Kending Model 43 และ Model CF525 แตกต่างกันตรงที่รุ่น CF525 สามารถยกถังเก็บเพื่อถ่ายผลผลิตสู่รถบรรทุกได้สูงกว่า ส่วนของขนาดตัวรถและต้นกำลังนั้นมีขนาดเท่ากัน โดยมีขนาด $4000 \times 2000 \times 2600$ mm ใช้เครื่องยนต์ดีเซลขนาด 43 แรงม้า สีสูบ 2,000 cc มีระบบไฮดรอลิกควบคุมการทำงานในส่วนต่าง ๆ ซึ่งเครื่องมีขนาดใหญ่และราคาค่อนข้างแพง จึงไม่เหมาะสมกับแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ขนาดเล็ก

ภาพที่ 22 เครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสิงยี่ห้อ Kending จากประเทศไต้หวัน

เครื่องเก็บเกี่ยวชนิดอื่นที่คล้ายคลึงกับเครื่องเก็บเกี่ยวถั่วลิสิง

เนื่องจากถั่วลิสิงเป็นพืชหัวใต้ดิน เช่นเดียวกับมันฝรั่ง แครอท และพืชหัวอื่น ๆ ซึ่งเครื่องเก็บเกี่ยวทั้งหมดจะมีลักษณะการทำงานและกลไกที่ทำหน้าที่คล้ายคลึงกัน เช่น Elevator – digger, Complete potato harvester (Culpin, 1986) และเครื่องขุดมันฝรั่ง เป็นต้น โปรโมทัย และคณะ (2538) ได้ออกแบบและพัฒนาเครื่องขุดมันฝรั่งติดหัวยแทรกเตอร์ ขนาด 60 – 70 แรงม้า ติดตั้งเข้าด้วยจุดต่อแบบสามจุด เพื่อใช้งานในพื้นที่การผลิตของไทย ดังภาพที่ 23 ใบมีดขุดเป็นแผ่นเหล็กสีเหลี่ยมผืนผ้า หนักกว้างการทำงาน 1.6 เมตร มุ่งขุด 20 องศา มีเล็บขุดติดตั้งไว้หน้าใบมีด 12 ชิ้น ขณะทำงานใบมีดจะขุดยกดินพร้อมมันฝรั่งขึ้นและส่งต่อไปสายพานลำเลียงซึ่งถ่ายทอดกำลังมาจากเพลาอำนวยกำลัง ทำหน้าที่แยกดินให้หล่นลงด้านล่าง และจึงปล่อยมันฝรั่งออกด้านท้ายตะกรงวางบนมูลดินที่แยกออกจากก้อนแล้ว ผลการทดสอบในแปลง ที่ความเร็ว 2.67 กิโลเมตรต่อชั่วโมง สามารถทำงานได้ 1.81 ไร่ต่อชั่วโมง มันฝรั่งแตกหัก 0.61 เปอร์เซ็นต์ มันฝรั่งหลงเหลือในดิน 0.99 เปอร์เซ็นต์ หัวมันถูกฟังกลบ 1.81 เปอร์เซ็นต์ ใช้แรงฉุดลากเฉลี่ย 4.69 นิวตันต่อตารางเซนติเมตร

ภาพที่ 23 เครื่องขุดมันฝรั่งแบบติดพ่วงรถแทรกเตอร์

ที่มา: ปราโมทย์ และคณะ (2538)

เครื่องขุดมันฝรั่งขนาดเล็กไม่มีการสั่นที่ขาขุด แต่มีการสั่นที่ตัวแกรงร่อนเศษดิน ซึ่งสามารถนำมากลับบ้านได้โดยสะดวก

ภาพที่ 24 เครื่องขุดมันฝรั่งขนาดเล็กของต่างประเทศ ที่มีการสั่นที่ชี้ร่อนเศษดิน

ระบบสมองกลฝังตัว (Embedded System)

ระบบสมองกลฝังตัว หมายถึง ระบบคอมพิวเตอร์ขนาดจิ๋วที่ใช้อุปกรณ์ควบคุม ได้แก่ไมโครคอนโทรลเลอร์ และไมโครเพรสเซอร์ โดยนำไปฝังไว้ในอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องเล่นอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่ม ความฉลาดและความสามารถต่างๆให้กับอุปกรณ์เหล่านั้น ระบบสมองกลฝังตัวแม่ไม่ใช่เครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ก็มีระบบคอมพิวเตอร์อยู่ภายในอาจจะเป็นเพียงไมโครเพรสเซอร์ (Microprocessor) หรือ ชิป (Chip) ธรรมดายังไงก็ตาม ที่ประกอบด้วยชิป ที่มีวงจรซับซ้อน โดยจะมีหลักการทำงาน คือมีสัญญาณ ข้อมูลเข้า (Input) จากอุปกรณ์เซ็นเซอร์ (Sensor) เข้าสู่ระบบและมีสัญญาณผลลัพธ์ (Output) ของระบบไป ควบคุมบังคับ (Actuator) สวิตซ์ของเครื่องควบคุมต่างๆ เช่นสวิตซ์เครื่องจักรหรือวาร์គอบคุณทิศทางการให้ผลของ ท่อต่างๆ

ระบบปฏิบัติการสำหรับสมองกลฝังตัว

ในการพัฒนาระบบสมองกลฝังตัวอาจจะมีการใช้ระบบปฏิบัติการเป็นแกนหลักในการพัฒนาหรือไม่มีการใช้ในการพัฒนา ก็ได้ ระบบปฏิบัติการสำหรับระบบสมองกลฝังตัวมีหลายประเภทมากทั้งแต่ RTOS, UcOS-II จนไปถึงระบบปฏิบัติการที่มีขนาดใหญ่ขึ้นมา เช่น Linux, Windows CE จนถึงระบบปฏิบัติการสมัยใหม่ที่มีการพัฒนา เช่น MeeGo Android

ภาษาที่ใช้ในการพัฒนาของระบบสมองกลฝังตัว

ในปัจจุบันมีภาษาโปรแกรมต่างๆ มากมายที่ใช้ในการพัฒนาระบบสมองกลฝังตัว เช่นภาษา Assembly ภาษา C, C++ หรือภาษาระดับสูงที่ถูกนำมาใช้ในการพัฒนาระบบสมองกลฝังตัวที่มีระบบปฏิบัติการ เช่น JAVA หรือ Python โดยผู้ใช้สามารถเลือกใช้ภาษาในการพัฒนาระบบสมองกลฝังตัวได้ตามความเหมาะสม

การควบคุมอัตโนมัติ

การควบคุม หมายถึงการกระทำเพื่อให้สิ่งที่ต้องการเพื่อให้สิ่งที่ถูกควบคุมเป็นไปตามที่ต้องการ แต่ในบางครั้งสิ่งที่ถูกควบคุมอาจจะไม่เป็นไปตามที่ต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากการหรือตัวควบคุมที่ใช้นั้นยังไม่เหมาะสมกับสิ่งที่ถูกควบคุม โดยทั่วไปแล้วมีอยู่ 2 ปัจจัยหลักที่จะช่วยให้สามารถเลือกวิธีการหรือตัวควบคุมที่ได้อย่างเหมาะสมสมคือ 1) ความเข้าใจในธรรมชาติของสิ่งหรือระบบที่จะควบคุม เช่น ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน และข้อจำกัดของเครื่องจักรที่ต้องการควบคุม และ 2) ความเข้าใจในวิธีการหรือตัวควบคุมนั้นเอง เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีการควบคุมอย่างเพียงพอที่จะสามารถออกแบบการควบคุมหรือเลือกวิธีการควบคุมให้เหมาะสมกับเครื่องจักรได้ (สวัตน์, 2552)

ระบบควบคุม (Control System) อาจประกอบด้วยหลายระบบโดยรวมเข้าด้วยกัน โดยแต่ละส่วนของแต่ละระบบย่อยอาจประกอบด้วยชิ้นส่วนและกลไกทางกล อุปกรณ์ทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ในการวัด โดยทั่วไปการควบคุมนิยมพิจารณาส่วนประกอบของระบบควบคุม (Control System Element) ตามหน้าที่การทำงานเป็นหลัก ซึ่งสามารถจำแนกส่วนประกอบเป็น 6 ส่วนหลักๆ ดังนี้

1. สัญญาณอ้างอิง (Reference Signal) ของการควบคุม ในที่นี้แทนด้วยตัวแปร $r(t)$ เป็นสัญญาณรับเข้า (input) ของระบบควบคุมเพื่อกำหนดเป้าหมายการควบคุม ตัวอย่างสัญญาณอ้างอิง เช่น การควบคุมให้มอเตอร์หมุนด้วยความเร็วรอบคงที่ 1,000 รอบต่อนาที จะกำหนดให้ $r(t) = 1,000$ รอบต่อนาที เป็นต้น

2. ตัวควบคุม (Controller) ทำหน้าที่ควบคุมระบบให้มีผลลัพธ์สอดคล้องกับค่าสัญญาณอ้างอิงหรือเป็นไปตามเป้าหมายของการควบคุม

3. สัญญาณควบคุม (Control Command) เป็นค่าส่งออก (output) ของตัวควบคุมที่ใช้เป็นคำสั่งหรือสัญญาณรับเข้าให้กับระบบที่ถูกควบคุม ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ $u(t)$ โดยที่ค่าของสัญญาณจะถูกกำหนดโดยกฎการควบคุม (Control Law)

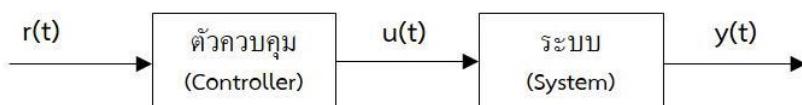
4. กระบวนการหรือระบบที่ถูกควบคุม (Controlled System or Process)

5. สัญญาณรบกวน (Disturbance) เป็นสัญญาณรับเข้าที่ไม่พึงประสงค์ในการควบคุมระบบ ในที่นี้แทนด้วยสัญลักษณ์ $d(t)$ ตัวอย่างเช่น ในการควบคุมความเร็วรอบของมอเตอร์ อาจจะมีแรงเสียดทานต่างๆ ซึ่งถือว่าเป็นสัญญาณรบกวน เป็นต้น

6. ผลลัพธ์การควบคุม (Control Output) เป็นสัญญาณส่งออกแสดงค่าตัวแปรที่ถูกควบคุมหรือผลการตอบสนองของระบบควบคุม เช่น ค่าความเร็วรอบจริงของมอเตอร์ โดยในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ $y(t)$ และโดยทั่วไปรัศมีประสงค์ของการควบคุมจะต้องการใช้ค่าผลลัพธ์ $y(t)$ นี้เท่ากับสัญญาณอ้างอิง $r(t)$ โดยที่ค่าผลต่าง $e(t) = r(t) - y(t)$ จะเป็นตัวบ่งบอกว่าตัวควบคุมทำงานได้บรรลุรัศมีประสงค์มากน้อยเพียงใด

ระบบควบคุมสามารถแบ่งตามโครงสร้างลักษณะการทำงานของการควบคุมได้ เป็นระบบควบคุมวงเปิด (Open Loop Control) และระบบควบคุมวงปิด (Closed Loop Control System) โดยมีรายละเอียดดังนี้

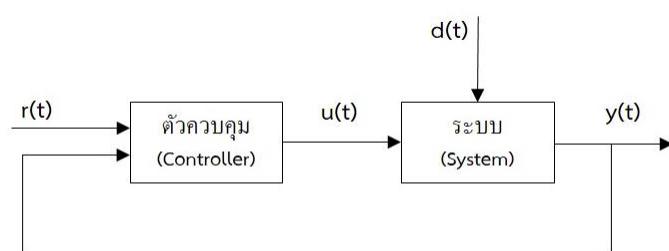
การควบคุมวงเปิด (Open Loop Control) อาศัยหลักการความรู้ความเข้าใจที่ทราบหรือคาดคะเนไว้ ล่วงหน้าเกี่ยวกับระบบในการออกแบบกฎการควบคุมและกำหนดสัญญาณควบคุม โดยที่ผลลัพธ์ของการควบคุมที่เกิดขึ้นจริงจะไม่ถูกนำมาใช้หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างหรือปรับแต่งสัญญาณควบคุมในขณะนั้นเลย ดังแสดงแผนภาพการทำงานในภาพที่ 25 โดยระบบควบคุมวงเปิดนี้จะมีปัญหาเกี่ยวกับสัญญาณรบกวนที่ไม่ทราบล่วงหน้ามากกระทำกับระบบ อาจจะทำให้ระบบได้ผลลัพธ์ที่ไม่ถูกต้องตามที่ต้องการและอาจจะสูญเสียเสถียรภาพการควบคุมในที่สุด

ภาพที่ 25 ระบบควบคุมวงเปิด (Open Loop)

ที่มา : สุวัฒน์ (2552)

การควบคุมแบบวงปิด (Close Loop Control) คือการควบคุมที่มีการป้อนกลับค่าสัญญาณของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงมาที่ตัวควบคุม เพื่อให้ตัวควบคุมสามารถแก้ไขความผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ทันท่วงทีดังแสดงในภาพที่ 26 ซึ่งโดยทั่วไปจะเรียกว่าการควบคุมวงปิดว่า การควบคุมป้อนกลับ (Feedback Control)

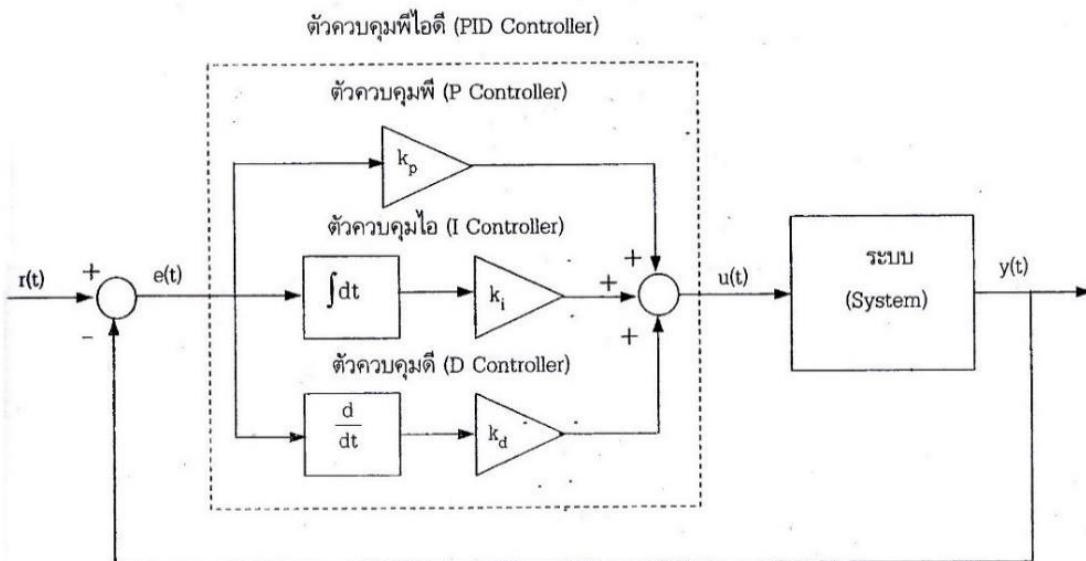
ภาพที่ 26 ระบบควบคุมวงปิด (Close Loop)

ที่มา : สุวัฒน์ (2552)

การออกแบบการควบคุมประเภทพีไอเดี้ย

การควบคุมประเภทพีไอเดี้ย (PID, Proportional Integral Derivative) เช่น ตัวควบคุมพีไอเดี้ย ตัวควบคุมพีโอ และตัวควบคุมพีดี ซึ่งเป็นตัวควบคุมที่ให้สัญญาณควบคุมเป็นแบบมีค่าต่อเนื่อง ปัจจุบันได้รับความนิยมและใช้

งานอย่างแพร่หลายในวงการอุตสาหกรรม โดยส่วนใหญ่จะเป็นการใช้งานประเภทปีโอ การควบคุมประเภทปีโอดีมีจุดเด่นหลักคือ การหาค่าคัวแปรของการควบคุมสามารถทำได้ง่ายโดยการทดลองปรับแต่งหาค่าในระหว่างการควบคุมระบบจริงได้เลย และไม่ต้องใช้ทฤษฎีการควบคุมมากแต่ให้ผลลัพธ์ในระดับที่ดี แผนผังอย่างง่ายของระบบแสดงดังภาพที่ ซึ่งตัวควบคุมประกอบไปด้วยตัวควบคุมปี (P, Proportional) ตัวควบคุมไอ (I, Integral) และตัวควบคุมดี (D, Derivative) รวมกันอยู่โดยมีตัวขยายปี (k_p) อัตราขยายไอ (k_i) และอัตราขยายดี (k_d) เป็นตัวแปรของการควบคุมแสดงดังภาพที่ 27

ภาพที่ 27 แผนผังอย่างง่ายของการควบคุมประเภทปีโอดี
ที่มา : สุวัฒน์, 2552

ตัวแปร k_p คือ ค่าอัตราการขยายในส่วนของกฎการควบคุมแบบปี (P Control Law) โดยสัญญาณส่งออกของตัวควบคุมปีจะแปรผันโดยตรงกับค่าผลต่างของค่า $e(t)$ โดยมีค่าคงที่ของการแปรผันคือ k_p ซึ่งถ้าค่าผลต่างมีขนาดมากสัญญาณควบคุมก็จะมีค่ามากเพื่อแก้ไขให้ค่าผลต่างลดลง ถึงอย่างไรก็ตามค่าผลต่าง $e(t)$ ที่เกิดจากอิทธิพลของตัวควบคุมของตัวควบคุมปีหลังจากที่ระบบเข้าสู่สถานะคงตัว (Steady State) และส่วนใหญ่ค่าผลต่างนี้จะไม่สามารถจัดให้เป็นศูนย์ได้ ซึ่งการเพิ่มค่าขยาย k_p สูงขึ้นจะช่วยให้ขนาดของค่าผลต่างที่สถานะคงตัว (Steady State Error)ลดลงได้มาก แต่สัญญาณส่งออกอาจจะเกิดการพุ่งเกิน (Overshoot) หรือระบบมีพฤติกรรมเกิดการสั่นได้ นอกจากนี้แล้วการที่ใช้ค่า k_p ที่อัตราการขยายสูงเกินไปอาจจะทำให้ระบบสูญเสียเสถียรภาพการควบคุมได้

ตัวแปร k_i คือ ค่าอัตราการขยายในส่วนของกฎการควบคุมแบบไอ (I Control Law) ใช้ในการจัดหรือลดค่าผลต่างที่สถานะคงตัวของการควบคุม สัญญาณส่งออกในส่วนของตัวควบคุมไอจะแปรผันโดยตรงกับค่าปริพันธ์ ซึ่งก็คือค่าผลรวมของค่าผลต่างจากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยที่มี k_i เป็นค่าคงที่ของการแปรผัน ตัวควบคุมไอมีแนวโน้มที่จะส่งผลทำให้ระบบเข้าสู่สถานะคงตัวช้าลงและเกิดการพุ่งเกิน (Overshoot) มากขึ้น และถ้าเพิ่มอัตราการขยายมากเกินไปจะทำให้ระบบสูญเสียเสถียรภาพในที่สุด

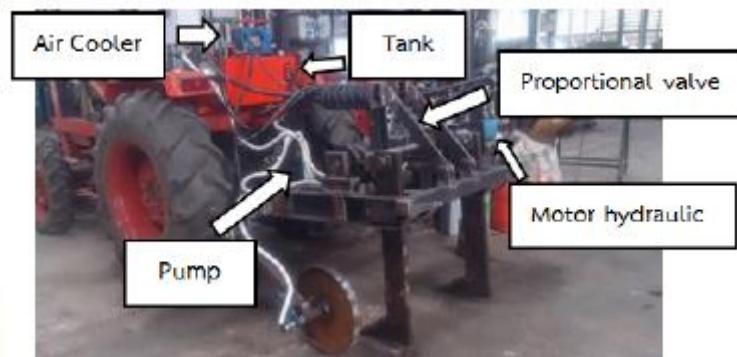
ตัวควบคุม k_d คือ ค่าอัตราการขยายในส่วนของกฎการควบคุมแบบดี (D Control Law) ซึ่งสัญญาณส่งออกของตัวควบคุมดีจะเปรียบเทียบกับค่าอนุพันธ์หรือการเปลี่ยนแปลงของค่าผลต่างโดยมี k_d เป็นค่าคงที่ของ การแปรผัน โดยที่ว่าไปตัวควบคุมดีจะทำหน้าที่เป็นตัวลดการเกิดการพุ่งเกิน (Overshoot) เป็นการเพิ่มเสถียรภาพของระบบควบคุม อย่างไรก็ตามในบางระบบถ้ากำหนดค่าตัวแปร k_d สูงเกินไป อาจจะทำให้เกิดการพุ่งเกินเพิ่มขึ้น ได้เช่นกัน นอกจากนี้ถ้าระบบมีการหน่วงเวลา (Time Delay) สูง จะส่งผลทำให้ระบบควบคุมสูญเสียเสถียรภาพได้ ตัวควบคุมพีไอดีถือว่าเป็นตัวควบคุมวงจรปิด (Closed Loop Controller) ที่มีการใช้ทั้งข้อมูลจากอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอนาคตมาใช้ในการประมวลผลการควบคุม กล่าวคือตัวควบคุมพีไอต้องสนองกับค่าผลต่าง ในสภาวะปัจจุบัน ในขณะที่ตัวควบคุมໄอจะทำหน้าที่รวมค่าผลต่างในอดีตจนถึงปัจจุบันเปรียบเสมือนการพิจารณา ข้อมูลในอดีตทั้งหมดเพื่อใช้ในการควบคุม และในส่วนของตัวควบคุมดีเป็นการหาอนุพันธ์ของผลต่างซึ่ง เปรียบเสมือนการพิจารณาทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่จะเดินขึ้นในอนาคต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Nyamapa และ Salokhe (2000) ศึกษาถึงพื้นที่การแตกตัวของดินและกำลังของอุปกรณ์แบบสั่นสะเทือน ในพื้นที่ดินร่วนปนทราย พบร่องรอยของการแตกตัวของดินมีการแตกตัว การพูด และการยกตัวตามลักษณะของการ สั่นสะเทือนของอุปกรณ์ และความหนาแน่นโดยรวมของดินหลังผ่านการไถด้วยอุปกรณ์การไถแบบสั่นสะเทือนมีค่า ลดลงมากกว่าการไถแบบไม่สั่นสะเทือน 70 – 270 เปรอร์เซ็นต์ ซึ่งสามารถนำข้อดีของการสั่น ที่ทำให้ดินแตกตัวได้ ดี มาประยุกต์ใช้กับการสั่นของขาขุดถั่วถุงได้

ตฤณสิษฐ์ (2560) ได้วิจัยไกรเบิดดินดานชนิดสั่นที่ขา 2 ขา แบบมีชุดควบคุมความถี่ในการสั่น ดังภาพที่ 28 ช่วยให้การสั่นของไกรดินดานคงที่ตลอดการไถ ส่งผลให้ไกรดินดานมีสมรรถนะการทำงานสูงสุด และเปลี่ยนระบบ ถ่ายทอดกำลังทางกลเป็นระบบถ่ายทอดกำลังอุทกสถิต เพื่อลดการสั่นสะเทือนที่ส่งผลต่อคนขับ ชุดถ่ายทอดกำลัง และความคงทนของอุปกรณ์ในรถแทรกเตอร์ การควบคุมความถี่ในการสั่นใช้ตัวควบคุมแบบฟ์ชซี มีลักษณะการ ทำงานโดยการป้อนความถี่ที่ต้องการควบคุมผ่านตัวควบคุมแบบฟ์ชซี ตัวควบคุมแบบฟ์ชซีจะไปเปิดวาล์วควบคุม อัตราการไถให้น้ำมันไฮดรอลิกไปขับมอเตอร์ไฮดรอลิกซึ่งต่ออยู่กับชุดสั่นสะเทือนของไกรเบิดดินดานทำให้เกิด การสั่นขึ้น โดยใช้สัญญาณป้อนกลับเป็นอุปกรณ์วัด และประมวลผลเป็นความถี่ที่ติดตั้งไว้ ทำการทดสอบในพื้น ที่ดินร่วนเหนียวปนทราย ความชื้นดินเฉลี่ย 20.60 % db ความหนาแน่นดินสภาวะแห้งเฉลี่ย 1.66 g cm⁻³ และ ค่าความต้านทานการแทงทะลุของดินเฉลี่ย 2.58 MPa ที่ความเร็วในการเคลื่อนที่ 2 ระดับ คือ 1.39 และ 2.09 km h⁻¹ ความถี่ในการสั่น 4 ระดับ คือ 0.79 และ 11 Hz และความลึกในการไถ 2 ระดับ คือ 30 และ 40 cm โดยมีความหวังในการสั่นที่ปลายขาไกรคงที่ 36.5 mm และประเมินผลโดยพิจารณาเลือกปัจจัยทดสอบที่เหมาะสม ในการไกรเบิดดินดานจากแบบสอบตามระดับความสำคัญของผลการทดสอบ และระดับความพึงพอใจของผล การทดสอบโดยใช้วิธีค่าเฉลี่ยเลขคณิตแบบถ่วงน้ำหนัก พบร่องรอยทดสอบที่เหมาะสมในการไกรเบิดดินดานคือ ความเร็วในการเคลื่อนที่ 2.09 km h⁻¹ ความลึกในการไถ 30 cm และความถี่ในการสั่น 9 Hz ให้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต แบบถ่วงน้ำหนักมากที่สุด 3.170 นอกจากนี้สามารถลดการสั่นสะเทือนต่อคนขับลงได้ 31.74 % -33.95 % ที่ ความถี่ในการสั่น ความลึกในการไถ และความเร็วในการเคลื่อนที่เดียวกัน เมื่อเปรียบเทียบกับไกรเบิดดินดาน

ชนิดสั่นที่ขา 2 ข้าแบบใช้ระบบถ่ายทอดกำลังทางกล ส่วนผลการควบคุมพบว่า การสั่นของขาໄกเริ่มสั่นจาก 0 Hz จนถึง 9 Hz ใช้ช่วงเวลา Response Time เท่ากับ 14 ms ช่วงเวลา Delay Time เท่ากับ 6 ms ช่วงเวลา Rise Time เท่ากับ 11 ms และช่วงเวลา Setting Time เท่ากับ 13 ms ไม่เกิดค่าผุ่งเกิน ความถี่ในการสั่น 9 - 9.05 Hz ตลอดการไถ จากการวิจัยนี้ได้นำหลักการควบคุมความถี่ให้คงที่ และเหมาะสมกับการเคลื่อนที่ของแทรกเตอร์ มาประยุกต์ใช้ และจะใช้มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงเป็นส่วนทำงาน ที่ผ่านการประมวลผลด้วยสมองกล เพื่อควบคุม ความเร็วรอบของชุดลูกเบี้ยว์ควบคุมการสั่นของขาขุดได้

ภาพที่ 28 ไกระเบิดดินดานชนิดสั่นที่ขา 2 ขา แบบมีชุดควบคุมความถี่ในการสั่น

ที่มา: ตุณสิษฐ์ (2560)

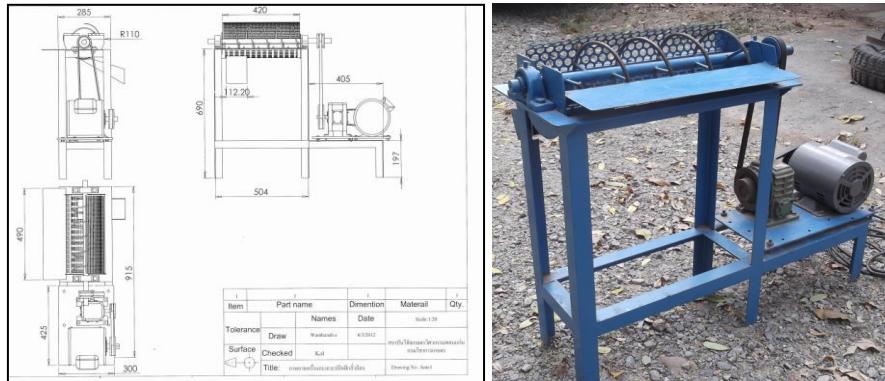
ปราสาทและคณะ (2556) ได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเครื่องขุดเก็บมันสำปะหลัง แบบพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ขึ้น ดังภาพที่ 30 เพื่อเป็นการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และลดต้นทุนการผลิตมันสำปะหลัง ตลอดจนการแก้ปัญหาดัดแปลงแรงงานในระบบการเก็บเกี่ยว ซึ่งประกอบด้วยส่วนประกอบหลักๆ 4 ส่วน ได้แก่ 1. ส่วนที่เป็นพาลขุด ทำหน้าที่ขุดมันสำปะหลังขึ้นมาจากร่องปลูก 2. ส่วนที่เป็นระบบลำเลียง ทำหน้าที่ลำเลียงมันสำปะหลังที่ขุดขึ้นมาแล้วออกจากแนวร่องดิน 3. ส่วนเป็นระบบบรรทุกชนิดพ่วง เมื่อเจ้ามันสำปะหลังถูกดัดด้วยส่วนพาลขุดแล้ว ส่วนที่เป็นระบบลำเลียง ก็จะหนีบจับตอของเหง้า แล้วลำเลียงส่งมายังรถบรรทุก เพื่อกีบรวมและนำมายังเป็นกองไว้ เพื่อย่างในการตัดหัวมันสำปะหลังและลำเลียงขึ้นรถบรรทุก 4. เป็นส่วนที่เป็นโครงสร้างหลักรองรับส่วนต่างๆ หลักการทำงานของเครื่องขุดมันสำปะหลัง เมื่อนำเครื่องขุดมาพ่วงต่อ กับรถแทรกเตอร์ และเมื่อส่วนพาลขุดได้ขุดมันสำปะหลังขึ้นมา เหง้ามันสำปะหลังจะถูกหนีบลำเลียงขึ้นมาไว้บนระบบบรรทุก แล้วนำไปกองรวมไว้ที่ท้ายรถบรรทุก เพื่อย่างในการตัดหัวมันและลำเลียงขึ้นรถบรรทุกต่อไป ซึ่งสามารถนำหลักการของการใช้สายพานหนีบจับมาประยุกต์ใช้หนีบจับตันถั่วป้อนเข้าสู่ส่วนการปลดฝึกอย่างต่อเนื่องได้

ภาพที่ 30 เครื่องขุดเก็บมันสำปะหลัง

ที่มา: ปราสาท และคณะ (2556)

กลวัชร และคณะ (2556) ได้ออกแบบและพัฒนาเครื่องปลิดฝักถั่วลิสง ดังภาพที่ 31 โดยเครื่องมีความสามารถในการทำงานได้วันละไม่เกิน 200 กิโลกรัมต่อวัน มีปอร์เซ็นต์ขั้วติดประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ และฝักแตกหักไม่เกิน 1.5 เปอร์เซ็นต์ พบร่วางพื้นที่ถั่влิสงแต่ละชนิดมีขนาดฝักที่แตกต่างกัน ขั้วติดฝักมีความหนาวยาวต่างกันมีผลต่อความสามารถในการปลิดฝักของเครื่องปลิด

ภาพที่ 31 เครื่องปลิดฝักถั่влิสง

ที่มา: กลวัชร และคณะ (2556)

เครื่องปลิดฝักถั่влิสงแบบແບບຍາງມີຣິມເປັນຮອຍຫຍັກຟິນເລື່ອຍ ดังภาพที่ 32 ໄດ້ສ້າງແລະທດສອບເຄືອງປິດ
ຝັກແລະທດສອບຄຸນພາບເມັດພັນຖື່ງຫຍັກຟິນທີ່ຈຶ່ງຫວັດອຸບລາຮານໄຟ ໂດຍສ້າງເຄືອງປິດຝັກສອງແບບຄື່ອ ແບບແບບຍາງມີ
ຣິມເປັນຮອຍຫຍັກຟິນເລື່ອຍ ແລະແບບທ່ອນເໜັກທຸ່ມດ້ວຍສາຍຍາງທ່ອນ້າ ຕິດຕັ້ງເຄືອງປິດຝັກທີ່ດ້ານໜ້າຮາດໄດ້ເດີນຕາມ
ໂດຍອາສີຍເຄືອງຍົນຕົວອາຫຼືດພັນຖື່ງຫຍັກຟິນເລື່ອຍ ທດສອບເຄືອງປິດຝັກກັບຄຳ່ງຫຍັກຟິນພັນຖື່ງຫຍັກຟິນ 9 ແລະສຂ. 38 ອາຍຸ 110
ວັນທັງປຸລູກ ໂດຍເປົ້າຍເຫັນກັບການປິດຝັກດ້ວຍມື້ອີ່ມີເປັນມາຕຽບ ມີຄວາມສໍາເລັດໃຫຍ່ໄດ້ຝັກຕື່ມີມື້ຂໍ້ວ່າ
ປະມານຮອຍລະ 80 ຝັກຕື່ມີມື້ຂໍ້ວ່າປະມານຮອຍລະ 9 ຝັກແຕກກ່າວປະມານຮອຍລະ 4 ແລະສ່ວນທີ່ເໜືອປະມານຮອຍ
ລະ 7 ເປັນຝັກອ່ອນ ຄຸນພາບກາຍນອກຂອງຝັກທີ່ປິດໄດ້ຢັງໄໝສູງພອສໍາຫັບມາຕຽບມີຄວາມສໍາເລັດໃຫຍ່ໄດ້ຝັກຕື່ມີມື້ຂໍ້ວ່າ
(ວາරສາວິຊາການເກົ່າ, 2555)

ภาพที่ 32 ແສດງລັກຂະນະການທ່ານຂອງການນວດຄ່າ່ງຫຍັກຟິນເມັດໂຕ

ที่มา: ວາරສາວິຊາການເກົ່າ, 2555

ເຄືອງປິດຝັກຄ່າ່ງຫຍັກຟິນ Groundnut picker BL-2T ดังภาพที่ 33 ໃຊ້ຕັ້ນກຳລັງໄຟ 3 ກິໂລວັດຕ໌ ບໍ່ໄດ້ເຄືອງຍົນຕົວ
ດີເຊລ 6 ແຮມ້າ ຄວາມສາມາດຂອງເຄືອງຜລິຕິ 150 - 200 ກກ. / ຂມ. ຄ່າ່ງຫຍັກຟິນໄໝແຕກແລະຫັກ (ນ້ອຍກວ່າ 4 % ແລະ

< 0.5% ตามลำดับ) สามารถแทนที่คนงานได้ 10 ถึง 15 คน ซึ่งหลักการของชุดปลิดจากงานวิจัยนี้จะนำไปประยุกต์ใช้ในชุดปลิดฝักแบบต่อเนื่อง โดยมีชุดสายพานหนีบจับและป้อนแบบต่อเนื่องได้

ภาพที่ 33 เครื่อง Groundnut picker BL-2T

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงมีกรอบการวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนาเครื่องชุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาและพาลخد ด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกรถเตอร์ชนิดเล็ก เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ ที่เหมาะสมกับพื้นที่การปลูกของเกษตรกรรายย่อยที่ปลูกถั่วลิสงเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ ควบประกอบด้วย 1) ส่วนชุดขาชุด ซึ่งจะมีไมโครคอนโทรลเลอร์ควบคุมการสั่นของขาและพาลخد ที่สามารถปรับค่าการสั่นโดยอัตโนมัติที่เหมาะสมสมกับความเร็วในการเคลื่อนที่ของรถ ซึ่งจะทำให้เดินแทรกตัวได้ดีไม่ติดฝัก 2) ส่วนซี่ร่อนเศษดินจะมีการควบคุมการสั่นที่เหมาะสมสมกับการสั่นของขาชุด ซึ่งจะทำให้แยกดินออกจากเมล็ด 3) ชุดหนีบลำเลียงต้นถั่วด้วยสายพานและชุดปลิดฝักแบบทรงกระบอกคู่ที่มีชี้เหล็กกลมติดตั้งไว้โดยรอบ ฝักถั่วลิสงที่ปลิดแล้วจะถูกเก็บไว้ในส่วนกระบวนการทุกที่อยู่ในชุดเดียวกันกับชุดปลิดฝัก ต้นถั่วที่ถูกปลิดฝักออกแล้วจะถูกทิ้งลงแปลงทางด้านท้ายเครื่องในลำดับต่อไป

ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)

กิจกรรมที่ 1 การออกแบบและสร้างเครื่องชุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสันของชาชุดด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกรถบรรทุก เนื่องจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ (ดำเนินการปีงบประมาณ 2563)

กิจกรรมที่ 2 การทดสอบเครื่องชุดเก็บและปลิดฝักถั่влิสงที่ควบคุมการสันของชาชุดด้วยระบบอัตโนมัติ แบบติดตั้งท้ายรถแทรกรถบรรทุก เนื่องจากการผลิตเมล็ดพันธุ์ (ดำเนินการปีงบประมาณ 2564)

อุปกรณ์

1. คอมพิวเตอร์
2. เครื่องมือวัดขนาด ต่าง ๆ เทปวัดระยะ ตลับเมตร นาฬิกาจับเวลา หลักไฟฟ้ากระแส
3. เหล็กและชิ้นส่วนสำหรับสร้างต้นแบบ เครื่องมือและอุปกรณ์งานช่างโรงงาน
4. รถแทรกรถบรรทุกโดยตัว รุ่น B2140 ขนาด 21 แรงม้า
5. ปีกเกอร์สำหรับวัดอัตราสีนเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง ตาชั่งพิกัด 60 กิโลกรัม และตาชั่งพิกัด 6 กิโลกรัม ทศนิยมอย่างน้อย 2 ตำแหน่ง ค่าความละเอียด 1 กรัม
6. แปลงปลูกถั่влิสงเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ ชั้งปลูกถั่влิสงพันธุ์ไทย 9 พันธุ์ขอนแก่น 6 และพันธุ์ขอนแก่น 5 หรือ พันธุ์ 84-7 หรือ 84-8

วิธีการ

1. ศึกษาสมบัติทางกายภาพของถั่влิสงที่ปลูกเพื่อทำเมล็ดพันธุ์ ได้แก่ รูปแบบการปลูก สัณฐานต่างๆ
2. ศึกษาขนาดความสูง ความกว้าง ของจุดยึดแบบ 3 จุด ของแทรกรถบรรทุก ขนาด 21 – 24 แรงม้า เพื่อใช้ออกแบบระยะหูยึด ความสูง ความกว้างของชุดโครงเครื่องชุด รวมถึงระยะห่างด้านในและด้านนอกของล้อหน้า และล้อหลัง เพื่อเลี้ยงปัญหาการเหยียบต้นถั่วขณะเครื่องทำงาน ออกแบบความกว้าง ความยาว มุมชุด และรูปทรง ใบพลาชุดเพื่อให้เหมาะสมกับกระบวนการปลูก และความต้านทานของดินแต่ละชนิด
3. ออกแบบชุดชาชุดแบบไม่สั่น และแบบสั่น เลือกชุดลูกเบี้ยที่มีระยะเยื้องที่เหมาะสม และเลือกเกียร์ทดที่ต่อพ่วงกับเพลาจำนวนวิ่งกำลัง ออกแบบชุดโซ่หนีบลำเลียงต้นถั่ว ให้มีความเร็วของชุดลำเลียง ที่เหมาะสมกับปริมาณต้นถั่วที่ลำเลียงในแต่ละความเร็วการเคลื่อนที่ของรถแทรกรถบรรทุก ออกแบบชุดปลิดฝัก และระบบเก็บฝัก หลังการปลิด ประกอบติดตั้งกลไก และชุดอุปกรณ์ต่อพ่วง ทดสอบการทำงานในห้องปฏิบัติการ ของแต่ละส่วน และการทำงานในลักษณะการต่อพ่วงทั้งชุดที่ และทดสอบการทำงานของเครื่องต้นแบบในพื้นที่ที่ยังไม่ปลูกถั่влิสง ปรับปรุงแก้ไข
4. เวียนทดสอบในแปลงปลูกถั่влิสงที่มีอายุเก็บเกี่ยวตามข้อแนะนำของกรมวิชาการเกษตร เก็บข้อมูลผลการชุดเก็บและปลิดฝัก ได้แก่ ความสูญเสียต่าง ๆ ความเสียหายต่อเมล็ด โดยสุ่มเช็คในพื้นที่ 4×0.6 ตารางเมตร จำนวน 3 ช้ำ ในการทดสอบแต่ละแบบการทดสอบ มีรายละเอียดดังนี้

เมื่อกำหนดให้

- A คือ น้ำหนักฝักถั่วทั้งหมดในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
- B คือ น้ำหนักฝักถั่วที่ไม่ถูกชุด และฝังอยู่ใต้ดินในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
- C คือ น้ำหนักฝักถั่วที่ถูกชุด และร่วงบนดินในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)

D	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่บลิดได้ในพื้นที่ทดสอบ และอยู่ในระบบเก็บฝัก (กิโลกรัม)
E	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่ไม่ถูกปลิด ติดไปกับตันถั่ว ในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
F	คือ	น้ำหนักฝักถั่วสภาพสมบูรณ์คัดจากระบะ ในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
G	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่แตกหักคัดจากระบะ ในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
H	คือ	น้ำหนักฝักถั่วสภาพสมบูรณ์ที่มีข้าวติดฝักคัดจากระบะในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
I	คือ	น้ำหนักข้าวจากฝักที่มีข้าวติดฝักจากระบะในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
J	คือ	น้ำหนักตันถั่วในพื้นที่ทดสอบ (กิโลกรัม)
K	คือ	น้ำหนักฝักถั่วที่บลิดได้พื้นที่ทดสอบ และถูกจัดเก็บในระบบ (กิโลกรัม)
L_B	คือ	ความสูญเสียฝักถั่วลิสنجจากการไม่ถูกขุดและผงอยู่ติดิน (%)
L_C	คือ	ความสูญเสียฝักถั่วลิสنجจากการถูกขุดและร่วงอยู่บนดิน (%)
L_E	คือ	ความสูญเสียฝักถั่วลิสنجจากการไม่ถูกปลิดและติดไปกับตันถั่ว (%)
L_G	คือ	ความสูญเสียฝักถั่วลิสنجจากการแตกหัก (%)
K_e	คือ	ประสิทธิภาพในการบลิดฝักถั่วลิสنج (%)
H_e	คือ	ประสิทธิภาพในการบลิดข้าวจากฝักถั่วลิสنج (%)
I_e	คือ	การคัดแยกข้าวออกจากฝักถั่วลิสنج (%)

$$A = B + C + D + E \quad (1)$$

$$K = F + G \quad (2)$$

$$L_B = B * 100 / A \quad (3)$$

$$L_C = C * 100 / A \quad (4)$$

$$L_E = E * 100 / A \quad (5)$$

$$L_G = G * 100 / K \quad (6)$$

$$K_e = K * 100 / (K + E) \quad (7)$$

$$H_e = H * 100 / F \quad (8)$$

$$I_e = I * 100 / F \quad (9)$$

เวลาและสถานที่

ระยะเวลา

เริ่มต้นเดือนตุลาคม 2562 สิ้นสุดเดือนกันยายน 2564

สถานที่ดำเนินการ

และแปลงเกษตรกรในพื้นที่

ศูนย์วิจัยเกษตรกรรมขอนแก่น ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชขอนแก่น

ผลการวิจัยและอภิปรายผล (Results and Discussion)

ผลการศึกษาสมบัติทางกายภาพของถั่วลิสงและสภาพการปลูก พบร่วมกับการปลูกทั้งแบบไม่ยกร่อง ดังภาพที่ 34 และแบบยกร่อง ดังภาพที่ 35 ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย โดยแบบยกร่อง มีความกว้างของสันร่อง 80-100 ซม. สูง 20-25 ซม. ปลูก 2-3 แฉ่ง / สันร่อง โดยมีระยะห่างระหว่างต้น 25-30 ซม. การวัดความสูงต้น สำหรับพันธุ์ในงาน 9 ขอนแก่น 6 มีความสูงต้น ความสูงพุ่ม ตั้งแต่ 25-30 ซม. เมื่อชุดขึ้นมาแล้วดึงยืดออกสูงสุด 80-100 ซม. ระยะแผ่ของฝักถั่ว 40-50 ซม. ส่วน ดังภาพที่ 36

ภาพที่ 34 การปลูกถั่влิสงแบบไม่ยกร่อง

ภาพที่ 35 การปลูกถั่влิสงแบบยกร่อง

ภาพที่ 36 การวัดขนาดต่าง ๆ และต้นถั่влิสงที่ขุดขึ้นมาจากการแปลง

ผลการสำรวจการใช้เครื่องเก็บเกี่ยวถั่วลิสงในแปลงของเกษตรกร โดยการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเทศบาล ต.นาเลียง อ.นาแก จ.นครพนม ดังภาพที่ 37 พบว่าเกษตรกรปลูกถั่วลิสงหลังฤดูทำนามาแล้ว 15 ปี ในพื้นที่ปลูกปัจจุบันจำนวน 150 ไร่ โดยใช้เมล็ดพันธุ์ ขอนแก่น 5 ตามความต้องการของตลาด เป็นที่รู้จักของผู้ซื้อจำนวนมาก เกิดโอกาสในการซื้อขายคล่องตัว มีพ่อค้ามารอรับซื้อถั่วลิสงแบบฝักสดที่หน้าแปลง และยังขายให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปถั่วลิสงในพื้นที่ (ทำถั่วคั่วทราย) จำนวน 2 แห่ง คือวิสาหกิจแปรรูปถั่วลิสง บ้านสองคอน ต.พระทอง อ.นาแก และวิสาหกิจชุมชนแปรรูปถั่วลิสงบ้านตันผึ้ง ต.นาแก อ.นาแก โดยผลผลิตถั่วลิสงของเกษตรกรสามารถทำกำไรได้ถึง 7,000 – 20,000 บาทต่อไร่ จากผลผลิตถั่วลิสงฝักสด 1,000 – 2,000 กิโลกรัม ต่อไร่

ภาพที่ 37 เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเทศบาลตำบลนาเลียง อ.นาแก จ.นครพนม ที่ประสานงานในพื้นที่

ผลการสำรวจการใช้เครื่องขุดเก็บถั่วลิสงในพื้นที่ที่ พบร่วมกับรถไถเดินตาม จำนวน 3 ราย แสดงดังภาพที่ 38 แต่ยังพบปัญหาการขุดเก็บไม่หมดเมื่อตัดนิปปลูกแข็งและแห้ง จึงยังมีการใช้จอบและเสียมช่วยขุดและใช้มือดึงต้นถั่วขึ้นจากดิน แสดงดังภาพที่ 39 ส่วนการปลิดฝักถั่วลิสงนั้น ยังใช้แรงงานปลิดด้วยมือ ดังภาพที่ 40 ซึ่งต้องใช้แรงงาน และใช้เวลาในการปลิดจำนวนมาก เกษตรกรจึงอยากให้มีเครื่องขุดเก็บที่ปลิดฝักในตัวที่ทำงานในสภาพดินที่แข็งและแห้ง โดยไม่ต้องฉีดน้ำในแปลงก่อนการเก็บเกี่ยว หรือต้องการเครื่องปลิดฝักที่แยกต่างหาก แต่มีขนาดกะทัดรัด ราคาไม่แพงมาก ซึ่งจะช่วยให้มีการผลิตถั่วลิสงในพื้นที่เพิ่มขึ้นได้

ภาพที่ 38 เครื่องขุดเก็บถั่วลิสงของเกษตรกรในพื้นที่ ต.นาเลียง อ.นาแก จ.นครพนม

ภาพที่ 39 การใช้จอบ และเสียมช่วยขุดเก็บถั่วลิสงและการดึงด้วยมือ กรณีดินแข็ง

ภาพที่ 40 การปลิดถัวลิสงด้วยมือ

ผลการศึกษาการทำงานเครื่องขุดและปลิดฝักถัวลิสงของเกษตรนที่ผลิตถัวลิสงรอบกรอบโก้แก่ พบร่วมน้ำเข้ามาจากการไถหัวน ดังภาพที่ 41 และเครื่องขุดและตากตันถัวไว้ในแปลงแต่ไม่มีการปลิดฝักของโรงงานท้องถิน ดังภาพที่ 42 และภาพที่ 43

ภาพที่ 41 ใบขุด และโซ่หนีบตันถัว และชุดปลิดฝัก ของเครื่องขุดถัวลิสงจากไถหัวน

ภาพที่ 42 เครื่องขุดถัวลิสงแบบมีโซ่หนีบตันถัวของโรงงานท้องถิน

ภาพที่ 43 เครื่องขุดถัวลิสงแบบมีชุดลำเลียงตันถัวแล้วตากไว้ในแปลง ของโรงงานท้องถิน

ศึกษาขนาดความสูง ความกว้าง ของจุดยึดแบบ 3 จุด ของแทรกเตอร์ ขนาด 21 แรงม้า เพื่อใช้ออกแบบ ระยะหุ่ยด ความสูง ความกว้างของชุดโครงเครื่องขุด ผลการออกแบบความกว้าง ความยาว มุมชุด และรูปทรงใบ พาลขุด ในเบื้องต้นออกแบบตามพาลขุดของเครื่องขุดถั่วลิสต์แบบมีโซ่หนีบตันถั่วของโรงงานท้องถิ่นที่มีเชือญใน จ.สกลนคร มีลักษณะคล้ายใบมีด ยาว 40 ซม กว้าง 15 ซม. ซึ่งพาลชุดนี้ทำหน้าที่ยกดินให้راكถั่วให้สูงขึ้นให้พอดี กับโซ่หนีบตันถั่วขึ้นไปปลิดฝักต่อไป และจากการพิจารณาพบว่าการใช้ตะแกรงร่อนเศษดิน ดังภาพที่ 44 (ก) ทำให้ ตันถั่วล้ม และไม่ถูกโซ่หนีบเข้าไปสู่ส่วนปลิดฝัก จึงได้ตัดส่วนตะแกรงร่อนเศษดินออกไป ดังภาพที่ 44 (ข)

ภาพที่ 44 แบบเครื่องขุดและปลิดฝักถั่วลิสต์ (ก)มีตะแกรงร่อนเศษดิน และ (ข) ไม่มีตะแกรงร่อนเศษดิน

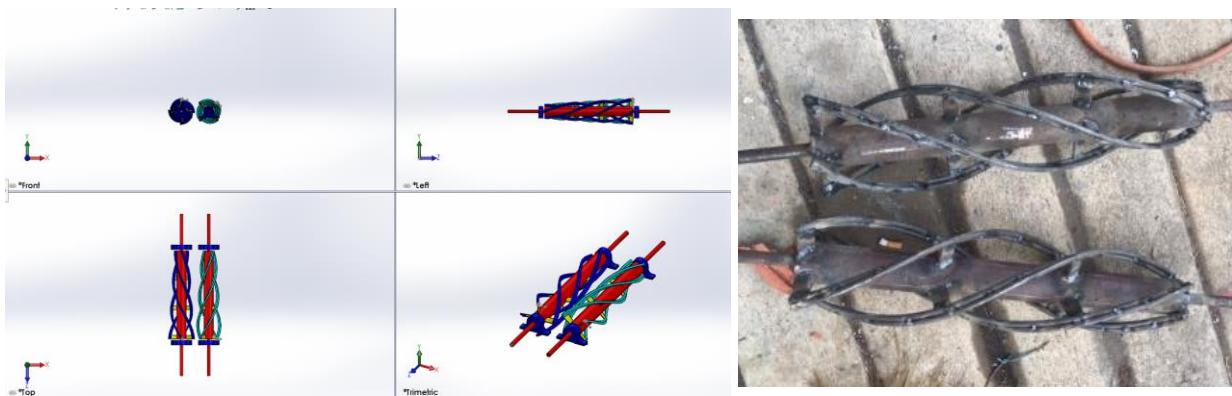
ออกแบบชุดขาขุดแบบสั้นและเลือกชุดลูกเบี้ยวที่มีระยะเบี้ยงที่เหมาะสม กับการสั่นของขาขุดออกแบบ และเลือกเกียร์ทด ที่ต่อพ่วงกับเพลาอำนวยกำลัง เพื่อใช้ในการส่งกำลังและกำหนดความเร็วการหมุนของเพลาชุด ลูกเบี้ยวควบคุมการสั่นขาขุด ดังภาพที่ 45 ออกแบบชุดโซ่หนีบลำเลียงตันถั่ว ซึ่งโซ่หนีบตันถั่วเป็นโซ่ที่มี ลักษณะเฉพาะ มีลักษณะเป็นฟัน ซึ่งจะพบรได้ในรถเกี่ยว念佛ข้าวถั่วปุ๋นเมืองในส่วนของชุดหนีบคงวาง แต่ละข้อ ยาว 33 มม. เมื่อนำมาต่อกันจะมีลักษณะเป็นโซ่ยาว ดังภาพที่ 46 ออกแบบชุดปลิดฝัก ดังภาพที่ 47 เป็นแกน ทรงกระบอก 2 แกน มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 นิ้ว ยาว 0.6 เมตร ติดตั้งอยู่ด้านล่างของโซ่หนีบ แต่ละแกนมี เหล็กเส้นกลมล้อมรอบแบบเป็นเกลียว และแกนทำมุกกับแนวโซ่หนีบตันถั่ว เพื่อปลิดตันถั่วได้สูงขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่ทางเข้าและปลิดถังโคนตันที่ทางออก และมีระบบเก็บฝักอยู่ใต้ชุดปลิดฝัก

ภาพที่ 45 ลูกเบี้ยวและเกียร์ทด

ภาพที่ 46 ชุดโซ่หนีบตันถั่ว

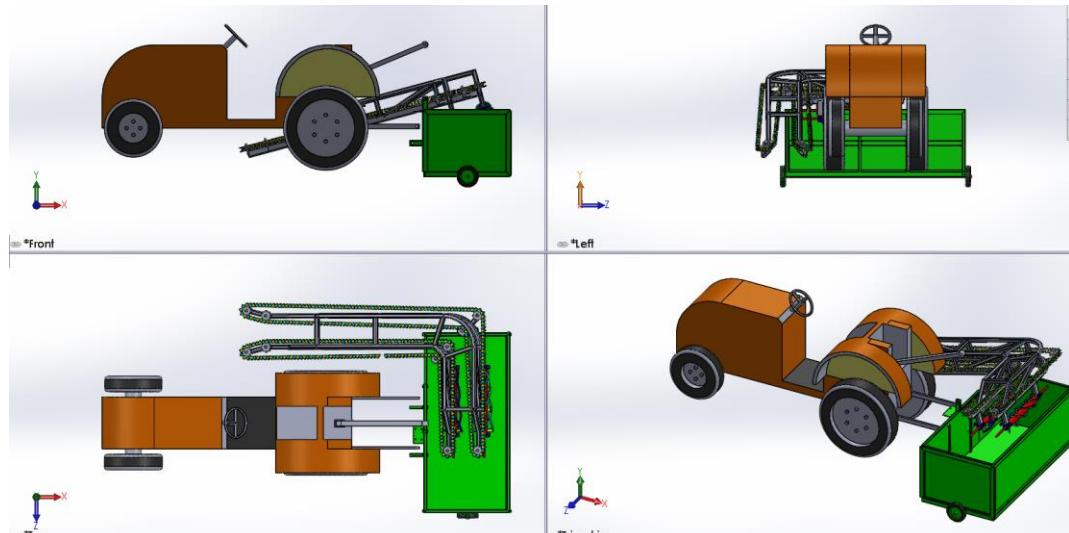
ภาพที่ 47 แบบชุดปลิดฝัก และชุดปลิดฝักที่สร้างขึ้น

ผลการสร้างเครื่องต้นแบบแรก แสดงดังภาพที่ 48 ใช้รถแทรกเตอร์ ขนาด 21 แรงม้า เป็นต้นกำลังสำหรับ ลากชุดชุดและปลิดฝักถั่วลิสงที่ประกอบด้วย ชุดขาขุด ชุดโซ่หนีบลำเลียงต้นถั่วและชุดปลิดฝัก ฝักถั่วลิสงที่ถูกปลิด แล้วเก็บไว้ในส่วนกระบวนการทุกที่อยู่ในชุดเดียวกันกับชุดปลิดฝัก ส่วนต้นถั่วที่ถูกปลิดฝักออกแล้วจะถูกทิ้งลงแปลง ทางด้านท้ายเครื่อง

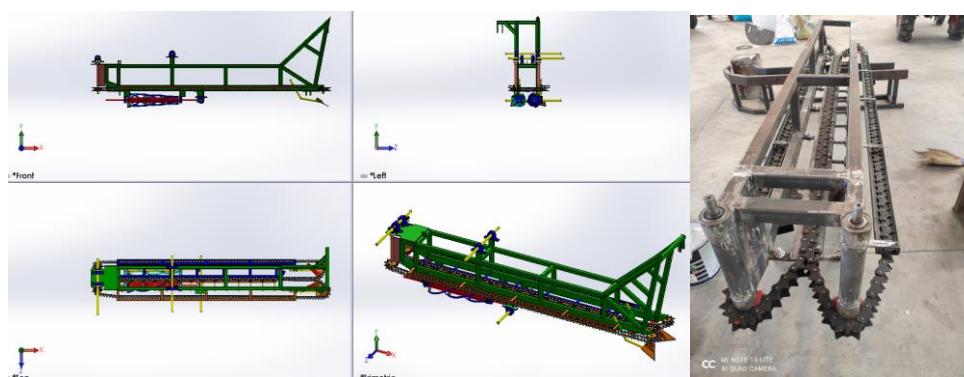

ภาพที่ 48 ต้นแบบแรก เครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสง ที่ควบคุมการสั่นของขาขุดด้วยระบบบอตโนมัติ แบบติดตั้ง ท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็ก เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์

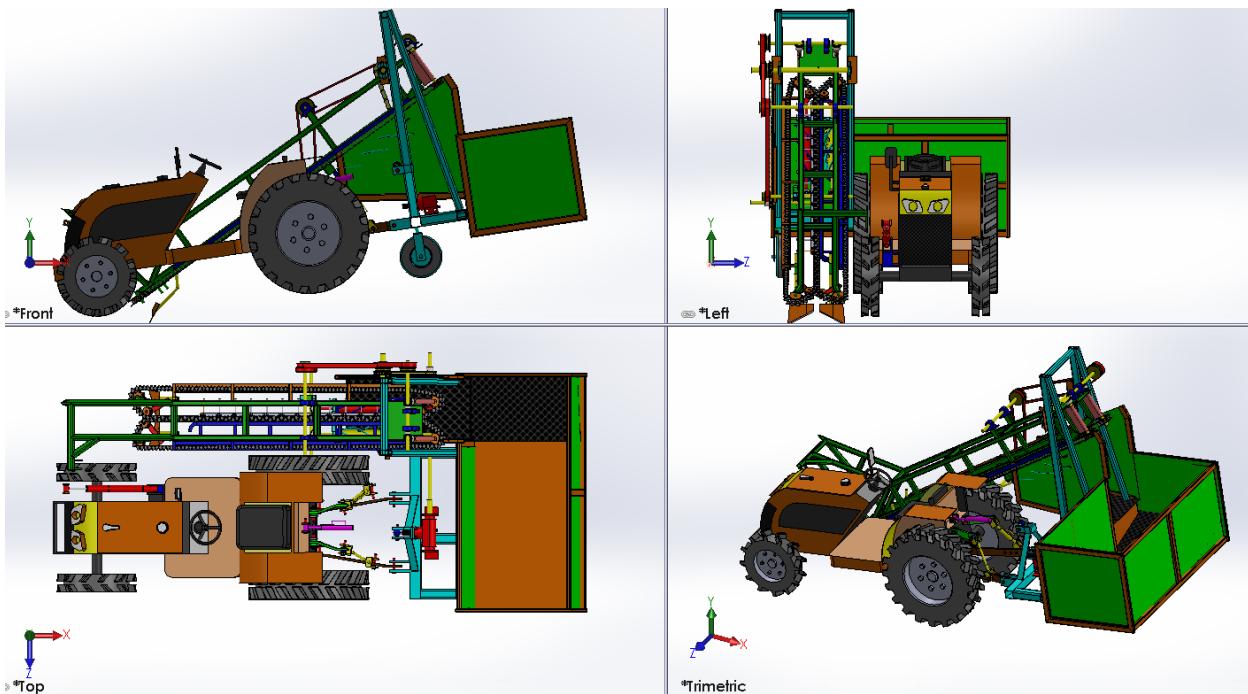
ผลการทดสอบต้นแบบเบื้องต้นพบว่า การติดตั้งชุดชุดเก็บและปลิดฝักไว้ท้ายแทรกเตอร์ ทำให้มีปัญหาในการยกของแข็งๆ และการเลี้ยวหัวแปลง เนื่องจากความยาวและน้ำหนักของชุดเครื่องจักร จึงได้แก้ไขการออกแบบโดยให้มีการติดตั้งไว้ด้านข้างแทรกเตอร์แทน และมีชุดโซ่หนีบที่โค้งมาด้านหลังแทรกเตอร์ และติดตั้งลูกปลิดไว้ด้านหลังใต้ชุดโซ่หนีบทันถ้วน ดังภาพที่ 49 เมื่อทำการสร้างต้นแบบพบว่าการหนีบจับตันถ้วนของชุดโซ่หนีบมีความยุ่งยากในการสร้าง และมีซ่องว่างระหว่างโซ่หนีบในบริเวณที่เป็นส่วนโคง ทำให้หนีบจับตันถ้วนได้ไม่ดี จึงได้แก้ไขการออกแบบอีกครั้ง โดยติดตั้งชุดชุดเก็บและปลิดฝักไว้ด้านข้างเข่นเดิม แต่ให้โครงของชุดโซ่หนีบทันถ้วนเป็นแบบตรง และชุดลูกปลิดฝักติดตั้งใต้โซ่หนีบในแนวขนานกับตัวแทรกเตอร์ ส่วนระบบเก็บผักอยู่ด้านหลัง ดังภาพที่ 51 โครงโซ่หนีบทันถ้วนและปลิดฝักแบบตรงที่สร้างขึ้น แสดงดังภาพที่ 50 โดยต้นแบบที่สร้างขึ้นแสดงดังภาพที่ 52 ซึ่งชุดขาขุดมีทั้งแบบอยู่กับที่ และแบบสั้น และจากการทดสอบการขุดดินเบื้องต้น พบว่า ผลลัพธ์แบบใหม่ดีกว่าเดิม แต่ดันหนุนหน้าใบขุดและโซ่หนีบทันถ้วนติดขัดได้ง่าย จึงเปลี่ยนใช้ผลลัพธ์เดิม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 24 มิลลิเมตร สำหรับขาขุด ทำให้คายดินได้ดี แต่ยังมีดินสะสมหน้าผลลัพธ์ จึงจะเชื่อมต่อโครงสร้างของแทรกเตอร์ ทำให้คายดินได้ดี แต่ชุดโซ่หนีบยังหนีบจับตันถ้วนได้ดี จึงเลือกใช้ผลลัพธ์เดิมกับเครื่องต้นแบบ ดังภาพที่ 53

ภาพที่ 49 แบบชุดชุดเก็บแบบติดตั้งไว้ด้านข้างแทรกเตอร์ที่มีชุดโซ่หนีบแบบโคง ไปด้านหลังแทรกเตอร์

ภาพที่ 50 โครงโซ่หนีบทันถ้วนและปลิดฝักถ้วน แบบตรงติดตั้งข้างแทรกเตอร์

ภาพที่ 51 แบบชุดขุดเก็บและปลิดฝักแบบติดตั้งไว้ด้านข้างแทรกเตอร์ ที่มีชุดโซ่หนีบแบบตรง และติดตั้งลูกปัดใต้โซ่หนีบตันถั่วในแนวขวางด้านข้างแทรกเตอร์

ภาพที่ 52 เครื่องดันแบบที่มีขาขุดแบบไม่สั้น และแบบมีขาขุดแบบสั้น

ภาพที่ 53 ผลขุ่นแบบใบมีด แบบผลัดท้ายแทรกเตอร์ผ่าครึ่งวงกลมแบบไม่เจาะและเจาะซ่องคายดินกลางผล

ผลการทดสอบการปลิดฝักของชุดปลิดในห้องปฏิบัติการ เมื่อความเร็วโซ่หนีบตันถ้ว 1.053 ม. / วินาที ความเร็วเชิงเส้นชุดปลิดฝัก 4.20 ม. / วินาที (534.2 รอบ / นาที) ดังภาพที่ 54 พบว่ามีประสิทธิภาพในการปลิดฝักเฉลี่ย 94.71 %. ฝักแตกหัก 0.98 % ดังตารางที่ 1 จากนั้นนำเครื่องตันแบบไปทดสอบภาคสนาม ดังภาพที่ 55 พบร่วมกับ L1 และ L2 ซึ่งมีความเร็วในการเคลื่อนที่ ตั้งแต่ 0.11 – 0.18 เมตร / วินาที มีอัตราการลื่นไถลต่ำกว่า เกียร์ L3 และเกียร์ H1 เนื่องจากมีความเร็ว แรงบิด และกำลังจากเครื่องยนต์ที่เหมาะสมกว่า จึงเลือกที่เกียร์นี้ไปทดสอบในแปลงปลูกถั่วลิสงสภาพดินร่วนปนทราย ดังภาพที่ 56 ซึ่งเป็นถั่วลิสงพันธุ์ขอนแก่น 5 อายุ 95 วัน ปลูกแบบยกร่อง 2 แถวต่อร่อง ระยะห่างตันในแนววางร่อง 18 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างตันในแนวนานร่อง 20 เซนติเมตร ผลการทดสอบแบบไม่สั่นขาขุด แสดงดังตารางที่ 2

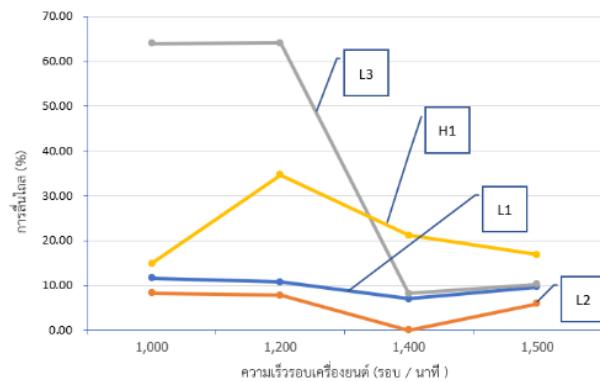
ภาพที่ 54 การทดสอบการปลิดฝักของชุดปลิดในห้องปฏิบัติการ

ตารางที่ 1 ผลทดสอบปลิดฝักของชุดปลิดในห้องปฏิบัติการที่ความเร็วโซ่หนีบตันถ้ว 1.053 ม. / วินาที

ชั้นที่	อัตราส่วน	ความสามารถ		ประสิทธิภาพ	ฝักแตกหัก (%)	ขั้วติดฝัก (%)
		ฝักต่อตันถ้ว	การทำงานเชิงวัสดุที่ป้อน			
		(กก./ชม.)	(กก./ชม.)	(%)		
1	1:	6.3	756.30	97.18	93.45	1.21
2	1:	5.0	712.87	112.28	94.03	0.64
3	1:	4.2	671.64	125.93	96.65	1.09
เฉลี่ย	1:	5.1	713.61	111.80	94.71	0.98

ภาพที่ 55 การทดสอบและผลทดสอบการลื่นไถลของแทรกเตอร์

ภาพที่ 56 การขนย้ายเครื่องต้นแบบ สภาพแปลงทดสอบ และการทดสอบเครื่องต้นแบบในแปลงปลูกถั่วลิสง

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบการขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงในแปลงปลูกของเครื่องต้นแบบ แบบไม่สั่นขาขุด

เกียร์ / ความเร็วรอบ	อัตราส่วน ฝักต่อต้นถั่ว	ความสูญเสีย (%)			รวม	คุณภาพ	ความสะอาดของการ ปลิดข้าว			
		จากการขุด	การปลิด	การปลิดฝัก (%)			ของฝักที่สมบูรณ์ (%)	ปลิดข้าว		
		ฝักถั่ว	ต้นถั่ว	ฝักไม่ถูกขุด	ฝกร่วงบนดิน	ฝักติดต้น		ฝักแตก	ฝกมีขี้วัวติด	ขี้วัวติดฝัก
L1/1000	1:	1.93	4.7	3.5	15.9	24.1	99.36	0.64	14.49	0.92
L1/1200	1:	1.78	3.1	3.8	17.1	23.9	99.17	0.83	8.94	0.35
L1/1400	1:	2.43	3.5	1.3	29.5	34.2	95.59	4.41	8.91	0.52
L2/1000	1:	1.67	2.1	2.4	7.3	11.8	99.80	0.20	10.45	0.51
L2/1200	1:	2.83	3.3	2.7	3.0	9.0	99.20	0.80	9.20	0.26
L2/1400	1:	1.72	4.8	2.7	16.4	23.8	99.21	0.79	10.97	0.45

ผลการทดสอบการขุดเก็บและปลิดฝักแบบไม่สั่นขาขุด จากตารางที่ 1 พบร้า เกียร์ L2 ได้ผลการขุดเก็บและปลิดฝักที่ดี จึงเลือกใช้ความเร็วนี้สำหรับการทดสอบแบบการสั่นขาขุด โดยรอบการสั่นของชุดขาขุดแปรผันตามขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางพูลเลย์ที่ขับชุดขาขุดซึ่งมีค่า 4 นิ้ว 5 นิ้ว และ 6 นิ้ว ตามลำดับ และใช้ความเร็วเครื่องยนต์ที่ 1,000 1,200 และ 1,400 รอบต่อนาที ผลการทดสอบการขุดโดยการการสั่นชุดขาขุดแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบการขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสในแปลงปลูกของเครื่องตันแบบ แบบมีการสันชุดขาขุด

เกียร์ / ความเร็วรอบ / พูลเลเยอร์ขับขาขุด	ความสูญเสีย (%)			คุณภาพ การปลิดฝัก (%)	ความสะอาดของการปลิด			
	จากการขุด	จากการปลิด	รวม		หัว	ของฝักที่สมบูรณ์ (%)	ข้าว	
	ฝักไม่ถูกขุด	ฝักร่วงบนดิน	ฝักติดตัน					
L2/1000/4"	3.7	4.6	11.8	20.1	99.83	0.17	8.87	0.52
L2/1200/4"	2.2	2.9	38.9	44.0	99.66	0.34	10.34	0.72
L2/1400/4"	3.6	3.2	20.0	26.8	97.50	2.50	9.65	0.67
L2/1000/5"	1.5	2.5	22.0	25.9	99.56	0.44	5.68	0.58
L2/1200/5"	5.1	2.3	15.9	23.3	96.30	3.70	7.62	0.62
L2/1400/5"	3.9	4.8	16.7	25.4	99.62	0.38	4.44	0.31
L2/1000/6"	3.6	2.7	28.8	35.0	99.06	0.94	7.29	0.54
L2/1200/6"	3.5	2.3	26.3	32.1	98.28	1.72	7.45	0.47
L2/1400/6"	4.1	1.9	24.7	30.8	96.92	3.08	30.94	0.62

ผลทดสอบการขุดเก็บและปลิดฝักแบบสันชุดขาขุด จากตารางที่ 2 พบว่า เมื่อใช้เกียร์ L2 ที่ทุกขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางพูลเลเยอร์ขับขาขุดซึ่งมีค่า 4 นิ้ว 5 นิ้ว และ 6 นิ้ว ตามลำดับ และทุกความเร็วเครื่องยนต์ที่ 1,000, 1,200 และ 1,400 รอบต่อนาที มีความสูญเสียจากฝักไม่ถูกขุด ฝักร่วงบนดิน และฝักแตกน้อย แต่ยังมีฝักไม่ถูกปลิดและสูญเสียจากฝักติดตันที่สูงไปมาก เนื่องจากการสันของขาขุดทำให้ชุดโครงโซ่หนีบตันถั่วสันแรงมาก จึงหนีบจับตันถั่วที่ระยะความสูงไม่สัมภ์เสมอ ชุดลูกปลิดจึงทำงานไม่มีประสิทธิภาพ เพราะมีระยะห่างจากโซ่หนีบตันถั่วคงที่ ทำให้มีการสูญเสียจากการปลิดฝักสูง ตั้งแต่ 15.9 % - 38.9 % และความสูญเสียรวมสูงตั้งแต่ 20.1 % - 44 % จึงเห็นว่าเครื่องตันแบบที่ไม่สันชุดขาขุดทำงานได้ดีกว่า เพราะการสันของชุดโซ่หนีบตันถั่วมีน้อยมาก จึงมีการสูญเสียจากฝักไม่ถูกขุด ฝักร่วงบนดิน ฝักไม่ถูกปลิด และความสูญเสียรวมต่ำ โดยควรเลือกใช้งานที่เกียร์ L2 รอบเครื่องยนต์ 1,000 หรือ 1,200 รอบต่อนาที ซึ่งมีการสูญเสียรวมในช่วง 9 % - 11.8 % ดังตารางที่ 1 ส่วนผลการทดสอบการสันเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง พบว่ามีผลการสันเปลืองที่ 2.31 ลิตร / ไร่ มีประสิทธิภาพเชิงพื้นที่ 83.33 % ความสามารถในการทำงาน 0.33 ไร่ / ชม. ดังนั้นจึงเห็นว่าไม่ต้องสร้างระบบควบคุมการสันของขาขุด เพราะเครื่องตันแบบที่ไม่มีการสันชุดขาขุดทำงานได้ดีกว่าตันแบบที่มีการสันของขาขุด

9. การวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์

ประเมินค่าใช้จ่ายในการสร้างตันแบบ โดยตันทุนเครื่องตันแบบมีราคาประมาณ 100,000 บาท แทรกเตอร์ขนาด 21 แรงม้า ราคาประมาณ 235,00 บาท (แต่ประมาณการมาใช้ในกิจกรรมขุดถั่วลิส 20 %) จึงรวมเป็น 147,000 บาท และนำค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มาวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ พบว่ามีจุดคุ้มทุน (Break-even Point, BEP) เท่ากับ 45.29 ไร่ / ปี กล่าวคือ เกษตรกรที่จะซื้อเครื่องไปใช้งานหรือนำไปรับจ้างควร

มีพื้นที่การใช้งานไม่น้อยกว่า 45.29 ไร่ และใช้งานอย่างน้อยเป็นระยะเวลา 8 ปี จึงจะคุ้ม และหากมีเกษตรกรในกลุ่ม จำนวน 20 ราย แต่ละรายมีพื้นที่ปลูกรายละ 10 ไร่ ดังนั้นหากมีการรับจำ 200 ไร่ / ปี ที่ราคารับจำประมาณ 800 บาท / ไร่ จะมีจำนวนวันชั้นต่ำที่ต้องปฏิบัติงาน 17 วันต่อปี ระยะเวลาคืนทุน 1.55 ปี โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ดังนี้

1. ต้นทุนคงที่ (Fixed cost)

1.1 ค่าเสื่อมราคา (Depreciation, DP) คิดค่าเสื่อมราคาแบบ Straight-line method $DP = (P-S)/L$ โดยที่ P คือราคากล่องเครื่องจักร (บาท) S คือราคากายหรือคงเหลือเมื่อเครื่องหมดอายุการใช้งานแล้ว (บาท) และ L คืออายุการใช้งานของเครื่องจักร (ปี)

1.1.1) จากราคาเครื่องตันแบบที่ได้ประเมินไว้เท่ากับ 100,000 บาท มูลค่าของเครื่องเมื่อครบอายุการใช้งาน 8 ปีมีค่าเหลือ 20 % ของราคากล่องเครื่อง ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ราคากล่องคงเหลือ} &= (100,000 \times 20) / 100 \\ &= 20,000 \text{ บาท} \\ \text{ค่าเสื่อมราคา (DP)} &= (100,000 - 20,000) / 8 \\ &= 10,000 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

1.1.2) ในการคำนวณ กำหนดรายการรถแทรกเตอร์เท่ากับ 235,000 บาท มูลค่าของรถแทรกเตอร์ เมื่อครบอายุการใช้งาน 8 ปีมีค่าเหลือ 20% ของราคากล่องเครื่อง ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ราคากล่องคงเหลือเครื่อง} &= (235,000 \times 20) / 100 \\ &= 47,000 \text{ บาท} \\ \text{ค่าเสื่อมราคา (DP)} &= (235,000 - 47,000) / 8 \\ &= 23,500 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

เนื่องจากรถแทรกเตอร์มีการใช้งานหลายกิจกรรมในการผลิตถั่วลิสง ในที่นี้ประมาณว่ามีการนำรถแทรกเตอร์มาใช้ในกิจกรรมการเก็บเกี่ยวประมาณ 20% ของการใช้รถแทรกเตอร์ทั้งปี จึงคิดต้นทุนคงที่ของรถแทรกเตอร์ในการเก็บเกี่ยวมันสำปะหลังเท่ากับ 20% ของต้นทุนของรถแทรกเตอร์ทั้งปี ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ค่าเสื่อมราคา (DP)} &= (23,500 \times 20) / 100 \\ &= 4,700 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

1.2 ดอกเบี้ยหรือค่าเสียโอกาส (Interest on Investment) คิดค่าเสียโอกาสจากสมการ $(I) = (P+S)/2 \times i/100$ โดยที่ i คืออัตราดอกเบี้ยต่อปี (เปอร์เซ็นต์) กำหนดให้อัตราดอกเบี้ยต่อปี เท่ากับ 10% ดังนี้

1.2.1) ค่าเสียโอกาสสำหรับการซื้อเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่влิสง

$$\begin{aligned} \text{ค่าเสียโอกาสต่อปี} &= (100,000 + 20,000) / 2 \times 10 / 100 \\ &= 6,000 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

1.2.2) ค่าเสียโอกาสสำหรับการซื้อรถแทรกเตอร์เพื่อใช้งานกับเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่влิสง

$$\text{ค่าเสียโอกาสต่อปี} = (235,000 + 23,500) / 2 \times 10 / 100 \times 20 / 100$$

$$= 2,585 \text{ บาทต่อปี}$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้นรวมต้นทุนคงที่ทั้งหมด (Fixed cost)} &= 10,000 + 4,700 + 6,000 + 2,585 \\ &= 23,285 \text{ บาทต่อปี} \end{aligned}$$

2. ต้นทุนแปรผัน (Variable cost)

2.1 ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา (Repair and maintenance) ของรถแทรกเตอร์คิดเฉลี่ยโดยเท่ากับ 0.1% ของราคาเครื่อง/100 ชั่วโมงการทำงาน (Hunt, 1983) ดังนั้นมีค่าเท่ากับ $(0.001 \times 235,000)/100 = 2.35$ บาท/ชั่วโมง ของเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถ่วงคิดเฉลี่ย เท่ากับ 0.5% ของราคาเครื่อง/100 ชั่วโมงการทำงาน ดังนั้นมีค่าเท่ากับ $(0.005 \times 100,000)/100 = 5$ บาทต่อชั่วโมง รวมค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาทั้งหมด เท่ากับ $2.35 + 5 = 7.35$ บาทต่อชั่วโมง

2.2 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง จากการทดสอบการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงเท่ากับ 2.31 ลิตรต่อไร่ เครื่องทำงานได้ 0.33 ไร่ต่อชั่วโมง และราคาน้ำมันประมาณ 30 บาทต่อลิตร ดังนั้nc ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจะมีค่าเท่ากับ $2.31 \times 0.33 \times 30 = 22.87$ บาทต่อชั่วโมง

2.3 ค่าน้ำมันหล่อลื่น จากรป. คิดโดยประมาณ 10% ของค่าน้ำมันเชื้อเพลิงเท่ากับ 2.29 บาทต่อชั่วโมง

2.4 ค่าแรงงานคนขับ จำนวน 1 คนวันละประมาณ 400 บาท ทำงานวันละ 8 ชั่วโมงดังนั้นคิดเป็น $400/8 = 50$ บาทต่อชั่วโมง

2.5 ค่าขนย้าย ค่านายหน้า และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ = 13 บาทต่อชั่วโมง

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้นรวมต้นทุนแปรผันทั้งหมด (Variable cost)} &= 7.35 + 22.87 + 2.29 + 50 + 13 \\ &= 95.51 \text{ บาทต่อชั่วโมง} \end{aligned}$$

เมื่อกำหนดให้ ค่ารับจำขุดเก็บและปลิดฝักถ่วงที่ 800 บาทต่อไร่ โดยเครื่องตันแบบมีความสามารถในการทำงานที่ 0.334 ไร่ต่อชั่วโมง หรือ 2.67 ไร่ต่อวัน

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้นรวมต้นทุนแปรผันทั้งหมด (Variable cost)} &= 95.51 / 0.334 \\ &= 285.95 \text{ บาทต่อไร่} \end{aligned}$$

สมมุติให้ทำงานที่ A ไร่ต่อปี

$$\text{ดังนั้นมีจุดคุ้มทุนเมื่อ รายได้ต่อปี} = \text{รายจ่ายคงที่ต่อปี} + \text{รายจ่ายแปรผันต่อปี}$$

$$(800 \text{ บาทต่อไร่}) \times (A \text{ ไร่ต่อปี}) = 23,285 \text{ บาทต่อปี} + (285.95 \text{ บาทต่อไร่}) \times (A \text{ ไร่ต่อปี})$$

$$800A = 23,285 + 285.95A$$

$$A = 23,285 / (800 - 285.95)$$

$$= 45.29$$

$$\begin{aligned} \text{หรือมีจำนวนวันขั้นต่ำที่ต้องปฏิบัติงาน} &= (45.29 \text{ ไร่ต่อปี}) / (2.67 \text{ ไร่ต่อวัน}) \\ &= 16.9 \text{ วันต่อปี หรือประมาณ 17 วันต่อปี} \end{aligned}$$

หากว่ามีก่อสร้างรายเดือน 20 รายปลูกถั่วลิสงรายละ 10 ไร่ จะมีพื้นที่ในการทำงานรวม 200 ไร่ต่อปี จะมีระยะเวลาคืนทุนที่ Y ปี = เงินลงทุนครั้งแรก / {เงินสดเข้าสุทธิต่อปีหลังหักภาษี

$$\begin{aligned} Y &= (100,000 + 235,000 * 20 / 100) / \{(800 - 285.950) \times 200 - (5,500 + 2,585)\} \\ &= 1.55 \end{aligned}$$

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

เครื่องชุดเก็บและปลิดฝักถั่влิสงแบบติดตั้งท้ายรถแทรกรถบรรทุก เส้นทางเด็ก เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ ใช้รถแทรกรถบรรทุกขนาด 21 แรงม้า เป็นต้นกำลัง ใช้หนีบตันถั่วที่มีชุดลูกปลิดอยู่ใต้โซ่หนีบติดตั้งในแนวขนานกับตัวแทรกรถบรรทุก และระบบเก็บฝักอยู่ด้านหลัง เครื่องต้นแบบที่ไม่สั่นชุดขา มีการสูญเสียรวมต่ำกว่าแบบสั่น โดยควรเลือกใช้งานที่เกียร์ L2 รอบเครื่อง 1,000 หรือ 1,200 รอบต่อนาที ซึ่งมีการสูญเสียรวมในช่วง 9 %- 11.8 % แต่การสูญเสียจากฝักไม่ถูกชุด ฝักร่วงบนดิน และการแตกหักมีน้อย สิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง 2.31 ลิตร / ไร่ ประสิทธิภาพเชิงพื้นที่ 83.33 % มีจุดคุ้มทุน (Break-even Point, BEP) เท่ากับ 45.29 ไร่ / ปี หากมีการรับจ้าง 200 ไร่ / ปี ที่ราคาค่ารับจ้างประมาณ 800 บาท / ไร่ จะมีจำนวนวันขั้นต่ำที่ต้องปฏิบัติงาน 17 วันต่อปี ระยะเวลาคืนทุน 1.55 ปี เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ทำให้เครื่องต้นแบบเสร็จช้ากว่ากำหนดจึงไม่สามารถเดินทางออกทดสอบในแปลงปลูกถั่влิสงหลายพันธุ์ หากสถานการณ์การระบาดคลี่คลายความมีการทดสอบการทำงานเพิ่มเติม

บรรณานุกรม

กล่าวชร ทิมินกุล, มงคล ตุ่นเข้า, และรังสิต ศิริมาลา. 2556. วิจัยและพัฒนาเครื่องปลิดฝักถั่влิสงในระดับเกษตรกร. ประชุมวิชาการพืชไร่วงศ์ถั่ว.

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2551. คู่มือนักส่งเสริมการเกษตร “ถั่влิสง”. กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตร และสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 32 หน้า.

คณะกรรมการวิชาพืชไร่. 2542. พฤกษาศาสตร์พืชเศรษฐกิจ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. จังจันทร์ ดวงพัตรา. 2529 ก. เทคโนโลยีเมล็ดพันธุ์. กลุ่มหนังสือเกษตร, กรุงเทพฯ.

จังจันทร์ ดวงพัตรา. 2529 ข. การสูกแก่ของเมล็ดพันธุ์ถั่влิสงพันธุ์ไทย 9 และ สข.38, น. 504-509. ใน รายงานการสัมมนา เรื่อง งานวิจัยถั่влิสง ครั้งที่ 5. ณ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ สถานีทดลองข้าวไร่และจัญพืชเมืองหนาว สะเมิง, เชียงใหม่.

จังจันทร์ ดวงพัตรา 2529 ค. การตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพเมล็ดพันธุ์. กลุ่มหนังสือเกษตร, กรุงเทพฯ. ไชยยงค์ หาราช. 2543. การวิจัยและพัฒนาเครื่องเก็บเกี่ยวถั่влิสงพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์. วิทยานิพนธ์

วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบทดลองข้าวไร่และจัญพืชเมืองหนาว สาขาชีวเคมี, จังจันทร์ ดวงพัตรา. 117 หน้า.

ตฤณสิษฐ์ ไกรสินบุรศักดิ์, ดนัย ศาลาทูลพิทักษ์, อนุชา เชาว์โชติ, นิรัติ บำรุงกิจ, สนทนা อุเทนสุด, อดิศักดิ์ เกิดบุญนิรันดร์, ปิยะ เวนจันทร์, สิรภพ พวงทอง, สมนึก ใจดี, มงคล ตุ่นเข้า, กล่าวชร ทิมินกุล, พุทธนันท์ จาเรวัฒน์, พิรพงษ์ เชาวพงษ์, อนุสรณ์ เทียนศิริกุษ์, จิระวีณ์ มทธิธินาศักดิ์ และ กันต์ธกรณ์ เข้าทอง. 2560. ออกแบบและพัฒนาไกรระเบิดดินดานชนิดสั่นที่ขา 2 ขา แบบมีชุดควบคุม ความถี่ในการสั่น, น. 117-121. ในรายงาน การประชุมวิชาการสมาคมวิศวกรรมเกษตรแห่งประเทศไทย ระดับชาติ ครั้งที่ 18 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 10 ประจำปี 2560. ณ ไบเทคบางนา, กรุงเทพฯ.

จัญญา นิยมภา และ รัตนा การัญญานันท์. Naresuan University Engineering Journal, Vol.10, No.1, January - June 2015, pp. 40-49.

ปราโมทย์ คำเมือง, ฐานิสร นาคเกี้อ, สุกรี นันตะสุคันธ์ และ สุนทร จ้อยพจน์. 2538. รายงานการวิจัยออกแบบ และพัฒนาเครื่องขุดมันฝรั่งติดท้ายรถแทรกเตอร์ (ทะเบียนวิจัยเลขที่ 37 08 001 010) กองเกษตร วิศวกรรม กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 53 หน้า.

กรมวิชาการเกษตร. 2561. ระบบพันธุ์พืชรับรอง (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล:

http://www.doa.go.th/cv/search_list.php. (เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2561).

มงคล กวางโรกาส. 2530. เครื่องทุ่นแรงในฟาร์ม (Farm machinery). สำนักพิมพ์ลิน, กรุงเทพฯ.

วินิต ชินสุวรรณ. 2545. พัฒนาเครื่องขุด ปลิด และกะเทาะถั่влิสงเมล็ดโดยสำหรับการผลิตรายย่อย ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น. 2542. เอกสารวิชาการถั่влิสง. ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น กรมวิชาการเกษตร, ขอนแก่น. สถาบันวิจัยพืชไร่. 2537. การปลูกพืชไร่. เอกสารวิชาการ กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 180 หน้า.

สุดถนน หอมดอก. 2527. ผลของวันเก็บเกี่ยวที่มีต่อคุณภาพและผลผลิตของเมล็ดพันธุ์ถั่влิสง. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบทดลองข้าวไร่. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 120 หน้า.

สุรัวทัย กฤษณ์เศรษฐี. 2528. เครื่องขุดถั่วลิสง, น. 62-64. ใน กองเกษตรวิศวกรรม. กรมวิชาการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2560. บริมาณและมูลค่าการส่งออกเมล็ดพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าปี 2553-
2559. (ระบบออนไลน์). แหล่งข้อมูล:

<http://www.oae.go.th/download/FactorOfProduct/ValueExportSeed47-52.html>. (เข้าถึงเมื่อ
วันที่ 26 พฤษภาคม 2560).

อารีย์ วรัญญาตันต์. 2527. ถั่влิสง. น. 224-264. ใน: วัชรินทร์ บุญวัฒน์ (ผู้รวบรวม). พืชเศรษฐกิจ เล่ม 1. (พิมพ์
ครั้งที่ 5). ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

อุดม พฤกษาณุศักดิ์. 2530. อิทธิพลของความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของถั่влิสง.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพืชไร่. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

Clinton, O.J. and R.H. William. 1983. Agricultural Power and Machinery. McGraw Hill, Inc.,
America. 472 p.

Culpin, C. 1986. Farm Machinery. 11th ed., Collins Professional and Technical Book., London.
450 p.

Delouche, J.C. 1971. Determinants of seed quality, pp. 53-68. In Proc. Short Course for
Seedsman. Mississippi State University, Mississippi

Delouche, J.C. and C.C. Baskin. 1973. Accelerated aging techniques for predicting the relative
storability of seed lots. Seed Sci. and Technol. 1: 427-452.

Dey G., R. K. Mukherjee and S. Bal. 1999. Influence of harvest and post-harvest conditions on
the physiology and germination of peanut kernels. Peanut Sci. 26: 64-68.

Fundamentals of Machinery Operation (FMO). 1981. Combine Harvesting, Fundamental of
Machinery Operation. 2nd ed., John Deer Technical Service, Illinois, USA. 212 p.

Hunt, D. 1995. Farm Power and Machinery Management. 9th ed., Iowa., USA. 363 p.

Nyamapa, T and V.M Salokhe. 2000. Soil disturbance and force mechanics of vibrating tillage
tool. Journal of Terramechanics. 37(3): 151 – 166.

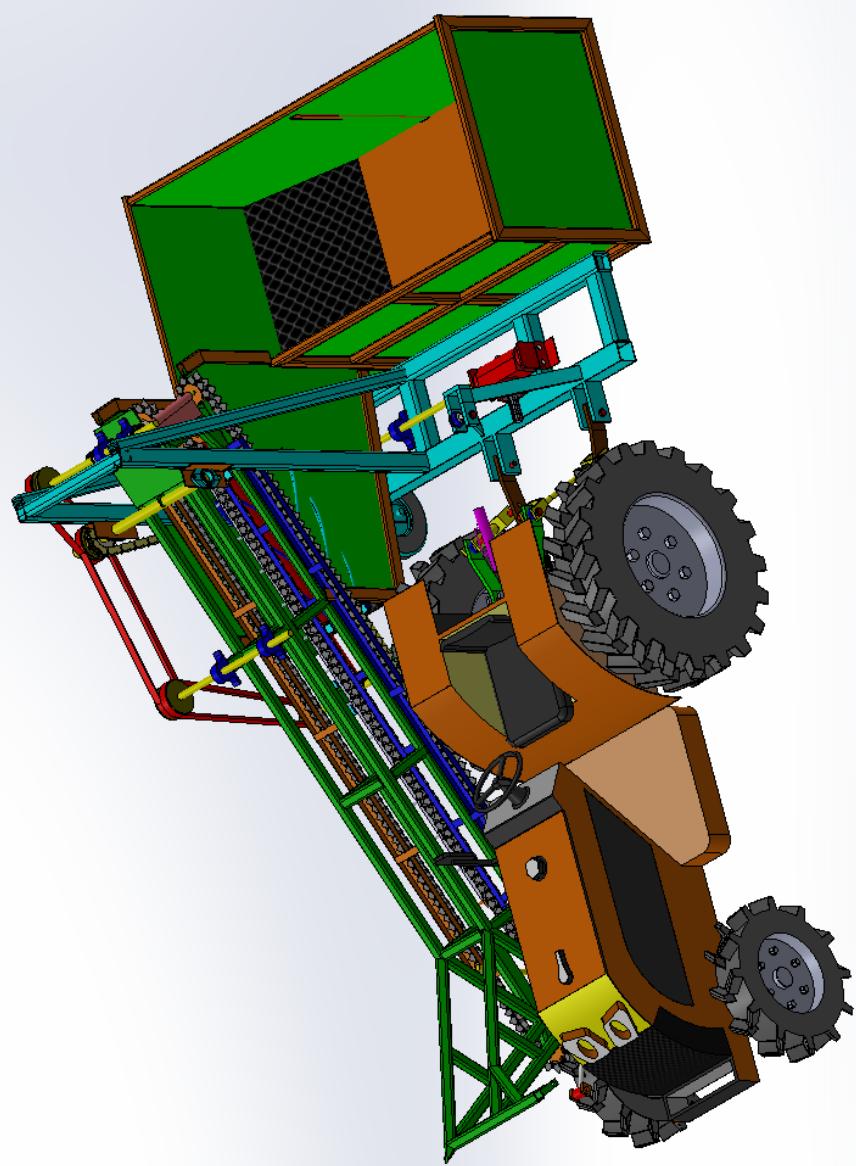
RNAM. 1991. Regional Catalogue Agricultural Machinery. Economic and Social Commission for
Asia and Pacific Regional network for Agricultural Machinery, Bangkok, Thailand. 672 p.

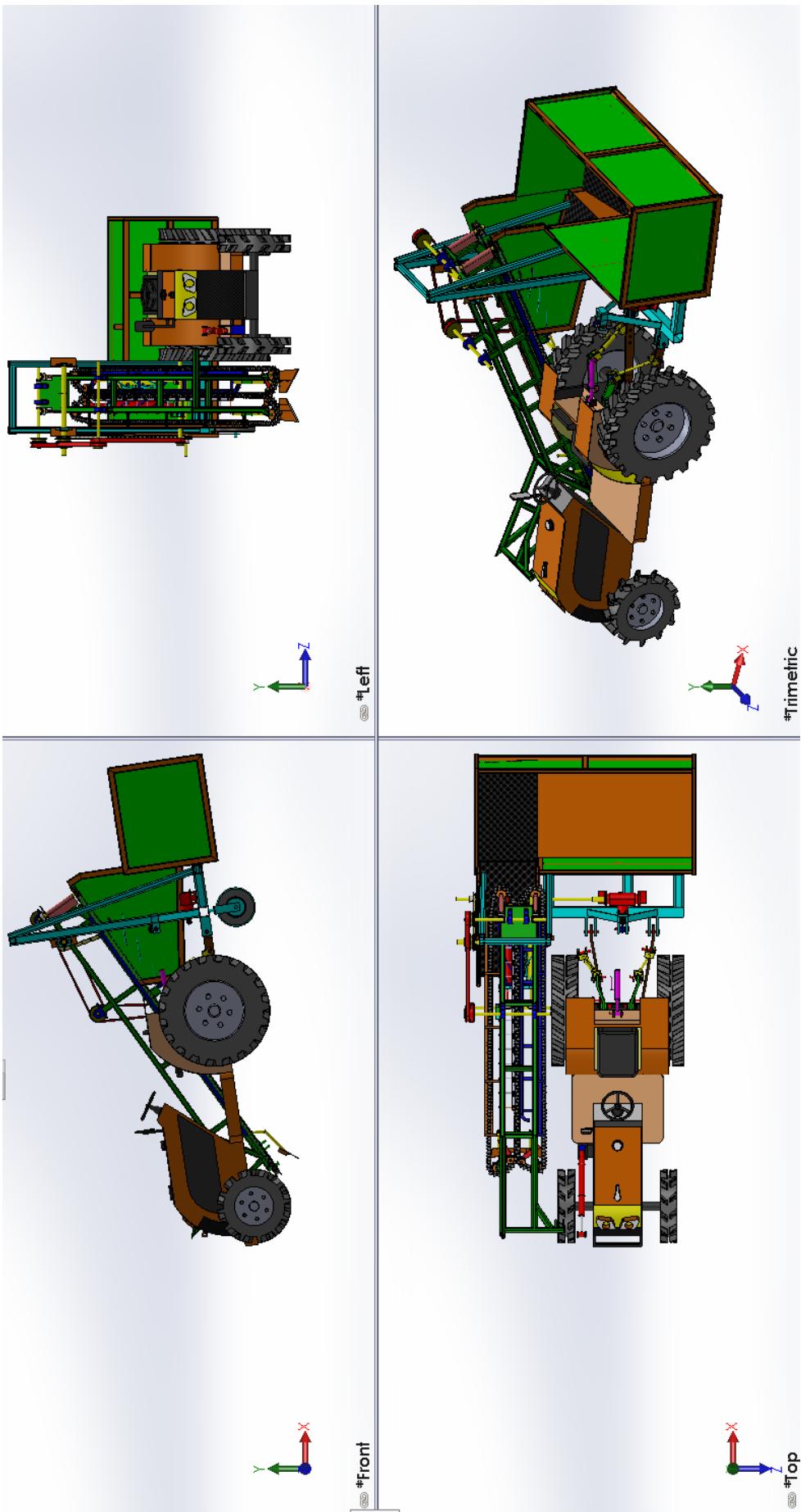
Paul Sumner. 2012. Peanut Digger and Combine Efficiency

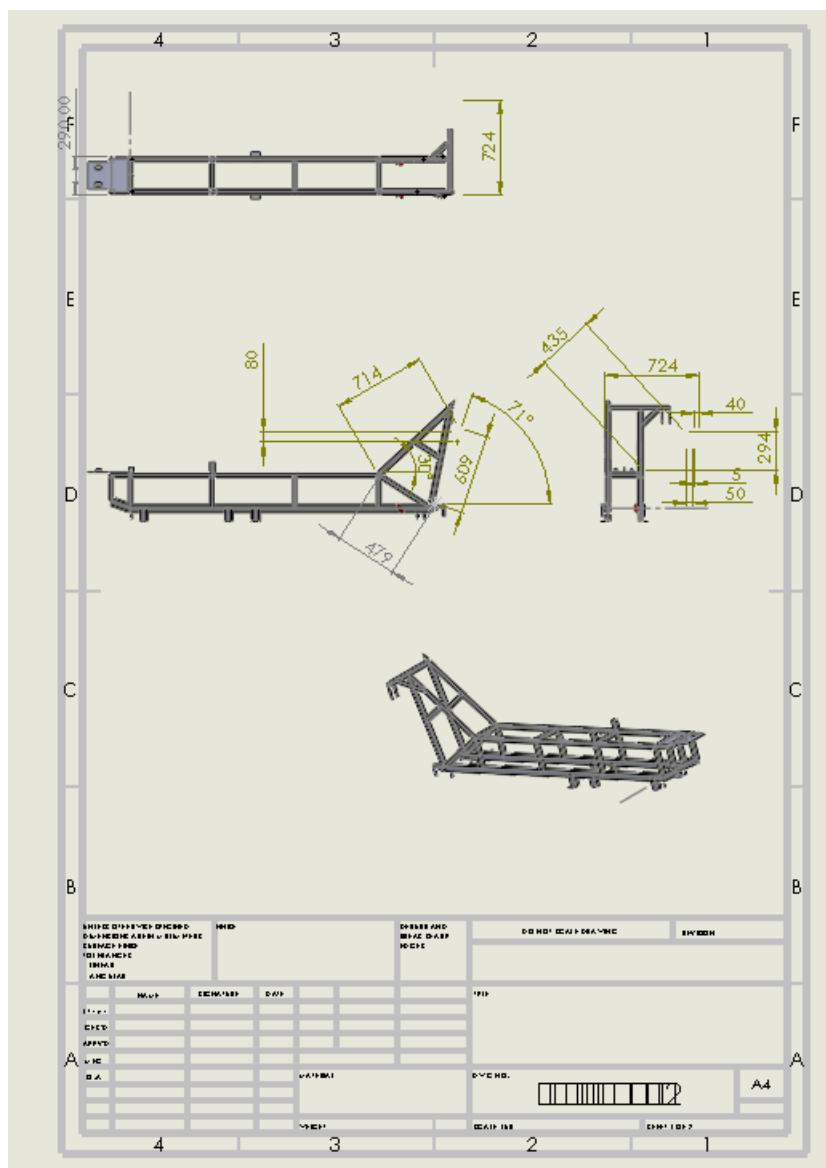
P.K.Padmanathan. 2006. Design, Development and Evaluation of Tractor Operated Groundnut
Combine Harvester

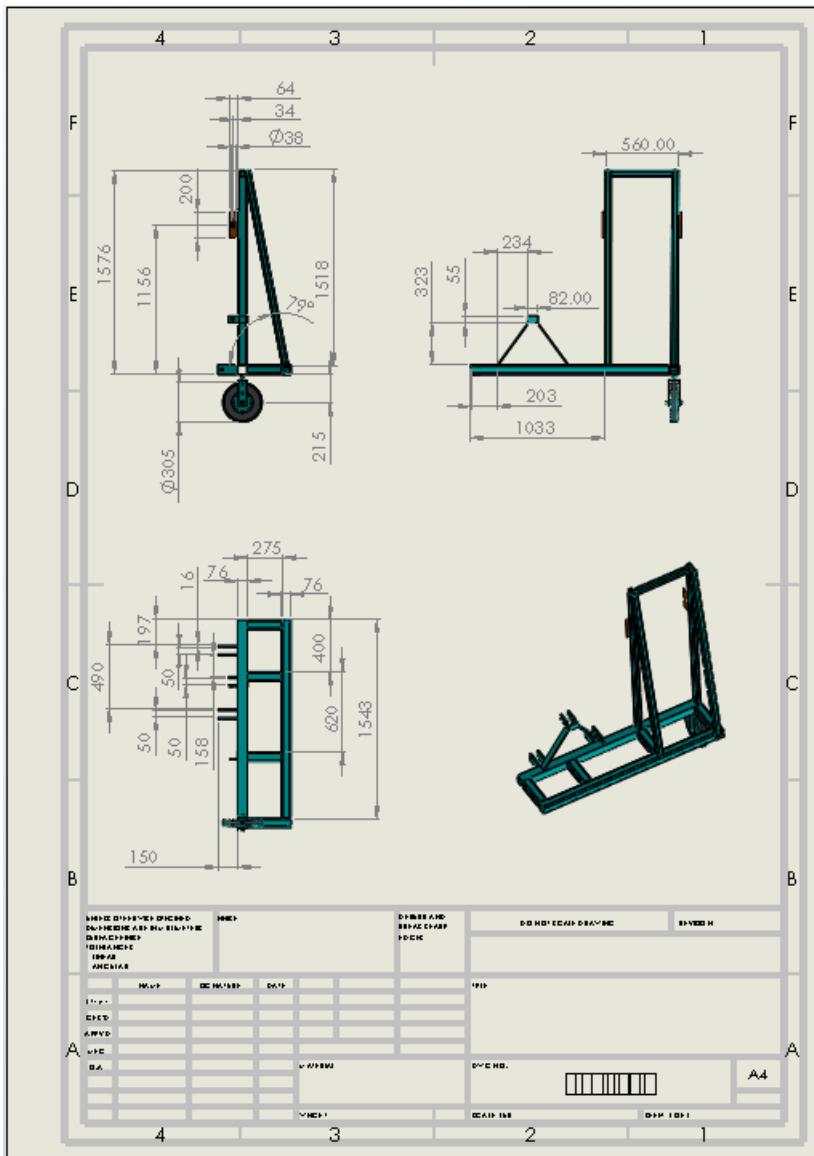
ภาคผนวก ก.

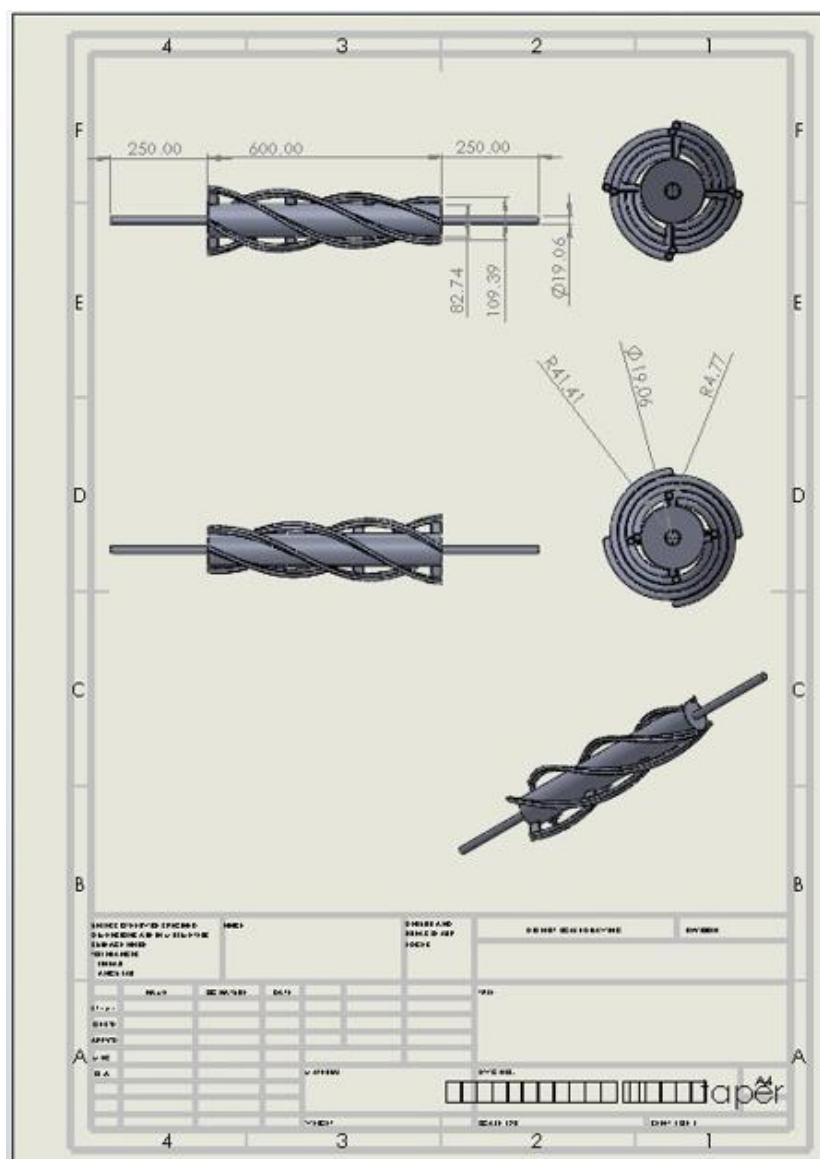
แบบเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสงที่ควบคุมการสั่นของขาขุดด้วยระบบอัตโนมัติแบบติดตั้งท้ายรถแทรกรถเตอร์
ขนาดเล็ก เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์

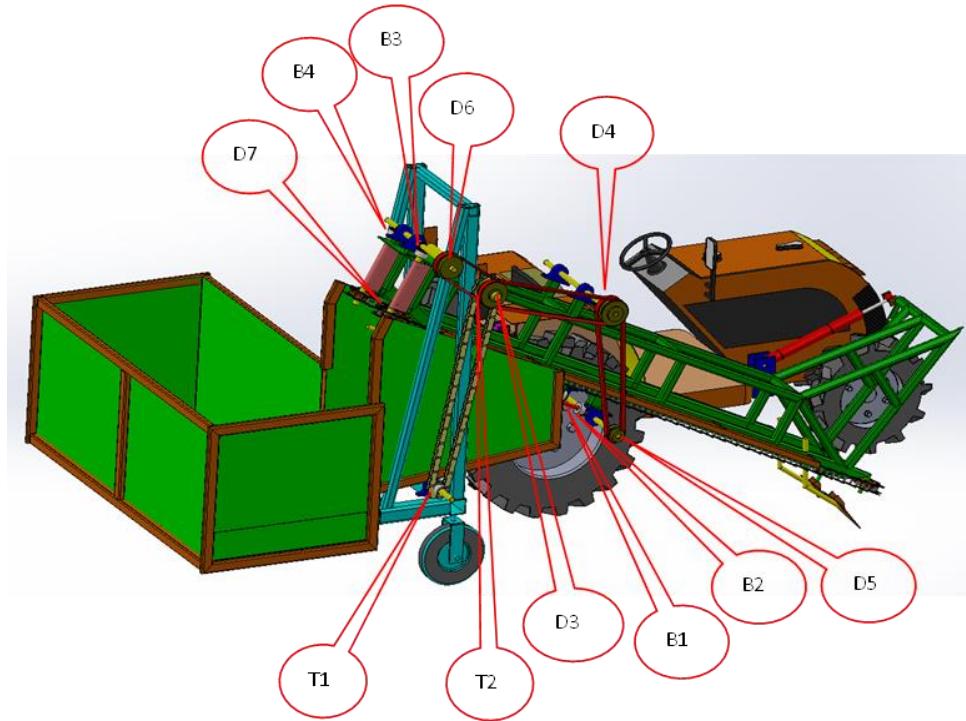

ภาคผนวก ข.

ข้อมูลแสดงผลการทดสอบเครื่องขุดเก็บและปลิดฝักถั่วลิสิงที่ควบคุมการสั่นของขาขุดด้วยระบบอัตโนมัติแบบติดตั้งท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดเล็ก เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์

ตารางที่ ผ1 ข ขนาดและความเร็วของพูลเลอร์ที่ทำหน่งต่าง ๆ ของเครื่องตันแบบ

ที่	จำนวนฟัน และขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของพูลเลอร์ที่ทำหน่งต่าง ๆ										เครื่องยนต์	ความเร็ว										ความเร็วของพูลเลอร์ที่ทำหน่งต่าง ๆ							
	T1	T2	D3	D4	D5	B1	B2	D6	B3	B4	D7	เครื่องยนต์	N1	N2	N3	N4	N5	NB1	NB2	N6	NB3	NB4	N7	Vt7	VtB2				
	(พิน)	(พิน)	(นิ้ว)	(นิ้ว)	(นิ้ว)	ชัน	ตาม	ชัน	ชับซีซ	ตาม	ชัน	(rpm)	GB	HING	HING	IDLE	ลูกปืน	ดอกจอก	ดอกจอก	ไช่นีบ	ดอกจอก	ดอกจอก	ไช่นีบ	ลูกปืน					
1	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,000	434.5	289.7	289.7	289.9	470.2	470.2	470.2	234.6	234.6	234.6	1.23	3.69					
2	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,000	434.6	289.7	289.7	290.8	471.0	471.0	471.0	235.3	235.3	235.3	1.23	3.70					
3	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,000	435.9	290.6	290.6	291.1	472.6	472.6	472.6	238.2	238.2	238.2	1.25	3.71					
4	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,000	436.1	290.7	290.7	289.8	473.9	473.9	473.9	242.5	242.5	242.5	1.27	3.72					
5	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,000	435.3	290.2	290.2	290.5	471.5	471.5	471.5	243.5	243.5	243.5	1.28	3.70					
avg	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,000	435.3	290.2	290.2	290.4	471.8	471.8	471.8	238.8	238.8	238.8	1.25	3.71					
7	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,200	494.3	329.5	329.5	329.2	536.3	536.3	536.3	268.2	268.2	268.2	1.40	4.21					
8	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,200	497.4	331.6	331.6	326.4	535.8	535.8	535.8	272.5	272.5	272.5	1.43	4.21					
9	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,200	501.2	334.1	334.1	329.7	532.1	532.1	532.1	295.3	295.3	295.3	1.55	4.18					
10	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,200	500.2	333.5	333.5	326.3	533.1	533.1	533.1	317.9	317.9	317.9	1.66	4.19					
11	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,200	500.0	333.3	333.3	326.9	533.5	533.5	533.5	317.9	317.9	317.9	1.66	4.19					
avg	12	18	5	5	3	20	20	6	20	20	4	1,200	498.6	332.4	332.4	327.7	534.2	534.2	534.2	294.4	294.4	294.4	1.54	4.20					

ตารางที่ ผ2 ข ความเร็วเชิงเส้นของโซ่หนีบตันถัวลิส

พูลเลอร์ขับ	(รอบ / นาที)	(ม. / รอบ)	(รอบ)	เวลาการเคลื่อนที่ (วินาที)			ความเร็วเชิงเส้นใช้คำเลี้ยง	
				ช้าที่ 1	ช้าที่ 2	ช้าที่ 3	เฉลี่ย	(ม./วินาที)
6	1,000	5.40	10	53.442	58.816	58.556	56.938	0.948
	1,200	5.40	10	51.261	51.267	51.284	51.271	1.053
	1,400	5.40	10	44.450	44.392	44.790	44.544	1.212

ตารางที่ ผ3 ข การลีนไอลของแทรกเตอร์ในแบล็งทดสอบ

การลีนไอลของแทรกเตอร์ในแบล็งทดสอบ

ที่	เกียร์	ความเร็ว เครื่องยนต์	ความเร็วการเคลื่อนที่ (ม./วินาที)		การลีนไอล (%)
			ไม่มีภาระ	มีภาระ	
1	L1	1,000	0.11	0.10	11.70
2		1,200	0.13	0.12	10.74
3		1,400	0.15	0.14	6.99
4		1,500	0.16	0.15	9.68
5	L2	1,000	0.16	0.15	8.33
6		1,200	0.18	0.17	7.85
7		1,400	0.22	0.22	0.03
8		1,500	0.23	0.22	5.95
9	L3	1,000	0.29	0.11	64.05
10		1,200	0.33	0.12	64.07
11		1,400	0.39	0.36	8.18
12		1,500	0.42	0.38	10.32
13	H1	1,000	0.81	0.69	14.94
14		1,200	1.19	0.78	34.66
15		1,400	1.20	0.95	21.20
16		1,500	1.22	1.01	16.89

ตารางที่ ผ4 ข ผลการทดสอบเครื่องต้มแบบในแบล็งปลูก แบบไม่สั่นชุดขาขุด

เกียร์/ ความเร็วรอบ (m/s)	ชั้นที่	ความเร็ว อัตราส่วน	ความสามารถในการทำงาน	ความสามารถ ในการขุดและบลิดฝึก	ความถูกลมเสีย (%)			คุณภาพ		ความสะอาดของการ ขอกฝึกที่สมบูรณ์ (%)			
					จากการขุด			การบลิด	รวม	การบลิดฝึก (%)	ปริมาณ		
					ฝึกต่อต้านถ้วน	ฝึกต่อต้านถ้วน	ฝึกไม่ถูกตัด	ฝึกร่วงบนดิน	ฝักติดตัน	ฝักสมบูรณ์	ฝักแตก	ฝักชี้ขึ้นติด	ชี้ขึ้นติดฝึก
L1/1000	avg	0.091	1: 1.93	186.93	48.05	4.7	3.5	15.9	24.1	99.36	0.64	14.49	0.92
L1/1200	avg	0.124	1: 1.78	215.20	58.60	3.1	3.8	17.1	23.9	99.17	0.83	8.94	0.35
L1/1400	avg	0.116	1: 2.43	202.85	39.96	3.5	1.3	29.5	34.2	95.59	4.41	8.91	0.52
L2/1000	avg	0.132	1: 1.67	231.87	78.28	2.1	2.4	7.3	11.8	99.80	0.20	10.45	0.51
L2/1200	avg	0.145	1: 2.83	248.38	58.50	3.3	2.7	3.0	9.0	99.20	0.80	9.20	0.26
L2/1400	avg	0.131	1: 1.72	305.28	85.18	4.8	2.7	16.4	23.8	99.21	0.79	10.97	0.45

ตารางที่ ผ5 ข ผลการทดสอบเครื่องตันแบบในแปลงปูล กแบบสั่นชุดขาขุด

เกียร์ / ความเร็ว ความเร็ว ความเร็ว	อัตราส่วน							ความสามารถในการ		ความสูญเสีย (%)			คุณภาพ		ความสะอาดของการบดขี้วัว	
	ความเร็วรอบ / หมุนเวียน (rpm)		จุดหนึ่ง แทรกเตอร์ (m/s)		ฝักถั่วต่อตันถั่ว (m/s)		ฝักถั่ว	ตันถั่ว	ชุดและปีกฝัก	จากการขุด	จากการบด	รวม	การผลิตฝัก (%)	ของฝักที่สมบูรณ์ (%)		
	พูลเลเยอร์ชุด (rpm)	(m/s)	(m/s)	(m/s)	ฝักถั่ว	ตันถั่ว	(กг./ชม.)	ฝักไม่ถูกขุด	ฝักร่วงบนดิน	ฝักติดตัน	ฝักสมบูรณ์	ฝักแตก	ฝักเม็ด	ชั้นดินฝัก		
L2/1000/4"	471.8	3.71	0.95	0.103	1:	2.06	164.06	3.7	4.6	11.8	20.1	99.83	0.17	8.87	0.52	
L2/1200/4"	513.4	4.04	1.02	0.174	1:	2.79	138.17	2.2	2.9	38.9	44.0	99.66	0.34	10.34	0.72	
L2/1400/4"	596.6	4.69	1.12	0.183	1:	5.44	118.51	3.6	3.2	20.0	26.8	97.50	2.50	9.65	0.67	
L2/1000/5"	471.8	3.71	0.95	0.102	1:	3.23	124.06	1.5	2.5	22.0	25.9	99.56	0.44	5.68	0.58	
L2/1200/5"	513.4	4.04	1.02	0.177	1:	3.78	170.45	5.1	2.3	15.9	23.3	96.30	3.70	7.62	0.62	
L2/1400/5"	596.6	4.69	1.12	0.166	1:	3.11	199.34	3.9	4.8	16.7	25.4	99.62	0.38	4.44	0.31	
L2/1000/6"	471.8	3.71	0.95	0.141	1:	2.83	182.68	3.6	2.7	28.8	35.0	99.06	0.94	7.29	0.54	
L2/1200/6"	513.4	4.04	1.02	0.166	1:	2.63	209.26	3.5	2.3	26.3	32.1	98.28	1.72	7.45	0.47	
L2/1400/6"	596.6	4.69	1.12	0.181	1:	2.85	215.31	4.1	1.9	24.7	30.8	96.92	3.08	30.94	0.62	